

1969 ஆகஸ்ட் 16]

5. அரசினர் மசோதா.

தமிழ் நாடு, 1969-ம் ஆண்டு கூட்டுறவு நில அடைமான வங்கிகள் (திருத்த) மசோதா.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அடுத்து அரசினர் மசோதா, மாண்புமிகு கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் இப்பொழுது 1969-ம் ஆண்டு கூட்டுறவு நில அடைமான வங்கிகள் (திருத்த) மசோதாவை அறிமுகம் செய்ய அனுமதி கோருவார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ் நாடு, 1969-ம் ஆண்டு கூட்டுறவு நில அடைமான வங்கிகள் (திருத்த) மசோதாவை இப் பேரவைக்கு அறிமுகம் செய்ய அனுமதி கோருகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டு, அனுமதி வழங்கப்பட்டது.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : இம் மசோதாவை அறிமுகம் செய்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இம் மசோதா அறிமுகம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

6. தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1969-70-ம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கைமீது விவாதம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அடுத்து, தமிழ் நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1969-70-ம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கை, மாண்புமிகு மின்சாரத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் இப்பொழுது விவாதத்தைத் துவக்கி வைப்பார்கள்.

DR. H. V. HANDE : By way of a point of order may I make a suggestion to this House? Because we are going to take up the Electricity Board budget shortly and the question of river waters is intimately connected with this budget, may we request the Chief Minister to give us some statement or some explanation with regard to the river water pact? It will be useful to us and information about it is not contained in the speech of the Minister for Electricity circulated to the Members. If a statement is made, the discussion will be meaningful.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : டாக்டர் ஹான்டே அவர்களைக் கூடுதல் நேரம் ஒதுங்கப் பிரச்சனையின்கீழ் வரும் என்றுதான் கேட்க விரும்புகிறேன். வேறு பொருள்களைக் குறித்து சொல்வதற்கு இந்த ஒழுங்குப் பிரச்சனை விதியைப் பயன்படுத்திக் கொள்வது முறையாகாது. இப்பொழுது குறித்து ஒழுங்குப் பிரச்சனை எழுப்பி கூறுவது முறை அல்ல.

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. ராமன் : மாண்புமிகு சட்டப் பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1969-70-ம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையும், 1968-69-ம் ஆண்டு துணை

[திரு. ஓ. பி. ராமன்] [1969 ஆகஸ்ட் 16]

நிதி நிலை அறிக்கையும் மன்றத்தின்முன் வைக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றை மன்றம் ஆலோசனைக்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென நான் வேண்டுகின்றேன்.

1948-ம் ஆண்டு மின்சார (வழங்கல்) சட்டத்தின் 61-வது பிரிவின் படி, தமிழ்நாடு மின்சார ஆலோசனை மன்றத்தின் ஒப்புதலைப் பெற்றுக்கொண்டபின், தமிழ்நாடு மின்சார வாரியம், கடந்த பிப்ரவரித் திங்களில் இந்த நிதி நிலை அறிக்கைகளை அரசாங்கத்துக்குப் பணிந்தனுப்பியது. ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையும் ஆணை நிதி நிலை அறிக்கையும் சட்ட மன்றத்தினால் விவாதிக்கப்படலாம். ஆனால் அவை வாக்களிப்பதற்கு உட்பட்டவை அல்ல. இந்த நிதி நிலை அறிக்கைகள் குறித்து மாநிலச் சட்டமன்றத்தில் கூறப்படும் கருத்துக்களை மின்சார வாரியம் ஊன்றி உயர்ந்த அளவு தெரியவர்பதில் ஸ்யமேதுமில்லை. கடந்த ஆண்டு மின்சார வாரியத்தின் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கை விவாதத்தின்போது சட்ட மன்றத்தில் கூறப்பட்ட கருத்துக்களை எட்டி மின்சார வாரியம் எடுத்துக்கொண்ட நடவடிக்கைகளை விவரித்து அறிக்கை* என்ற மரணபிரிவு உறுப்பினர்களுக்குத் தனியாக அனுப்பப்பட்டுள்ளது.

நமது மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் எற்கெனவே அறிவித்துள்ளபடி, தமிழ்நாடு மரபுவதம் உள்ள கிராமங்களுக்கு மின் இணைப்பு கொடுக்கும் பணியை 1971-ம் ஆண்டு இறுதிக்குள் முடித்து நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன என்பதை இந்தப் பிரைவைக்க அறிவிக்க முதற்கண் இந்த வாய்ப்பினைப் பயன்படுத்திக் கொள்கிறேன்.

சென்ற ஆண்டைக் காட்டிலும் 1968-69-ல் வாரியத்தின் சாதனைகள் பெருகியுள்ளன என்பதை அறிவதில் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கவியுபாடவர். 1967-68-ல் வாரியம் 51,620 இசையேற்றங்களுக்கு மின் இணைப்பு வழங்கியது. 1968-69-ல் இந்த சாதனை அளவுக்கே மேலாகவே மின் இணைப்பு வழங்கப்பட்டது. அதாவது, அந்த ஆண்டில் 57,756 இசையேற்றங்களுக்கு மின் இணைப்பு வழங்கப்பட்டது.

இந்த அண்டிற்கான வாரிய நிதி நிலையை எடுத்துக் கொண்டாலும், மருங்கிய அண்டைவிட இந்த ஆண்டில் சிறந்த பலன்கள் கிட்டியுள்ளன. 1967-68-ல் வாரியத்திற்குக் கிடைத்த வருவாய் உள்ள அந்த ஆண்டின் இயக்குதல்-பேணுதல் செலவுகள், தேய்மானச் செலவுகள், வீட்டிச் செலவுகள் அதிகியவற்றை கடுசெய்யப் பேர்குமானாக இருந்ததோடு மட்டுமின்றி சுமார் ரூபாய் 108 லட்சம் அளவிற்கு உபரியம் கிட்டியது. (இத்தொகை பருமமைழ பொய்த்த மருங்கிய அண்டுகளில் சேர்ந்து வந்த வீட்டி நிலுவைகளின் ஒரு பகுதிக்கெனச் சரிக்கட்டப்பட்டது.) 1968-69-ம் ஆண்டின் நிதி நிலை, மேலும் சிறந்ததுள்ளது. 1968-69-ம் ஆண்டுக்

1969 ஆகஸ்ட் 16] [திரு. ஓ. பி. ராமன்]

கான வாரியக் கணக்குகள் தற்போது தணிக்கை செய்யப்பட்டு வருகின்றன. அவை இன்னும் முடிவாகும் நிலையில் இல்லை. ஆனால், இந்த ஆண்டில் சுமார் ரூ. 129 லட்சம் உபரி கிட்டுவதற்கான அறிகுறிகள் காணப்படுகின்றன. அரசுக்குச் செலுத்த வேண்டிய வட்டி நிவனவகைகளை முந்திய வருவாய்க் கணக்குகளில் நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்பட முடியாத 87 லட்சம் ரூபாயைச் சரிக்கட்டிய பிறகு, சுமார் 42 லட்சம் ரூபாய் நிகர உபரி கிட்டுமென எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது.

வேளாண்மைக்குக் குறைந்த கட்டணத்தில் மின்சாரம் வழங்குவதனால் அண்டுதோறும் சுமார் 9 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு இழப்பும், அலுமினியத் தொழிற்காலகாலக் குறைந்த கட்டணத்தில் மின்சாரம் வழங்குவதால் அண்டுதோறும் ரூபாய் 1 கோடி அளவிற்கு இழப்பும் மின்சார வாரியத்திற்கு ஏற்படுகிறதெனக் கருதும்போது அதனை நிரிய சாதனை எவ்வேகவெண்டும்.

தொழிலாளர் உறவைப் பொறுத்த வரையில், பணியாளர்களுக்கு நெடுநாட்களாகக் கவலை அளித்து வந்த பற்பல் அடிப்படைச் சிக்கல்களுக்கு இந்த ஆண்டில் இறுதித் தீர்வு காணப்பட்டது. மின்சாரக் கட்டணம் வசூலிப்பவர்கள், மின்சாரக் கட்டணச் சீட்டுகள் தயாரிக்கும் எழுத்தர்கள், பண்டகசாலைத் துணைப் பணியாளர்கள் ஆகிய பல பணி வகுப்பினர்க்கும் அவர்களுடைய மேற்பார்வைப் பணியாளர் வகுப்பினர்க்கும், பணியாளர் பிரதிநிதிகளுடன் உடன்பாடு செய்துகொண்ட பிறகு, நியாயமான வேலைச் சுமைத் தரங்கள் முடிவு செய்யப்பட்டன. இயக்கும் சார் நிலைப் பணியாளர்களுக்கான (Operation Subordinate Service) வேலைச்சுமை குறித்து இசைவான தீர்வு காண்பதில் பெருமளவில் முன்னேற்றம் ஏற்பட்டது. அதற்கான உடன்பாடு இறுதியாக 1969 ஆண்டு செப்டம்பர் மாதத்தில் கையொப்பம் செய்யப்பட்டது. 1968-69-ல் மற்றமொரு மத்திய உடன்பாடு கையொப்பம் செய்யப்பட்டது. அதன் மூலம், இதுவரையில் தாற்காலிக அடிப்படையில் அல்லது அவ்வுடனடி அடியில் பெரும் அடிப்படையில் பணியாற்றி வந்த எல்லாமான பணியாளர்களுக்குப் பணி நிலைப்படுத்துவதற்கான பயன்கள் பிரிவாக்கப்பட்டன.

தமிழ்நாட்டு மின் இணைப்பில் தற்போது பன்னிரண்டு நீர் மின்சார நிலையங்களும் மூன்று அனல் மின்சார நிலையங்களும் அடங்கியுள்ளன. அதன் நிறுவிய மொத்த உற்பத்திக் திறன் 1,600 மெகவாட்டாகும். நெய்வேலி அனல் மின் நிலையத்தின் உற்பத்திக் திறனை 500 மெகவாட் திறனும், இதில் அடங்கும், இந்த மின் நிலையங்களில் உற்பத்தியாகும் மின்சாரம் 53,000 கிலோ மீட்டர் நீளம் உள்ள மின் அனுப்ப கம்பித் தொடர்கள் மூலம் மின் பங்கிட்டு நிலையங்களுக்கு எடுத்துச் செல்லப்படுகின்றன. அவ்வாறு கொண்டுவரப்படும் மின்சாரம் 128,000 கிலோ மீட்டர் நீளம் உள்ள குறைவாடக்க மின் கம்பித் தொடர்கள் மூலம் 15 லட்சத்துக்கு மேற்பட்ட பயன்துயர்ப்போர்களுக்கு வழங்கப்படுகிறது.

[திரு. ஓ. பி. ராமன்] [1969 ஆகஸ்ட் 16]

1968-69-ல் வாரியம் 3,452 கிராமங்களுக்கும், சிற்றூர்களுக்கும் மின் வசதி வழங்கியது. மின்வசதி பெற்ற கிராமங்கள், சிற்றூர்கள் இவற்றின் மொத்த எண்ணிக்கை 31,727 ஆகும். 57,756 வேளாண்மை விசையேற்றங்களுக்கு மின் இணைப்பு வழங்கப் பட்டது. ஆக, மின் இணைப்பு வழங்கப்பட்ட விசையேற்றங்களின் மொத்த எண்ணிக்கை 4.02 லட்சமாகும். 1968-69-ல் நிறுவப்பட்ட புதிய விசையேற்றங்களின் விவரமாக, 1.70 லட்சம் ஏக்கர் கூடுதலாகப் பாசனம் பெறும் என்றும், அதன் மூலம் ரூ. 9.5 கோடி மதிப்புள்ள உணவு தானியங்கள் கூடுதலாக உற்பத்தியாகும் என்றும் எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது. 473 அரிசனக் குடியிருப்பு களுக்கு மின்வசதி அளிக்கப்பட்டது. 1969-ம் ஆண்டு ஏப்ரல் திங்கள் 1-ம் தேதிக்குள் மின்வசதி பெற்ற அரிசனக் குடியிருப்பு களின் மொத்த எண்ணிக்கை 3,283 ஆகும். மொத்தத்தில் 2,662 கிலோ மீட்டர் மின் அனுப்பு கம்பிக் தொடர்களும், 12,705 கிலோ மீட்டர் குறைவழுத்த மின் கம்பிக் தொடர்களும், 2,130 பங்கீட்டு அழுத்தமாற்றிகளும் (Distribution Transformers) இந்த ஆண்டுச் சேர்க்கப்பட்டன. சுமார் 1.6 லட்சம் பயன்தரப்போர்களுக்குப் புதிதாக மின்வசதி வழங்கப்பட்டது.

புதிய பகுதிகளுக்கும், கூடுதலான பயன்தரப்போர்க்கும் மின் வசதி விரிவாக்கப்பட்டதன் விளைவாக, 1968-69-ல் 428 கோடியை மின்சாரம் விற்பனையாகியது. அதாவது, மூத்திய ஆண்டை விட 8 சத விதிகம் அளவுக்கு அதிக மின்சாரம் விற்பனையாகியது.

ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையில் கீழ்க்கண்டவற்றை மக்கியமாகக் குறிப்பிட நான் விழைகிறேன் :—

மூலதன வரவினங்கள்.—வாரியம் நிறைவேற்றும் கிராம மின் வசதி திட்டத்தில் முன்னேற்ற நோக்கள்ள பல வணிக வங்கிகள் அக்கறைகாட்டியுள்ளன என்பதை இங்குக் குறிப்பிடுவதில் நான் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். நான்கு வங்கிகள் 1968-69-ல் வாரியத்திற்கு மொத்தத்தில் 7.50 கோடி ரூபாய் கடன் வழங்கியுள்ளன—

(ரூபாய்
கோடியில்.)

பாங்க் ஆப் இந்தியா	..	3.00
செண்டிகேட் வங்கி	..	2.00
பஞ்சாப் நேஷனல் வங்கி	..	2.00
இந்தியன் ஓவர்சீஸ் வங்கி	..	0.50

இந்திய வங்கி, ப்ரோடா வங்கி, யுனெஸ்கோ கமர்ஷியல் வங்கி போன்ற மேலும் சில வங்கிகள் மேற்கொண்டும் கடன் வழங்க மன் வந்துள்ளன. வங்கிகள் நாட்டுடைமையாக்கப்பட்ட பின்பு, வாரியத்தின் கிராம மின் வசதித் திட்டத்திற்கு மேலும் அதிக அதாவது கட்டுமென நான் நம்புகிறேன்.

1969 ஆகஸ்ட் 16] [திரு. ஓ. பி. ராமன்]

மூலத்தைச் செலவினங்கள் : மின்சாரத் திட்டங்களைப் பொறுத்த வரையில், எண்ணூர் அனால் மின்சாரத் திட்டத்திற்காக இந்த ஆண்டு மூலத்தைச் செலவின் பெரும் பகுதி ஒதுக்கப்பட உள்ளது. இத் திட்டத்தின் கீழ் 60 மெகாவாட் திறனுள்ள முதல் மின் உற்பத்திப் பிரிவு, இந்த ஆண்டின் இறுதியில் உற்பத்தியைத் தொடங்குமென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. 60 மெகாவாட் திறனுள்ள இரண்டாவது பிரிவும் முதல் பிரிவும் உற்பத்தியைத் தொடங்கிய பிறகு 6 திங்களில் உற்பத்தியைத் தொடங்கும். மேலும் 110 மெகாவாட் திறனுள்ள இரு பிரிவுகள் அதன் பிறகு உற்பத்தியைத் தொடங்கும்.

ஆனாமலையில் பரம்பிக்குளம்-ஆழியாறு நீர் மின்சாரத் திட்டத்தின் கீழ் சோலையாறு I மின் நிலையம் (70 மெகாவாட்), சோலையாறு II மின் நிலையம் (25 மெகாவாட்), ஆழியாறு மின் நிலையம் (60 மெகாவாட்) ஆகியவை குறித்த பணிகள் பெரிதும் முன்னேறியுள்ளன. சோலையாறு I, ஆழியாறு மின்சார நிலையங்கள் முடிவடைந்து விட்டன என்றே கருதலாம். இந்த ஆண்டில் அவை உற்பத்தியைத் தொடங்கும். சோலையாறு II மின் நிலையம் 1970 இடைப் பகுதிக்குள் உற்பத்தியைத் தொடங்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் கோதையாறு நீர் மின்சாரத் திட்ட வேலை நடந்தேறி வருகிறது. 60 மெகாவாட் திறனுள்ள கோதையாறு I மின் நிலையம் இந்த ஆண்டு இறுதிக்குள் உற்பத்தியைத் தொடங்குமெனக் கருதப்பட்டுள்ளது. 40 மெகாவாட் திறனுள்ள கோதையாறு II மின் நிலையம் 1970-ம் ஆண்டு இடைப் பகுதிக்குள் உற்பத்தியைத் தொடங்குமென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

நீலகிரியில் பாண்டியாறு-புன்னப்புழா நீர் மின்சக்தித் திட்டம் குறித்த தொடக்கப் பணிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. 100 மெகாவாட் திறனுள்ள ஒரு மின் உற்பத்தி நிலையத்தை ஏற்படுத்துவதே இத் திட்டத்தின் நோக்கமாகும். இந்நிலையம், 1974 மார்ச் திங்களுக்குள் உற்பத்தியைத் தொடங்குமென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

குந்தா நீர் மின்சக்தித் திட்டம் நான்காவது நிலையை மேற்கொள்ளுவதற்கு திட்ட ஆணைக் குழு ஒப்புதலளித்துள்ளது. தற்போதுள்ள நீர்த் தேக்கங்களைப் பயன்படுத்தி இவ் வேலைத் திட்டத்தினால் இப்போது நிறுவப்பட்டுள்ள உற்பத்தித் திறன் 100 மெகாவாட் அதிகமாகும். (குந்தா மின்சக்தி உற்பத்தி நிலையம் III -60 மெகாவாட், குந்தா மின்சக்தி உற்பத்தி நிலையம் IV -50 மெகாவாட்). இத்திட்டம் நான்காவது திட்ட கால அளவிலேயே உற்பத்தியைத் தொடங்குமென எதிர்பார்க்கலாம்.

நமது மாநில மின் இணைப்பின் தற்போதைய நிறுவிய மின்சக்தியான 1,600 மெகாவாட்டுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கையில், நான்காவது திட்டக் கால இறுதியில் இம் மின் இணைப்பின் மொத்த நிறுவிய திறன் 2,615 மெகாவாட் ஆக அதிகரிக்குமென்று (நெய்

[திரு. ஓ. பி. ராமன்] [1969 ஆகஸ்ட் 16]

வேலியில் 600 மெகவாட் உட்பட) எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. கல் பாக்கம் அணு மின்சக்தி நிலையமும் அதன் 200 மெகவாட் தொடக்க நிலை மின்சக்தித் திறனுடன் 1973-ம் ஆண்டுக்குள் அனல் மின்சக்தி உற்பத்தியை கணக்கமான அளவிற்கு உயர்த்தும். அனல் மின்சக்தி உற்பத்தி பெருகுவதால், வான் போய்க்கும்போது நமது மாநிலத்தில் இயல்பாக நிகழுகிற மின்சக்தி வெட்டுகளை ஓரளவுக்குத் தவிரக்க முடியும். இத்தகைய மின்சக்தி வெட்டுகளுக்கு தேவை நேரிடா வண்ணம் காப்பாகவும் பற்றாக்குறையை ஈடு செய்யவும் மைசூர், கேரள மாநிலங்களிடமிருந்து மின் சக்தியை வாங்குவதற்காக அம் மாநிலங்களுடன் தமிழ் நாடு அரசு உடன் பாடு செய்து கொண்டுள்ளது.

1969-70-ம் ஆண்டில் 50,000-க்குக் குறையாத வேளாண்மை விசையேற்றங்களுக்கு மின் இணைப்பு வழங்க வாரியம் திட்டமிட்டுள்ளது. தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கான விரைவுத் திட்டம் குறித்து வாரியம் தற்போது சிறப்பான நாட்டம் செலுத்தி வருகிறது. இத் திட்டங்களினால் கிடைக்கும் ஆதாயம் குறைவு என்றாலும், உற்பத்திப் பெருக்கத்திற்கு திட்டத்தில் அளிக்கப்பட்டுள்ள சிறப்பிடம் கருதி மின்சார வாரியம் விரைவுத் திட்டங்களில் தனி நாட்டம் செலுத்தி வருகிறது. மின்சார வாரியம் செயல்படும் பகுதியில் 1969 மே திங்கள் இறுதி வரையில் 2,060 ஷட மூளைக் கிணறுகளுக்கும் 675 விசையேற்றங்களுக்கும் மின் இணைப்புக் கொடுக்கப்பட்டது. இதனால் மின்சார வாரியம் செயல்படும் பகுதியில் மின் இணைப்புக் கொடுக்கப்பட்டுள்ள விசையேற்றங்களின் மொத்த எண்ணிக்கை 2,735 ஆக அதிகரித்துள்ளது. 1969-70-ல் ரூபாய் 75 லட்சம் செலவில் 1,500 விசையேற்றங்களுக்கு மின் இணைப்பு வழங்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

1968-69-ம் ஆண்டுக்கான ஆண்டுத் திட்டத்தில் மின் சக்தி உற்பத்திக்காக ரூபாய் 32.07 கோடி செலவிட வகை செய்யப்பட்டிருந்தது. ஆனால் குறிக்கோள் அளவைவிட அதிகம் செலவிடப்பட்டுள்ளது. 1968-69-ல் மின்சக்தி உற்பத்திக்காக செய்யப்பட்ட செலவு ரூபாய் 42.32 கோடியாகும். மின்சக்தி அணுப்பு கம்பித் தொடர்களையும் பங்கிட்டுக் கம்பித் தொடர்களையும் நிறுவும் பணியையும் கிராமங்களுக்கு மின்வசதி செய்து கொடுக்கும் பணியையும் விரைவாகச் செயல்படுத்துவதனால் இச் செலவினம் உயர்ந்தது.

1969-70-ல் அதாவது, நான்காவது திட்டத்தின் முதலாண்டில் மின்சக்தி உற்பத்தித் திட்டங்களுக்காக ரூபாய் 40.56 கோடி நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது. மின்சக்தி உற்பத்தித் திட்டங்களைச் செயல்படுத்தும் வேகத்தையும் இது குறித்து ஏற்றுக்கொண்ட பொறுப்பினையும் கருத்தில் கொண்டு இந்த நிதி ஒதுக்கம் உயர்த்தப்பட வேண்டியிருக்கும். மின்சக்தி வாரியத்திற்குத் தேவைப்படும் நிதி வாயில்களின் ஒரு பகுதியை நிறைவு செய்யும் பொருட்டு அரசு மின்சார வாரியத்திற்குக் கடனாக வழங்க 15.10

1969 ஆகஸ்ட் 16] [திரு. ஓ. பி. ராமன்]

கோடி ரூபாய் நிதி ஒதுக்கம் செய்துள்ளது. கூடுதலாகத் தேவைப் படும் நிதிவாய்க்கைத் திட்ட அரசும் வாரியமும் முயற்சிகள் மேற்கொண்டு வருகின்றன.

மேற்சொன்னவாறு மின்சக்தி உற்பத்தியைப் பெருக்கிய போதிலும் பாசனமல்லாப் பருவ காலத்தில் மின் இணைப்பின் மின் சக்தித் திறன், பழுதுபடும் பொறிகள், திடீரென ஏற்படும் மின்சக்தித் தேவைகளுக்கான பொறிகள் அதிகியவற்றிற்காக வசை செய்த பிறகு, 1973-74-க்குள் சுமார் 2,200 மெகவாட் உற்பத்தித் திறன் எதிர்பார்க்கப்பட்டிருக்க, 1973-74-ல் உற்பத்தித் திறன் சுமார் 1,700 மெகவாட் அது இருக்கும். இவ்வாறாக, நான்காவது திட்ட இறுதியில் இம் மாநிலத்தில் 500 மெகவாட் அளவு பற்றாக்குறையாக இருக்கும். இத்தகைய சூழ்நிலையின் காரணமாகவே, இந்திய அரசு முதற்கண் மட்டிவு செய்திருந்தபடி, கல்பாக்கம் அணு மின்சக்தி நிலையம் ஒவ்வொன்றும் 200 மெகவாட் உற்பத்தித் திறனுடைய இரண்டு பிரிவுகள் கொண்டதாக இருக்க வேண்டும் என இம் மாநில அரசு இந்திய அரசை வற்புறுத்தி வந்துள்ளது.

மின்சார வாரியத்தின் 1969-70-ம் ஆண்டுக்கான வரவு-செலவு விவரங்களை A-III, A-IV விவர அறிக்கைகளில் காணலாம். மின்சார வாரியத்துக்கு ரூபாய் 53.07 கோடி வருவாய் கிட்டிமென மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இத்தொகையில் மின்சக்தி உற்பத்திக்காக (எரி பொருள் செலவு உட்பட) மின்சார வாரியத்திற்கு ரூபாய் 4.27 கோடி செலவாகிறது. மைசூர், கேரள மாநிலங்களிலிருந்து மின் சக்தி வாங்குவதற்காக ரூ. 13.26 கோடி வசை செய்யப்பட்டுள்ளது. அரசுக்கு வட்டி செலுத்தும் வகையில் ரூபாய் 10 கோடி ஒதுக்கப் பட்டுள்ளது. ஏஞ்சிய தொகை அடங் ஈட்டுவதிக் கழகத்திடமிருந்தும், பொதுமக்களிடமிருந்தும், பிற நிறுவனங்களிடமிருந்தும் மின்சார வாரியம் வாங்கிள்ள கடன்களைத் திருப்பிச் செலுத்துவதற்குப் பயன்படுத்தப்படும்.

மின்சக்தியைப் பெருமளவில் பயன்படுத்தும் தொழில்கள் உட்பட தமிழ் நாட்டில் புதிய தொழில்களைப் பெருமளவில் தொடங்குவதற்குச் சாதகமான சூழ்நிலையை உருவாக்க தொழில்களுக்கான மின்சாரக் கட்டணங்கள் குறித்து, குறிப்பாக சென்னை அனல் மின் சக்திப் பகுதியில் நிலவிவரும் கட்டணங்கள் குறித்து அய்ந்து பரிவுரைகளை அனுப்புமாறு அரசு செயற்குழு ஒன்றை ஏற்படுத்தியுள்ளது. அச் செயற் குழுவின் பரிவுரைகள் எதிர்பார்க்கப்படுகின்றன.

தமிழ் நாட்டில் ஏராளமான அளவில் பணியாளர்களை வேலையில் அமர்த்திக்கொண்டுள்ள நிறுவனங்களில் மின்சார வாரியமும் ஒன்றாகும். தேர்ச்சிபெற்ற தொழிலாளர் முதற்கொண்டு, தொழில் திறமை மிக்க பொறியாளர்கள் வரை, கணக்கர்கள், பிற ஊழியர்கள் போன்ற பல்வேறு தரங்களைச் சேர்ந்த 65,000 பணியாளர்கள் இந்த நிறுவனத்தில் பணியை நிறைவேற்றி வருகின்றனர். இப்

[திரு. ஓ.பி. ராமன்] [1969 ஆகஸ்ட் 16]

இந்த நிறுவனத்தில் பணியை நிறைவேற்றி வருகின்றனர். இப் பணியாளர் அனைவரும் ஒருமுகமாக, ஒருங்கிணைந்து செயல்பட வேண்டியது அவசியமாகும். வாரியத்துக்கும் ஊழியர்களுக்கும் இடையே நல்ல உறவு நிலவி வருவது இன்றியமையாததாகும்.

மின்சார வாரியமும் அதன் பணியாளர்களும் தமிழக மக்களின் தேவைகளை எப்பொழுதும் கருத்திற்கொண்டு, தங்களை எதிர் நோக்கியுள்ள சிக்கல்களை நட்புணர்வுடனும் ஒருவரையொருவர் புரிந்து கொள்ளும் மனப்பான்மையுடனும் ஆய்ந்து அவற்றிற்குத் தீர்வு காண்பர் என்று நான் நம்புகிறேன்.

இந்த வரவு-செலவு விவரங்களை விவாதிக்கையில் மின்சார வாரியம் நமது மக்களுக்கு மேலும் செவ்விய முறையில் பணிபுரிய இயலும் வகையில் இச்சட்டப் பேரவை உறுப்பினர்கள் தங்கள் மேலான கருத்துக்களை தந்திடுவார்களென நான் நம்புகிறேன்.

இறுதியாக, மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களுக்கும் மாண்புமிகு பேரவை உறுப்பினர்களுக்கும் என்ன நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவைத் தலைவர் அறையில் அவ்வால் அர்வுக் குழுவின் கூட்டம் நடைபெற இருக்கிறது. குழுவின் உறுப்பினர்கள் அத்தனை பேர்களும் இந்தக் கூட்டத்தில் கலந்து கொள்ளுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

* திரு. கே. எம். ராமசாமி கவுண்டர் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ் நாடு மின்சார வாரியத்தின் முக்கியமான சாதனைகளைக் குறித்து யாரும் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

அதற்கு தமிழ் மக்கள் என்றென்றும் நன்றிக் கடன் பட்டிருக்கிறார்கள். கிராமங்களுக்கும், சிற்பார்களுக்கும் மின்விசை வழங்கியிருப்பது, சுமார் 50,000 விசையேற்றங்களுக்கு மின் இணைப்பு வழங்கியிருப்பது போன்றவைகளெல்லாம் மிகவும் சிறப்பான அம்சங்களாகும், அந்த வகையிலே வேளாண்மை விசையேற்றங்களுக்கு மட்டும் குறைந்த கட்டணத்தில் மின்சாரம் வழங்குவதனால் ஒன்பது கோடி ரூபாய் இழப்பு ஏற்பட்டிருப்பதாக மாண்புமிகு மின்சார அமைச்சர் அவர்கள் தனது அறிக்கையிலே தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இந்த இழப்பு பெரிதானது. இதை ஓரளவுக்குக் குறைத்துக்கொள்ள ஒரு வழி இருக்கிறது. கோவை போன்ற மாவட்டங்களுக்கு அதிக விசையேற்றங்களுக்கு மின் இணைப்பு கொடுத்தால் இந்த இழப்பைக் குறைக்க முடியும். கிணறுகள் ஆழம் இல்லாத தஞ்சை போன்ற மாவட்டங்களில் அதிக நாட்டம் செலுத்துவதினால் இந்த இழப்புத் தொகை கொஞ்சம் அதிகமாகிக் கொண்டிருக்கிறது. கிணறு அழிபுள்ள கோவை மாவட்டம் போன்ற இடங்களுக்கு பிரையாரிடி கொடுத்து மின் இணைப்புக் கொடுத்தால் இந்த இழப்பு அளவைக்கூட குறைத்துக் கொள்ள முடியும்.

1969 ஆகஸ்ட் 16] [திரு. கே. எம். ராமசாமி கவுண்டர்]

அத்தோடு அலுமினியம் தொழிற்சாலைக்குக் குறைந்த கட்டணத்தில் மின்சாரம் வழங்குவதால் ஒரு கோடி ரூபாய் அளவுக்கு இழப்பு ஏற்படுகிறது என்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். சிற்றூர்களுக்கு மின்சாரம் வழங்கியதனாலோ அல்லது உணவு உற்பத்தியை அதிகப்படுத்துவதற்கோ அல்லது வேளாண்மையைச் சார்ந்த தொழில்களுக்கோ மின்சாரம் வழங்கியதால் ஏற்பட்ட இழப்பு அல்ல இது. மாநில நிதியிலிருந்து ஒரு கோடி அல்லது ரூ. 100 லட்சம் பெரிய இழப்பே. அலுமினியம் தொழிற்சாலைக்குக் குறைந்த கட்டணத்தில் மின்சாரம் வழங்க வேண்டுமா? அந்தக் கட்டணத்தை உயர்த்தியாவது அந்த நஷ்டத்தை ஈடு செய்து கொள்ளமுடியுமா? இதை மிக உன்னிப்பாக ஆராய வேண்டும் என்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அத்தோடு, பாபநாசம், பெரியாறு போன்ற இடங்களில் மின்சார உற்பத்தி நிலையங்கள் இருந்தாலும்கூட, அங்கே வேளாண்மைக்குத் தண்ணீர் கொடுப்பதில்—பிரையாரிடி—முதல் இடம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், கீழ் பவானி அணை கட்டியதற்குப் பிறகுதான் குந்தா, குந்தாலோடு இணைந்த மற்ற மின்சாரத் திட்டங்கள் கொண்டு வரப்பட்டன. ஏதோ கோவை மாவட்ட மக்கள்—கீழ் பவானி ஆயக்கட்டுதார்கள்—ஒளவுக்கு தூங்கிவிட்டதனாலோ, என்னவோ, அதற்குப் பின்னாலே ஏற்பட்ட மின்சார நிலையங்களெல்லாம் தண்ணீரைத் தேக்கி வைத்துக் கொண்டு, அங்கே விவசாயத்திற்குத் தண்ணீர் இல்லாத காலத்திலும் கூட, அது ஒரு முக்கியத்துவம் அல்ல என்பதை நிலை நிறுத்தி, கீழ் பவானி ஆயக்கட்டு நிலங்களுக்கு ஒரு வருஷம் விட்டு ஒரு வருஷம் தண்ணீர் பாய்ச்சுகின்ற தூதருஷ்டமான நிலை இருக்கிறது. பாபநாசம், பெரியாறு போன்ற இடங்களில் உள்ளது போல், மின்சார அணைகளிலே தண்ணீர் இருக்கும்பொழுது, அதை விவசாயத்திற்குத் திறந்து விடுவதற்கு, வழிவகைகளை நமது மின்சார அமைச்சர் அவர்கள் கூர்ந்து ஆராய வேண்டும். ரிவெர்ஸிபிள் பம்பிங், இறைத்த தண்ணீரை, மின்சார உற்பத்திக்கு கீழே விட்டு விட்ட தண்ணீரை, மறுபடியும் தேக்கத்திற்குத் திருப்பி இறைத்துக்கொள்வது, அதாவது 'பம்பு பாக்', முறையை அனுசரித்தால் மின்சார அணைகளில் அதிகத் தண்ணீரை தேக்கி வைத்திருக்க வேண்டிய நிலை இராது. அந்த வழிமுறை, ஒரு முறை, இன்னும் அநேக வழி முறைகள் இருக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட வழிமுறைகளை வகுத்து, அதை அனுசரித்தால், மின்சார அணைகளிலுள்ள நீர்த்தேக்கங்களிலிருந்து விவசாயிகளுக்கு அதிகமாகத் தண்ணீர் விடமுடியும்.

மின்சார வாரியத்திலுள்ள பணியாளர்களுக்கு நெடுநாட்களாக கவலை அளித்து வந்த பற்பல அடிப்படைச் சிக்கல்களுக்கு இந்த ஆண்டில் இறுதித் தீர்வு காணப்பட்டது என்று அறிககையிலே கூறப்பட்டிருக்கிறது. கீழ்மட்டத்தில் இருப்பவர்களுக்கு, அதாவது மின்சாரக் கட்டணம் வசூலிப்பவர்கள், மின்சாரக் கட்டணச்

[திரு. கே. எம். ராமசாமி கவுண்டர்] [1969 ஆகஸ்ட் 16]

சீட்டுகள் தயாரிக்கும் எழுத்தர்கள், பண்டகசாலைத் துணைப் பணியாளர்கள், இயக்கும் சார்நிலைப் பணியாளர்கள் (ஆபரேஷன் சபார்ட்டினைட் சர்வீஸ்) முதலானவர்களுக்கு நியாயமான வேலைச் சமைத் தரங்கள் குறித்து நிரந்தரமான பரிகாரம் காணப்பட்டு விட்டதாக அறிக்கையில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. மின்சாரத் திட்டங்களையெல்லாம் ஏற்றுக்கொண்ட காலத்தில், ஆரம்பத்தில் 1960-க்கு முன்னதாக இங்கே தனியாக சிவில் இன்ஜினியர்கள் நேர்முகத் தேர்வு செய்யப்படவில்லை.

அந்தக் காலத்தில் நமக்கு வேண்டிய கன்ஸ்ட்ரக்ஷன்களுக்கு வேண்டிய இன்ஜினியர்களைப் பப்ளிக் ஓர்க்ஸ் டிபார்ட்மெண்டிலிருந்து நாம் எடுத்துக் கொண்டோம். அதாவது அவர்களுடைய சர்வீஸைக் கடனாகப் பெற்றுக் கொண்டோம். அப்படிப்பட்டவர்கள் இன்னமும் அவ்விஸ்டெண்ட் இன்ஜினியர்களாகவேதான் இருக்கிறார்கள். 1960-ம் ஆண்டிலிருந்து நாம் நேர்முகமாக அவ்விஸ்டெண்ட் இன்ஜினியர்கள் போன்றவர்களை நிரூபித்து செய்துக் கொண்டோம். அவர்களுடைய பாடு இப்பொழுது திட்டாட்டமாக இருக்கிறது. நம்முடைய அரசிலே திட்டவட்டமான விதிமுறைகள் இல்லாத காரணத்தால், இந்த இன்ஜினியர்கள் வேலை உயர்வு போன்றவைகள் இல்லாமல் அவதப்பிக்கிறார்கள். நாம் எடுத்துக் கொண்ட மின்சார வேலைத் திட்டங்கள் முடிந்து விட்டன. அப்படிப்பட்ட துரப்பாக்கியமான நிலை அவர்களுக்கு இருக்கிறது. அவர்களுக்கு இருக்க வேண்டிய உற்சாகமும் இல்லாமல் போய் ஒழுங்கு முறை—புசிப்ளின்—ஆர்வம், எதுவும் இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, அப்படிப் பல்வேறு திட்டங்களுக்காக நாம் எடுத்துக்கொண்ட இன்ஜினியர்களை அந்த வேலை முடிந்து விட்டால், மற்ற திட்டங்களில் முதலிடம் கொடுக்கும் நிலையை உருவாக்க வேண்டும். அவர்கள் எந்த எந்த வேலைக்கு என்று கொண்டுவரப்பட்டார்களோ, அந்த வேலை முடிந்துவிட்டதும், அவர்களைத் திரும்பவும் பப்ளிக் ஓர்க்ஸ் டிபார்ட்மெண்டுக்கே அனுப்பிவிடும் முறையைக் கையாள் வேண்டும். அப்படிச் செய்வது தான் நியாயமான, தர்மமான, நீதியான காரியமாக இருக்க முடியும். இந்தத் துறைக்குப் பொறுப்பு ஏற்றிருக்கும் அமைச்சர் சுறுசுறுப்பும், இளமையும் உள்ளவராக இருப்பதால், மின்சார வாரிய சிவில் இன்ஜினியர்களுக்கு எந்தவிதமான குறைகளும் இல்லாமல், அவர்கள் நிறைந்த மனத்தோடு வேலை செய்யும் நிலையை ஏற்படுத்த ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

சிற்சில புதிய திட்டங்கள் இருக்கின்றன ஹைட்ரோ-எலெக்ட்ரிக் திட்டங்கள் இருக்கின்றன. செலவு குறைவாக உள்ள திட்டங்கள் பல இருக்கின்றன. தெர்மல் திட்டங்களைவிட ஹைட்ரோ-எலெக்ட்ரிக் திட்டங்கள் செலவு குறைவானவை என்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்ததே. குந்தானிலே கூட, சில திட்டங்கள் அதற்கு உப திட்டங்களாக நிறைவேற்றப் பாக்கியாக இருக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டால், தலமாக

1969 ஆகஸ்ட் 16] [திரு. கே. எம். ராமசாமி கவுண்டர்]

இருக்கும். ஆகவே, அப்படிப்பட்ட திட்டங்களையும் நிறைவேற்ற, உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று அமைச்சரவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

நம்முடைய மின்சார அளவைப் பொருத்தவரையில், எந்த வரட்சிக் காலத்திலும் நாம் வேறு மாதில்லங்களுக்குச் சென்று மின்சாரக் கடன்பெற வேண்டிய தேவையல்லாமல் போகும், நாம் கையேந்தி நிற்கவேண்டிய நிலையில்லாமல் இருக்கும். ஆகவே இப்படிப்பட்ட சிறு சிறு திட்டங்களையும் நிறைவேற்ற வேண்டும். அப்படிச் செய்வதால் நம்முடைய தேவையின் பெரும் பகுதியை நாம் பெற வாய்ப்பு இருப்பதால், அதிலும் கவனம் செலுத்துவார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறேன்.

நாம் மின்சாரத்தைப் பெருக்கவிட்டோம் என்று எவ்வளவோ சொல்லிக்கொண்டு இருந்தாலும்கூட, 1963, 1964, 1965-ம் ஆண்டு களில் விண்ணப்பங்கள் போட்டவர்களுக்குக்கூட இன்னமும் மின் விசை கொடுக்கப்படாத நிலை இருக்கிறது. வாரியத்தில், கன்ஸ்ட்ரக்ஷன் ஸைட், மெயின்டினன்ஸ் ஸைட், கம்ப்ளீயல் ஸைட் என்று பல பிரிவுகள் இருக்கின்றன. இருந்தும், பல சிறிய, பெரிய திட்டங்களும் எடுக்கப்படவில்லை. கம்பிகள் இல்லை என்கிறார்கள். வேண்டிய கம்பங்கள் இல்லை என்கிறார்கள். இன்னமும் சிறுசிறு கருவிகள் இல்லை என்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட தொல்லைகள் ஈரணமாக வேலையில் தேக்கம் இருக்கிறது.

சென்ற முறை நாங்கள் ஒரு துணைக் குழு வேண்டும் என்று கேட்டோம். அமைச்சர் அவர்கள் அறிக்கையில்

“If specific cases are brought to notice such cases will be examined. It is considered that a permit sub-committee is neither desirable nor necessary.”

என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ப்ரையாரிடி கொடுப்பதில் இருக்கும் தொல்லைகளை ஆராய, நீண்ட நெடு நாட்களாகக் கேட்டுக் கொண்டிருக்கும் விண்ணப்பதாரர்களுக்கு, கொடுக்க வேண்டிய ப்ரையாரிடியை நிர்ணயிக்க ஒரு துணைக் குழு வேண்டும் என்று கேட்டோம். அப்படிப்பட்ட கமிட்டி ஒன்று இல்லாமலே அந்தக் குறையைத் தீர்க்க முடியும் என்கிற வகையில் ‘ஸ்டேட்மென்ட் ஆப் ஆக்ஷன் டேக்ஸ்’ என்ற பகுதியில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, சப்-கமிட்டி, அல்லது துணைக் குழு அமைக்கப்பட்டாலும் அமைக்கப்படாவிட்டாலும், குறைபாடுகள் இல்லாமல் இருக்கும் வகையில் நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டு, அமைச்சரவர்கள் ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, எனக்கு இந்த அரிய சந்தர்ப்பத்தைக் கொடுத்தமைக்கு நன்றி தெரிவித்து அமர்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. டி. மாட்டின் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மின்சார வாரியத்தின் நிதி நிலை அறிக்கைமீது நடக்கக்கூடிய இந்த விவாதத்தில் என்னுடைய கட்சியின் சார்பாக, என்

[திரு. டி. மார்டின்] [1969 ஆகஸ்ட் 16]

கருத்துக்களை இந்த அவையில எடுத்துவைக்க முன் வருகிறேன். தற்சமயம், இந்த மின்சார போர்டு, ஒரு 'கேர்-டேகர் கவான் மெண்ட்' போல் நடந்து வருகிறது. மின்சார வாரியத்தில் உறுப்பினராக இருக்கக்கூடிய அளவில் ஏராளமான இன்சினியர்கள் இல்லாததால், இந்த மின்சார வாரியம் தகுந்த முறையில் நல்ல காரியங்களைச் செய்ய முடியாத நிலையில், ஒரு கேர்-டேகர் கவான் மெண்ட் போல் இருக்கிறது என்கிற குற்றச்சாட்டு மக்கள் மத்தியில் இருக்கிறது என்பதை எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். குறிப்பாக நம் நாட்டில் நாம் ஒரு பெரிய மின்சார வாரியத்தை வைத்திருக்கிறோம். அண்டையிலிருக்கும் மைசூர் மாநிலத்திலும், பக்கத்திலுள்ள ஆந்திர மாநிலத்திலும் இன்னும், கேரளத்திலும் உள்ள வாரியங்களில் ஏராளமான சீஃப்-இன்சினியர்கள் இருக்கிறார்கள். நம்முடைய வாரியத்தில் ஒரே ஒரு சீஃப் இன்சினியர்தான் இருக்கிறார். அந்த வகையில்தான் நம்முடைய வாரியத்தை நாம் நடத்திக்கொண்டு வருகிறோம். ஒரே ஒரு சீஃப்-இன்சினியர் இருப்பதால், சூப்பர்வயன் போன்ற மிக முக்கியமான அம்சங்கள் பழுதுபட்டிருப்பதாக உக்கர் மத்தியில் ஒரு பெருத்த குறைபாடு பேசப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது.

இந்த எலெக்ட்ரிசிட்டி போர்டில் சேர்மனுக்கு ஒரு ஐ.ஏ.எஸ். ஆபீசரைப் போட்டிருக்கிறார்கள். குறிப்பாக ஐ.ஏ.எஸ். ஆபீசர்கள் திறமை உள்ளவர்கள்தான் என்றாலும், இந்த எலெக்ட்ரி சிட்டியைப் பொருத்தவரையில், அதற்கு வேண்டிய டெக்னிகல் நூலடஜ், டெக்னிகல் எக்ஸ்பிரியன்ஸ் இவைகளெல்லாம் தேவைப் படுவதால், அதற்குப் பதிலாக ஒரு சீப்-இன்சினியரைத் தலைவராகப் போட்டால்தான் இன்னும் இந்த வாரியத்தைச் செயல்திறன் உள்ளதாகச் செய்ய முடியும். அந்த வகையில் செய்தால் வாரியத்தின் அதிகமான சேவை மக்களுக்குக் கிடைக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். குறிப்பாக நம்முடைய வாரியத்திற்கு நான்கு சீஃப்-இன்சினியர்கள் தேவை என்று வைத்துக்கொள்வோம். அப்படி நான்கு சீஃப்-இன்சினியர்கள் அங்கத்தினர்களாக இருந்தால், அவர்கள் டர்ன் வாரியாக இரண்டு வருஷத்திற்கு ஒருவராகவோ அல்லது வருஷத்திற்கு ஒருவராகவோ, தலைவராக இருந்தால், அப்படி ஒரு டர்ன் முறையில் வந்தால், ஒவ்வொருவருக்கும் தங்கள் தங்கள் அனுபவத்தையும், திறமையையும், நல்ல முறையில் இந்த வாரியத்திற்கு அளித்து, வாரியத்தின் செயல்களுக்கு உதவியாக இருக்க முடியும். வாரியம் நல்ல முறையில் சேவை செய்யும் நிலையைத் தோற்றுவிப்பார்கள். இவ்வளவு பெரிய வாரியத்திற்கு ஒரே ஒரு சீஃப்-இன்சினியர் மட்டும் மெம்பராக இருக்கிறார். டெக்னிகல் மெம்பராக இருக்கிறார். ஆகவே, போர்டின் செயல் திறன் குன்றியிருக்கிறது என்று மக்கள் மத்தியில் கூறிக்கொள்கிறார்கள்.

1969 ஆகஸ்ட் 16] [திரு. டி. மார்டின்]

குறிப்பாகச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், அநேக இடங்களிலிருந்து பொதுமக்களாலும், விவசாயிகளாலும் அனுப்பப்படுகின்ற மனுக்களைப் பரிசீலனை செய்து, அந்தந்த மாவட்டங்களுக்கு அனுப்பப்படுவதில்லை. காரணம் என்னவென்றால், அந்த மனுக்களைப் பரிசீலனை செய்து அனுப்பத் தேவையான டெக்னிகல் அறிவு உள்ள இன்ஜினியர்கள் அதிகம் இல்லாமல் இருப்பதுதான் இஞ்சினியர்கள் அதிகம் இருந்தால் உடனுக்குடன் முடிவு எடுப்பதற்கு வாய்ப்பாக இருக்கும். சாதாரணமாக ஒரு மாவட்டத்திலிருந்து வருகின்ற ஸ்கீமை அந்த இடத்திற்குத் தக்கபடி ஆராய்ந்து முடிவு எடுக்க வேண்டும். பத்து பர்சென்ட் லாபம் இருக்கிறதா, இல்லையா என்ற விதையை எல்லா இடங்களுக்கும் பொதுவான விதியாக வைத்துக்கொண்டு ஒன்றாக அமல் செய்யக்கூடாது. இதன் காரணமாகப் மின் தகவிய பகுதியிலுள்ள மக்கள் மின்சாரப் பயனை அனுபவிக்க முடியாமல் கள்ளிவிடப்படுகிறார்கள். இதற்குக் காரணம் மின்சார வாரியத்தில் டெக்னிகல் அறிவு உள்ளவர்கள் எக்ஸ்பிரியன்ஸ் உள்ளவர்கள் அதிகமாக இல்லாததே ஆகும். அப்படிப்பட்ட மின் தகவிய பகுதிகளில் ஒப்போதைக்கு 10 பர்சென்ட் லாபம் கிடைத்தாலிட்டாவும், நாளடைவில் பத்து பர்சென்ட் லாபம் கிடைக்கும். ஒப்போர்த்து எட்டு பர்சென்ட் கிடைத்தாலும் அந்தப் பகுதிகளுக்கு மின் இணைப்புக் கொடுத்தால், நாளடைவில் ஒரு விவசாயியைப் பார்த்து, உண்டையிலுள்ள விவசாயிகளும் பம்பு செட்டுக்கு மின் இணைப்பு கேட்பார்கள். அப்படியே வளர்ந்துகொண்டு வருகின்ற சூழ்நிலை ஏற்படுமப்போது பத்து பர்சென்ட் லாபம் கிடைக்கும் என்று நிலைமைகளை ஆராய்ந்து தக்க முடிவு எடுக்கக்கூடிய எக்ஸ்பிரியன்ஸ் உள்ள அதிகாரிகள் எலக்ட்ரிசிடி போர்டில் தற்போது இல்லாததே இதற்குக் காரணமாகும். கமகு மாதிலத்திலுள்ள இந்தக் குறைபாடுகளை உடனடிமாகப் போர்டு அரசு மூலமாக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

மற்ற மாநிலங்களில் நான்கு சிலிப் இன்ஜினியர்களை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறபோது நமக்கு மட்டும் அந்த எண்ணிக்கை ஏன் இருக்கக்கூடாது என்று கேட்க விரும்புகிறேன். நாமும் குறைந்தது காண்க. சிலிப் இன்ஜினியர்களை வைத்துக்கொண்டால் வேலைகள் சுரிதமாகவும், லாபமாகவும் நடைபெறும் என்பதைச் செரிவித்துக்கொள்கிறேன். எலக்ட்ரிசிடி ஆபிசுக்குச் சென்றால் சிலிப் இன்ஜினியர் என்ற போர்டு போர்ட்மன்க்கிறார்கள். உண்மையில் அவர்கள் சிலிப் இன்ஜினியர்கள் இல்லை. இந்தத் துறையில் சூப்பர்விஷன் திறன் குறைந்தபோயிருக்கிறது. டெக்னிகல் எக்ஸ்பிரியன்ஸ் உள்ளவர் இந்தக் கமகத்தின் தலைவராக இருக்க வேண்டும் என்ற இந்த வேண்டுகோளை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மேலும், எலக்ட்ரிசிடி போர்டில் சேகரடேரியல் ஸ்டாஃப் பகுதியிலுள்ளவர்களுக்கும், அக்கவுண்ட்ஸ் ஸ்டாஃப் பகுதியிலுள்ளவர்களுக்கும் ஒரு மாறுபாடு இருப்பதாகக் கேள்விப்படுகிறேன். அக்கவுண்ட்ஸ் ஸ்டாஃப் உள்ளவர்கள் எக்ஸ்பிரியன்ஸ்

[திரு. டி. மார்க்ஷன்]

[1969 ஆகஸ்ட் 16]

உள்ளவர்களாக இருந்தாலும் பிரமோஷன் போன்றவைகளில் இரு பகுதியிலுள்ளவர்களுக்கும் பாடுபாடு காட்டப்படுகிறது என்பதாக அறிகிறேன். இது சரியல்ல. ஊழியர்களிடையே இவ்விதமான வித்தியாசம் காட்டக்கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பின்தங்கிய பகுதிகளிலிருந்து அநேக ஸ்கீம்கள் வருகின்றன. பல விவசாயிகள் மனுக்களைச் செய்கின்றனர். விவசாயம் செய்பவர்கள் எல்லோரும் விவசாயிகளாகிவிட முடியாது. விவசாயிகளில் பலர் வேறு நாடுகளிலிருந்து அகதிகளாக வந்தவர்களும் இருக்கிறார்கள். குறிப்பாக என்னுடைய நெல்லை மாவட்டத்தில் சாத்தான்குளம் பகுதியிலும், உடன்குடி பகுதியிலும் உள்ள கிராமங்களில் இலங்கையிலிருந்து அகதிகளாக வந்தவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் விவசாயத்திலும் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் எந்தவிதமான பாசன வசதி அதிகமாக இல்லாத இடங்களில், குடியமர்த்தப்படுவதால் அவர்கள் கிணற்றுப் பாசனத்தின் மூலமே விவசாயம் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. அவர்கள் பம்பு செட்டுக்காக மின்சார இலாகாவுக்கு மனுச் செய்து கொண்டால், 'உங்களுடைய ஸ்கீம் பீராலிபிட்டாக இல்லை' என்று தான் பதில் வருகிறது. அப்படியானால் அந்தப் பகுதியிலுள்ள விவசாய மக்கள் எல்லாம் அப்படியேதான் இருக்க வேண்டுமா? சுப்பராயபுரம், கீழ் நடுவக்குறிச்சி, மேல் நடுவக்குறிச்சி, கருங்கடல், பேய்க்குளம், பிரகாசபுரம், சவேரியாபுரம், காலன் குடியிருப்பு, மாநாடுதண்டுபுத்து, பரமன்குறிச்சி, சேருடையாபுரம், பிச்சவிளை இதுபோன்ற கிராமங்களில் இலங்கையிலிருந்து வந்த அகதிகள் ஏராளமான அளவில் விவசாயம் செய்து வந்தும், பம்பு செட்டுகளுக்கு மின் இணைப்பு கிடைக்காமல் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். கீழ் நடுவக்குறிச்சி, மேல் நடுவக்குறிச்சியிலிருந்து தனி மனிதர்கள் முன் வந்து, நாங்கள் எங்களுடைய நிலத்திற்கு மின் இணைப்புக்காக மனுச் செய்கிறோம். மின்சார இலாகாவில் தளவாடங்கள் இல்லைபென்றாலும் வாங்கிக்கொள்வதற்குப் பணம் தருகிறோம். எங்களுக்கு மின் இணைப்புக் கொடுத்தால், அதனை யொட்டி அண்டையிலுள்ள மற்றவர்களுக்கும் மின் இணைப்புக் கொடுக்கலாம்' என்று கூறி மனுவைக் கொடுத்தார்கள். நான் அந்த மனுவைப் பரிசீலித்து, அந்த பிரபோஸலை சிபாரிசுடன் மின்சார போர்டுக்கு அனுப்பினேன். மனு அனுப்பி வருடம் ஒன்றாகியும் இதுவரைக்கும் அதன் மேல் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. என்பதுகூட எனக்குத் தகவல் தெரிவிக்கவில்லை. நல்லதயும்கொண்ட அந்தத் தனி மனிதருக்கும் சரியான பதில் தரப்படவில்லை. ஏன் இதைக் கேட்கிறேன் என்றால் தளவாடங்களுக்குப் பணம் இல்லையென்று சொல்கின்ற நேரத்திலே, அதற்குப் பணம் தருகிறேன் என்று ஒருவர் கூறி முன்வந்தால், அந்த உதவியை ஏன் இந்த போர்டு உபயோகித்துக்கொள்ளக் கூடாது என்று அறிய விரும்புகிறேன். தனி மனிதர் கொடுக்க முன்வந்த தொகையை ஏற்றுக்கொண்டு, அதை மாதாமாதம் அவர் செலுத்த வேண்டிய மின்சாரக் கட்டணத்தைக் கழித்துக்கொண்டிருக்கலாமே? இதை ஏன் போர்டு உபயோகித்துக்கொள்ளவில்லை?

1969 ஆகஸ்ட் 16]

என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். ஏன் இதைச் செயல்படுத்தவில்லை? மின்சார பம்பு செட்டுக்கு மின் இணைப்பு கொடுக்காமல் இருப்பது மிகவும் வருந்தத்தக்க காரியமாகும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, 'பஞ்சாயத்துக்களில் தெரு விளக்குகள் போட்டுவிட்டோம். கிராமங்களை எல்லாம் ஒளிமயமாக்கி விட்டோம்' என்று சொல்கிறார்கள். என்னுடைய தொகுதியில் புதுக்குளம் பஞ்சாயத்தில் கிராமங்களுக்கு மின்விளக்கு கொடுக்க வேண்டுமென்று பணம் கட்டி, வருடம் ஒன்று ஆகியும் இன்னும் மின் இணைப்பு கொடுக்கப்படவில்லை. விளக்கு போடப்படவில்லை. மேலும் சுப்பராயபுரம் பஞ்சாயத்திலும் மின்விளக்குக்கு இணைப்பு கொடுக்கப்படவில்லை. புத்தன்தருவை பஞ்சாயத்திலும் மின் இணைப்பு கொடுக்கப்படவில்லை. மேலும் இந்தப் பகுதி விவசாயிகள் கடன் வாங்கி மின்சார பம்பு செட் வாங்கியிருக்கிறார்கள். மின் இணைப்பு கிடைக்காததால், அதை உபயோகிப்பதற்கு முடியாத நிலைமையில் கஷ்டப்படுகிறார்கள். விவசாயிகளுக்குப் பணம் கடன் கொடுத்தவர்கள் Sometimes attachment before judgement

என்று அட்டாச்மெண்டு செய்து எடுத்துக்கொண்டு போய்விடுகிறார்கள். இந்த மாதிரியான நிலைமைகள் விவசாயிகளுக்கு ஏற்படாமல் மின்சார போர்டு இயங்க வேண்டும். தளவாடங்கள் ஒல்லையே என்று சொல்லிக்கொண்டு காலம் தாழ்த்திக்கொண்டே போனால், இதனால் விவசாயிகளுக்கும், பொதுமக்களுக்கும் மின்சார போர்டு நல்ல முறையில் பணி புரிகின்றது என்று சொல்ல முடியாது. விடுகளுக்கு நாம் மின்சாரத்தை உபயோகிக்கிறோம். அந்த மின்சாரத்தையும் அதிக விலை கொடுத்து வாங்க வேண்டியதாக இருக்கிறது.

பெரிய பெரிய இண்டஸ்ட்ரீஸ்களுக்குச் சலுகைகள் காட்டப்படுகின்றன. நாளடைவில் இந்தச் சலுகைகளை மறு பரிசீலனை செய்து, எத்தெந்த இடங்களில் சலுகைகளைக் குறைந்த முடியுமோ அந்த இடங்களில் எல்லாம் குறைத்து, அிகேருக்கு மிகக் குறைந்த விலையில் மின்சாரசாரத்தை விநியோகம் செய்ய வேண்டும். இதை இந்த மின்சார போர்டு முக்கியமாகக் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதோடு, சில இடங்களில் மின்சார சக்தி திருட்டுகள் மூலம் போய்விடுகின்றன. மின்சாரக் கம்பங்களிலுள்ள பொருள்கள் எல்லாம் திருட்டு போகின்றன. திருட்டுக் குற்றங்கள் அதிகமாக ஏற்படுகின்ற நேரத்தில், பேரிழப்பு அதிக அளவாகிறது, அந்த இழப்பைப் பொதுமக்கள் ஈடு செய்ய வேண்டியதாக இருக்கிறது.

மின்சார போர்டு இந்த இழப்புக்கான காரணங்களை ஆராய்ந்து அதைத் தடுப்பதற்கான நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட வேண்டும். இதற்குக் காரணம் என்னவென்றால், சூப்பர்விஷன் குறைந்து இருக்கிறது என்பதே ஆகும். இந்த மின்சார போர்டில் பர்சேசிங் கமிட்டி ஒன்று போடப் போவதாகக் கேள்விப்பட்டேன்.

[1969 ஆகஸ்ட் 16]

திரு. நா. வீராசாமி : பாயிண்ட் ஆஃப் ஆர்டர், பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, உறுப்பினர் அவர்கள் பேசுகின்ற நேரத்திலே கம்பங்கள் எல்லாம் திருடு போவதாகச் சொன்னார்கள். எந்த இடத்தில் திருடு போனது என்பதைக் குறிப்பாகச் சொன்னால் நலமாக இருக்கும்.

திரு. டி. மார்டின் : “ I mentioned implements in the lines ” மின்சார வாரியத்தில் சூப்பர்விஷன் குறைந்திருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டேன். மேலும் ‘டெக்னிகல் எக்ஸ்பிரியன்ஸ்’ உள்ளவர்களுக்கு ஊக்கம் அளிக்காதது இன்னொரு காரணம். மின்சார வாரியத்தில் இருக்கக்கூடிய நிலையை எடுத்துக்கொண்டால், அது ஒரு ‘கேர் டேக்கர் கவர்ன்மென்ட்’ மாநிலி இருக்கிறது. ஆகவே, இந்த மின்சார வாரியத்தை ‘ரீ கான்ஸ்டிடியூட்’ செய்து டெக்னிகல் சிஃப்-இன்ஜினியர்களை, நான்கைந்து பேர்களையாவது மின்சார போர்டில் இடம் பெறச் செய்ய வேண்டும். இந்த வாரியத்தின் வரவு-செலவுகளைப் பார்த்துக்கொள்ள அக்கவுண்ட்ஸ் செக்ஷன் இருக்கிறது. அதற்கு மேலே அக்கவுண்ட்ஸ்-ஜெனரல் இருக்கிறார். ஆகவே, அவர்கள் எல்லாம் வரவு-செலவுகளைப் பார்த்துக்கொள்ள முடியும். ஆகவே, இந்த மின்சார போர்டை ‘ரீ கான்ஸ்டிடியூட்’ செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதனால் பின்தங்கிய பகுதிகளுக்கும் விவசாயிகளுக்கும் சிக்கிரமாக மின் இணைப்புச் செய்து கொடுக்க முடியும் என்று கூறிக்கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்து, அமர்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இனி பேச இருக்கின்ற உறுப்பினர்கள் ஒவ்வொருவரும் 10 நிமிடங்களுக்கு மேல் எடுத்துக் கொள்ளாதிருக்கும் படியாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. சு. துரைசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மன்றத்தில் நமது மாண்புமிகு மின்சார அமைச்சர் அவர்களால் தாக்கல் செய்யப்பட்டுள்ள மின்சார வாரியத்தின் நிதிநிலை அறிக்கையை வாசலேற்று நான் என்னுடைய யோசனைகளைச் சொல்லலாம் என்று கருதுகிறேன்.

மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுடைய அறிக்கையில் 1971-ஆம் ஆண்டு இறுதிக்குள்ளாக தமிழ்நாட்டில் இருக்கிற எல்லா கிராமங்களுக்கும், உழவர் பெருங்குடி மக்களின் கிணறுகளுக்கும் மின்சாரம் கொடுக்கிற பெருங்காரியத்தை நிறைவேற்றிக் கொடுக்கிற பெரும் பொறுப்பை திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறது என்கிற உறுதியைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அதற்காக இந்த அரசாங்கத்திற்கு என்னுடைய பாராட்டுதல்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அமைச்சர் அவர்கள் கடந்த ஆண்டும், இந்த ஆண்டும் விவசாய உற்பத்தியைப் பெருக்கியாகவேண்டும் என்கிற கருத்தில், உழவர் பெருங்குடி மக்களுக்கு ஏறத்தாழ ஒரு லட்சத்துப் பத்தாயிரம் கிணறுகளுக்கு மின் இணைப்புக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். நமது தமிழ் நாட்டைப்

1969 ஆகஸ்ட் 16] [திரு. சு. துரைசாமி]

பொறுத்த வரையில் கடந்த இருபது ஆண்டு காலமாக இருந்து வந்த அரசாங்கம் கிராமங்களுக்கும்—கிராமங்களில் இருக்கிற உழவர் பெருங்குடி மக்களுக்கும் தன்மை அளிக்கக்கூடிய வகையில் பெரும் அளவில் மின் விஸ்தரிப்புச் செய்யவில்லை. அவர்கள் காலத்தில் இரண்டு லட்சத்து தொண்ணூறுபயம் கிணறுகளுக்குத்தான் மின் இணைப்புக் கொடுக்கப்பட்டது. உழவர் பெருங்குடி மக்கள் மீது மிகுந்த அக்கறை கொண்டுள்ள திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்ட இந்த இரண்டு ஆண்டுக் காலத்திற்குள்ளாகவே ஒரு லட்சத்துப் பத்தாயிரம் கிணறுகளுக்கு மின் இணைப்புக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதற்காகவும் இந்த அரசாங்கத்தைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதேபோல இந்த ஆண்டு பருவ மழை தவறிப் போய் இருந்தாலும் தமிழ்நாட்டிலே மின்சார வெட்டு கொண்டு வரப்படவில்லை. அதனால் தொழில்கள் பாதிக்கப்படவில்லை என்பதன் காரணமாகவும் மகிழ்ச்சி அடைவதோடு திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசாங்கத்தையும், அமைச்சரவையையும் நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

ஆனால் அதே நேரத்தில் எனக்கு முன்னால் பேசிய திரு. பார்டின் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள், நமது தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தில் ஒரே ஒரு சீஃப்-இன்ஜினியரைத்தான் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதனால் பெரிதும் வேலை பாதிக்கப்படுகிறது. பக்கத்தில் இருக்கிற நமது அண்டை மாநிலங்களான மைசூரிலும், கேரளாவிலும், ஆந்திராவிலும் ஒன்றுக்கும் மேற்பட்ட நான்கைந்து சீஃப்-இன்ஜினியர்கள் இருக்கிறார்கள். அதைப்போல இங்கும் போட வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். இந்தியத் துணைக் கண்டத்தில் உள்ள எல்லா மாநிலங்களையும் ஒட்டு மொத்தமாக எடுத்துக் கொண்டால் மொத்தமே பத்து லட்சம் கிணறுகளுக்குத்தான் மின் விசை அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் நமது தமிழ்நாட்டில் மட்டும் 4 லட்சம் கிணறுகளுக்கு மேல் இதுவரை மின்விசை அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. நமது அண்டை மாநிலங்களான கேரளாவிலும், மைசூரிலும், ஆந்திராவிலும் நான்கைந்து சீஃப்-இன்ஜினியர்கள் இருந்தும் செய்திருக்கும்படியான வேலைகளை விட அதிகமாகவே இங்குள்ள ஒரு சீஃப்-இன்ஜினியர் செய்திருக்கிறார்கள். நம்முடைய ஒரு சீஃப்-இன்ஜினியர் செய்திருக்கும்படியான வேலைகளை அங்கங்கே இருக்கும் நான்கு ஐந்து சீஃப்-இன்ஜினியர்களால் செய்ய முடியவில்லை என்பதை நான் கூற விரும்புகிறேன்.

நமது மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் தம்முடைய உரையை வாசிக்கிற நேரத்தில் குறிப்பிட்டார்கள், “ மின்சார வாரியத்தைச் சேர்ந்த அதிகாரிகள் எல்லாம் இங்கே வந்திருக்கிறார்கள். அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிடுகிற குறைகளைக் குறித்துக்கொண்டு அவற்றை அகற்றுவதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்வார்கள் ” என்று சொன்னார்கள். அந்த அதிகாரிகளுக்கு நான் மிகப்

[திரு. சு. துரைசாமி] [1969 ஆகஸ்ட் 16]

பணிவுடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன், 1967-ம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் 11-ம் தேதி நான் இதே மன்றத்தில் பேசிய நேரத்தில் பல்வேறு பிரச்சினைகளைக் குறிப்பிட்டேன். ஆனால் அவை ஒன்றுக்கும் அவர்கள் இதுவரை பரிகாரம் காணாதது மிகுந்த வருத்தத்தைத் தருகிறது. மின்சாரச் சட்டமானது 1948-ம் ஆண்டு நிறைவேற்றப்பட்டது. அதன் 17-வது பிரிவில் லோகல் அட்வைசரி கமிட்டிகள் போடவேண்டும் என்று இருக்கிறது. இருந்தும் கடந்த காலத்தில் அதுபோல லோகல் அட்வைசரி கமிட்டிகளைப் போடாமல் இருந்தார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசாங்கம் வந்த பிறகாவது அதுபோன்று லோகல் அட்வைசரி கமிட்டிகளைப் போடவேண்டும். அப்படிப் போடுவதன் மூலம் கிராம மக்களது—விவசாயப் பெருங்குடி மக்களது துன்பங்கள் உடனுக்குடன் நீக்கப்படுவதற்கு வழியேற்படும் என்று நான் குறிப்பிட்டேன். இதற்கு இன்றுவரை பரிகாரம் காணப்படவில்லை.

நான் பேரவைத் தலைவர் மூலமாக ஒரு கருத்தைக் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். சாதாரணமாக கிராமத்தில் இருக்கிற ஒரு விவசாயி தன்னுடைய கிணற்றுக்கு மின் இணைப்புக் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்று விண்ணப்பித்துக் கொண்டால், அந்தக் கிணற்றைப் போய்ப் பார்த்து “அதற்கு மின்சாரம் வழங்கலாம், அதில் போதுமான அளவு தண்ணீர் இருக்கிறது” என்பதாக சூபர்வைசர் அத்தாட்சிப் பத்திரம் கொடுத்தால்தான் அதற்கு மின் இணைப்புக் கொடுக்கப்படும். ஆனால் ஒரு சூபர்வைசர் வேண்டுமென்றே காலையில் போகாமல் பயிருக்குத் தண்ணீர் பாய்ச்சி ஓய்ந்திருக்கும் பிற்பகல் வேளையில் அந்தக் கிணற்றைப் போய்ப் பார்த்து “அதில் போதுமான தண்ணீர் இல்லை” என்று சொல்லிவிடுவாரானால் அந்த கிணற்றுக்கு மின் இணைப்புக் கிடைக்காது. நாளே ஒரு குறிப்பிட்ட சம்பவம் குறித்து மின்சார சூபர்வைசரை அணுகிக் கேட்டேன். சூபர்வைசர் விருப்பப்பட்டால் தண்ணீர் இல்லாத கிணற்றில் கூட பக்கத்து கிணற்றுத் தண்ணீரைக் கொஞ்சம் கொட்டி, “இதில் தண்ணீர் இருக்கிறது, மின் இணைப்புக் கொடுக்கலாம்” என்று அத்தாட்சிப் பத்திரம் வழங்க முடியும். சட்டப் பிரகாரம் அதை யாரும் மறுப்பதற்கில்லை என்றார். அதுபோலவே தண்ணீர் உள்ள கிணற்றுக்குக் கூட அவர் அத்தாட்சிப் பத்திரம் கொடுக்க மறுத்தால் சட்டப் பிரகாரம் அதை ஒன்றும் ஆட்சேபிப்பதற்கு இல்லை. இதன் காரணமாகத்தான் ஏ.இ. ஸெவலில் லோகல் அட்வைசரி கமிட்டிகளைப் போட்டால் அங்கங்கே உள்ள மக்களது குறைகளை—உழவர் பெருங்குடி மக்களின் தேவைகளை அறிந்து தக்க நியாயமான பரிகாரத்தை அளிக்க உதவும், ஆகவே லோகல் அட்வைசரி கமிட்டிகளைப் போட தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று வலியுறுத்திச் சொல்லியேன். 1967-ல் இருந்து அது கவனிக்கப்படவில்லை. இவ்வாண்டாவது அதற்குத் தக்க முயற்சி எடுக்க வேண்டும், அட்வைசரி கமிட்டி அமைக்க வேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1969 ஆகஸ்ட் 16] [திரு. ச. துரைசாமி]

அதேபோல இன்னொரு கருத்தையும் எடுத்துச் சொன்னேன். அங்கங்கே இருக்கிற வேலைகளுக்கு சாங்ஷன் செய்வதானால் ஏ.இ. ஆயிரம் ரூபாய் வரையில்தான் சாங்ஷன் செய்யலாம், டி.இ. பத்தாயிரம் ரூபாய் வரையில்தான் சாங்ஷன் செய்யலாம், எஸ்.இ. இருபதாயிரம் ரூபாய் வரையில்தான் சாங்ஷன் செய்யலாம் என்று இருக்கிறது. இது முப்பதாண்டு காலத்திற்கு முன்னால் தயாரிக்கப் பட்டதாகும். இப்போது விலைவாசிகள் உயர்ந்திருக்கிற காரணத்தை முன்னிட்டு இந்தத் தொகையை உயர்த்த வேண்டும் என்று சொன்னேன். எஸ்.இ.-க்கு ஐம்பதாயிரம் ரூபாய்வரை சாங்ஷன் செய்யலாம் என்று மட்டும் மாற்றியிருக்கிறார்களே தவிர, இதைப்போலவே ஏ.இ., டி.இ. சாங்ஷன் வரம்பை உயர்த்தவில்லை. இதன் காரணமாகவே எந்த வேலையையும் உடனுக்குடன் எடுத்துக் கொள்ள முடியாது. ஏ.இ., டி.இ.-க்கு அனுப்புவதும், டி.இ. எஸ்.இ.-க்கு அனுப்புவதுமாகக் கால தாமதம் ஆகி வருகிறது. அதைப்போக்க தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போலவே மின்சாரத் துறையில் ஏராளமான மின்சாரம் விரயம் ஆகிறது. நம்மால் உற்பத்தி செய்யப்படுகிற மின்சாரம் அனைத்தையும் முழுக்க உபயோகப்படுத்திக்கொள்ள முடியவில்லை. இந்த நிலையைப் போக்குவதற்கு ஒவ்வொரு டிரான்ஸ்பார்மர் உள்ள இடங்களிலும் மீட்டர் பொருத்தப்படவேண்டும். அந்த டிரான்ஸ்பார்மரில் இருந்து வெளியேறும் மின்சார அளவு மீட்டரில் தெரிந்து விடும். அதன்மூலம் மற்ற மற்ற இடங்களில் விநியோகப்படும் மின்சார அளவு மற்ற மீட்டர்களின் மூலம் தெரியும். இவற்றுக்கிடையே அதிக வித்தியாசம் காணப்பட்டால் உடனுக்குடன் எங்கே மின்சார விரயம் ஏற்படுகிறது என்று கண்டறிய முடியும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இதைப் பரிசீலிக்க வேண்டும்.

அதேபோல ஹொன்மைத் துறைக்கு நாம் குறைந்த விலையில் சுப்ளை செய்கிற மின்சாரத்தின் மூலம் நமக்கு 9 கோடி ரூபாய் இழப்பு ஏற்படுகிறது என்று அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். ஹொன்மைத் துறையின் முக்கியத்துவத்தைக் கருதி இதை ஏற்றுக் கொள்ளலாம். ஆனால் அலாமினியத் தொழிலுக்கு குறைந்த செலவில் கொடுப்பதன் மூலம் 1 கோடி ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்றார்கள். இதைக் குறைப்பதற்கு நமது அமைச்சரவை நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, நமது அமைச்சர் அவர்கள் தொழிற்சங்கங்களோடு கலந்து பேசியிருப்பதன் காரணமாக ஒரு நல்ல உறவு நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று தெரிவித்தார்கள். அதை நான் வரவேற்கிறேன். மின்சாரவாரியத் தொழிலாளர்கள் நீண்டகாலமாக தொழிற்சங்க உரிமை வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். நமது அரசாங்கம் வந்த பின்னால்தான் அவர்களுடைய தொழிற்சங்கத்திற்கு அங்கீகாரம் கிடைத்திருக்கிறது. காங்கிரஸ்

[திரு. சு. துரைசாமி]

[1969 ஆகஸ்ட் 16]

அரசாங்கம் அதைக் கவனிக்கவில்லை. நமது அரசாங்கம் தொழிற் சங்கத்திற்கு அங்கீகாரம் கொடுத்து அவர்களோடு கலந்து பேசி அவர்களுடைய குறைகளை நீக்க முன்வந்திருப்பதற்காகப் பாராட்டுகிறேன். பல கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றியிருக்கிறோம் என்றாலும் இன்னும் நிறைவேற்றப்படாமல் இருக்கிற குறைகளையும் விரைவில் நிவர்த்திக்க வேண்டும். மின்சாரவாரியத் தொழிலாளர்கள் சம்பந்தப்பட்டவரை வேஜ் போர்டு வந்ததாக வேண்டும். நியாயமான ஊதிய நிர்ணயத்திற்கு அது பெரிதும் உதவும். பல ஆண்டுகளாக தங்களுக்குப் பேரளவு கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்ற கருத்தைத் தெரிவித்து வருகிறார்கள். இந்தக் கோரிக்கையையும் நிறைவேற்ற இந்த அரசு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

நான் சார்ந்திருக்கிற திருப்பூர் பகுதி மக்கள்—விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் போதுமான அளவு மின் விச்தரிப்புப் பெறாமல் அவதிப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இதுபற்றிக் கேட்கிறபோது எம். எஸ். ரவுண்ட்ஸ் 5/8 " எம்.எஸ். சவுண்ட்ஸ் 7/4 " இன்னும் அலுமினிய உறுப்புகள் பல கிடைக்காத காரணத்தினால்தான் விச்தரிப்புச் செய்ய முடியவில்லை என்கிறார்கள். அந்த நகரின் ஜனத்தொகை ஒரு லட்சத்து ஐம்பதாயிரத்திற்கு மேல் வளர்ந்து போகிறது. ஏராளமான தொழிற்சாலைகள் இருக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட குறைபாட்டை நீக்க உடனடி நடவடிக்கை நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல இந்தத் துறையிலே பணியாற்றக்கூடிய ஏ.இ.-க்கள், டி.இ.-க்கள் அலுவலகங்களுக்குச் சொந்தக் கட்டிடங்கள் கிடையாது. மின்சார வாரியம் ஒரு பெரிய அமைப்பாக இருப்பதாலே, இன்னும் பல நல்ல காரியங்கள் நிறைவேற்றப்படவேண்டிய நிலைமை இருப்பதாலே அந்த அலுவலகங்களுக்குச் சொந்தக் கட்டிடங்கள் கட்டுவதற்கு முயற்சி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். அதோடு அந்தத் துறையிலே பணி புரிகின்ற உயர்தர அதிகாரிகளுக்கு அரசாங்கத்திலிருந்தே விடு கட்டிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கின்ற இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை ஏற்று என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

திருமதி கே. பி. ஜானகியம்மாள்: தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1969-70-ஆம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கை குறித்து எனக்குப் பேசுவதற்குச் சந்தர்ப்பம் அளித்ததற்காக நன்றி. தமிழகத்தின் மின்சார வாரியம் பல மாநிலங்களிலே இருப்பதைவிட நல்ல முறையிலே செயல்பட்டு வருகிறது என்பதைப்பற்றி நாமெல்லாம் பெருமைப்படுகிறோம். இருந்த போதிலும் அதில் உள்ள சில குறைபாடுகளைக் களைந்தேறிவது நம் முடைய எதிர்கால முன்னேற்றத்திற்கும், இதுவரையில் மின்சார வாரியம் எடுத்திருக்கின்ற நல்ல பெயர் நிலைத்து நிற்பதற்கும் அவசியமாகும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1969 ஆகஸ்ட் 16] [திருமதி கே. பி. ஜானகியம்மாள்]

ஏற்கனவே காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்திலிருந்தே அதிகார வர்க்கங்கள் ஆட்சி மாறிய போதிலும்கூட இன்னும் தங்களுடைய நடைமுறைகளை மாற்றிக் கொள்ளவில்லை என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். கிராமப் பகுதிகளிலே இருக்கக்கூடிய ஏழை எளிய விவசாய மக்களிடத்திலே, மின் இணைப்புக் கோரி நிற்கக்கூடியவர்களிடத்திலே எப்படி எப்படித் தங்களுடைய சக்திக்குத் தகுந்த வாறு செய்யமுடியுமோ அப்படி கீழே உள்ள அதிகாரிகள் செய்து வருகிறார்கள். உதாரணமாக ஒட்டன்சத்திரத்தில் கடந்த சில மாதங்களுக்கு முன்பாக—மின்சார வாரியத்தில் ஆண்டுதோறும் கடன் எழுப்பப்படுவதுண்டு—அந்தக் கடனை வசூல் செய்வதற்காக அங்கே சென்ற அதிகாரிகள் கடன் வசூலை முடித்துக்கொண்டு மின் இணைப்புக் கோரியவர்களிடத்திலே 100, 200 என்று வாங்கியதாக அதிகாரப்பூர்வமாகத் தெரிவிக்கப்பட்டு ஒட்டன்சத்திரத்திலே அண்டுப் பிரகாம் விநியோகம் செய்தார்கள் என்பதை நான் இந்த அவையின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். அதிகாரிகளின் போக்குகள் காரணமாக பணம் விரயமாகி மட்டுமல்ல மின் இணைப்புத் துரிதமாக கிடைக்காத காரணத்தாலே விண்ணகெட்ட பெயர் மின்சார வாரியத்திற்கு ஏற்படுகிறது என்பதையும் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இகையெல்லாம் தடுப்பதற்கு மேல் அதிகாரிகள் மூன்று மாதங்களுக்கொருமுறை அல்லது ஆறு மாதங்களுக்கொருமுறை சென்று இவற்றையெல்லாம் பரிசீலனை செய்து வந்தால் தடுக்கமுடியும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்னும் சில இடங்களில் கீழ்க்கா சிப்பந்திகளை, சிறிய அதிகாரிகள் பெரிய அதிகாரிகள் விட்டு வேலை செய்வதற்காக வைத்து கொள்ளும் பழக்க வழக்கங்கள் இன்னும் இருந்து வருகின்றன. இதன்மூலமாக மின் இணைப்பு வேலைகள் தடைபடுவதுடன் அவர்கள் விட்டு வேலைகளை மனச் சங்கடத்துடன் செய்கிறார்கள் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கிராமப் பகுதிகளிலே குறிப்பாக தென் அர்க்காடு, வடார்க்காடு கோவை மாவட்டங்களிலே உள்ள பகுதிகளிலே, எப்படித் துரிதமாக மின் இணைப்புக் கொடுக்கப்படுகிறதோ அதைப்போன்று மற்ற கிராமங்களிலும் ஏழை எளிய விவசாய மக்களுக்கு பம்பு செட்டுகளுக்காக, மின் இணைப்புத் துரிதமாகக் கொடுக்க ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டும். விவசாய மக்களுக்கு மின் இணைப்பு பெறுவதற்கு என்ன செய்வது எப்படிச் செய்யவேண்டுமென்பது தெரியாமல் இருக்கலாம், விண்ணப்பம் செய்யக்கூடியவர்கள் பல கட்டங்களில் பல அதிகாரிகளைச் சந்திக்க வேண்டியிருக்கிறது. அப்படிச் செய்வதற்கு அவர்களுக்குத் தெரியாமல் இருக்கலாம். அதன் காரணமாக மின் இணைப்புப் பெறுவதற்கு இரண்டு, மூன்று ஆண்டுகள் அகின்றன. கடன் வாங்கி கிணறு வெட்டி, பம்புசெட் வைத்து, எஞ்சின் ஈழம் கட்டிவிட்ட பிறகும்கூட அவர்களுக்கு மின் இணைப்புக் கிடைக்க காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. ஆரம்பத்திலிருந்து கீழ்மட்டம் வரையில் ஏ.இ.-க்கள், டி.இ.-க்கள், எஸ்.இ.

[திருமதி கே. பி. ஜானகியம்மாள்] [1969 ஆகஸ்ட் 16]

என்று இப்படி இக்களாகப் பார்க்கவேண்டியிருக்கிறது. எத்தனை இக்களை விவசாயிகள் பார்க்கவேண்டியிருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். சிறிய விவசாயிகளுக்கு இது தெரியாது. எப்படி தென் ஆர்க்காடு, வட ஆர்க்காடு, கோவை மாவட்டங்களில் அதிகமாக மின் இணைப்புத் துரிதமாகக் கிடைத்திருக்கிறதோ அதைப்போன்ற மற்ற மாவட்டங்களிலும் மதுரை, திருநெல்வேலி போன்ற மாவட்டங்களில் உள்ள பகுதிகளுக்கும் கிடைக்கக்கூடிய முறையினைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னொரு சிறிய உதாரணத்தையும் பார்க்கவேண்டும். அதிகாரிகள் நினைத்தால் எவ்வளவு சீக்கிரத்திலே எவ்வளவு பெரிய இணைப்பையும் கொடுத்துவிடுகிறார்கள். இரண்டு மாதங்களுக்கு முன்னால் இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் உள்ள சிங்கம்புனரியில் 48 வீடுகளைக்கொண்ட ஹவுசிங் போர்டு காலனிக்கு, ஒரே நாளிலே மின் இணைப்புக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் விண்ணப்பம் கொடுக்கவில்லை. கனெக்ஷன் நம்பர் என்ன என்று தெரியவில்லை. சாமான்கள் எங்கிருந்து கிடைத்தன என்று சொல்லவில்லை. ஹவுசிங் போர்டு காலனிக்கு 48 வீடுகளுக்கு வீட்டுக்கு லைட்டும், தெரு விளக்குகளும் கிடைத்திருக்கின்றன என்று சொன்னால், நான் அதை வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை, அதேபோலவே மற்ற இடங்களுக்கும் செய்யவேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. ராமன்: தலைவர் அவர்களே, சிங்கம் புனரியிலே இருக்கிற அந்த வீட்டு வசதி வாரியத்தின் மூலம் கட்டப்பட்ட வீடுகளுக்கு முறைப்படிதான் மின் இணைப்புக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் உறுப்பினர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

திருமதி கே. பி. ஜானகியம்மாள்: நான் குறிப்பிடும்பொழுது அது வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை. நினைத்தால் துரிதமாகச் செய்ய சாத்தியப்பாடு இருக்கும்பொழுது மற்ற இடங்களிலே இருக்கிற மக்களுக்கு இரண்டு ஆண்டுகள், மூன்று ஆண்டுகள் என்று காலதாமதம் ஆகிறதே, அதை முறைப்படுத்திக் துரிதமாக கொடுக்கவேண்டும் என்றுதான் சொல்கிறேன். விவசாயிகளுக்குப் பம்பசெட்டுகளுக்கு மின் இணைப்பு எவ்வளவு துரிதமாகக் கொடுக்கிறோமோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு விவசாயத்துறைக்கும் நல்லது, இந்த நாட்டுக்கும் நல்லது என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இன்னும் சில இடங்களிலே வீடுகளுக்கு மீட்டர்கள் கிடைக்கவில்லை என்பதால் வெளி மார்க்கட்டில் வாங்கிக் கொண்டு வரவேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். வாங்கிக்கொண்டுபோனால் அதைப் பரிசீலனை செய்வதற்கு 10, 15 என்று வாங்கப்படுகிறது. ஆகவே மின்சார வாரியத்தின் மூலமாகவே மீட்டர்கள் கொள்முதல் செய்து குறைந்த விலைக்கு சப்ளை செய்தால் நன்றாக இருக்கும்.

1969 ஆகஸ்ட் 16] [திருமதி கே. பி. ஜானகியம்மாள்]

அதேமாதிரியாக இந்த அறிக்கையிலே குறிப்பிட்டிருப்பதைப் போல விவசாய உற்பத்திக்கு ஊக்கம் கொடுக்கவேண்டுமென்று உற்பத்திச் செலவைவிட குறைந்த விலைக்கு நாம் மின்சாரத்தைக் கொடுக்கிறோம். அதாவது எட்டே கால் பைசாவுக்கு உணவு உற்பத்திப் பெருக்கு என்ற காரணத்தினாலே குறைந்த விலைக்கு மின்சாரத்தைக் கொடுக்கிறோம். அதன் காரணமாக மின்சார வாரியத்திற்கு ஏற்படுகின்ற இழப்பு 9 கோடி ரூபாய் என்று இந்த அறிக்கையிலே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த 9 கோடி ரூபாயும் மின்சார வாரியத்தின் விற்பனைக்கடம் என்ற முறையிலே பார்த்தாலும் கூட அதற்கு இழப்பு ஏற்படுவதால் அதை சரிக்கட்டுவதற்காக 9 கோடி ரூபாயை அரசு மான்யமாகவாவது திருப்பி மின்சார வாரியத்திற்குக் கொடுக்கவேண்டும். தொழிலாளர்கள் பக்கத்திலே போனால் அல்லது சம்பள உயர்வு என்று கேட்கிற நேரத்திலே பணம் இல்லை என்ற காரணம் காட்டப்படுகிறது. எனவே இந்த 9 கோடி ரூபாய் இழப்பை அரசு சொடுப்பதன் மூலமாக அதைச் சரிக்கட்ட முடியும் என்பதையும் இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதே நேரத்தில் தொழிலாளர்களுடைய பிரச்சினைகள் நீண்ட நாட்களாக ஒத்திப் போடப்பட்டு வருகின்றன. காங்கிரஸ் கட்சி ஆட்சி நடத்திய சாலத்தில் தொழிலாளர்களுடைய பிரச்சினைகளைக் கவனிக்காததோடு மட்டுமல்லாமல் அவர்கள் மீது ரிட் பெட்டிஷன் கட்டிப் போடப்பட்டிருந்தது. நமது அரசு வந்த பிறகு அந்த ரிட் பெட்டிஷனை வாபஸ் வாங்கி தொழிலாளர்கள் மத்தியில் பேச்சு வார்த்தை நடத்துவதன் மூலம் அவற்றைத் தீர்க்கலாம் என்று ஏற்பாடு செய்து வரவேற்கக்கூடிய விஷயம். ஏழுபது பிரச்சினைகள் கொடுக்கப்பட்டதில் ஒன்றும் பல பிரச்சினைகள் தீர்க்கப்படாமலே இருக்கின்றன. அவர்கள் 20 சதவிகிதம் போனால் வேண்டுமென்று கோரிப் போராடிய காலத்தில் நான்கு சதவிகிதம் போனால் கொடுக்கப்பட்டு மற்ற விஷயங்கள் கொழில் கோர்ட்டுக்கு விடப்பட்டிருக்கின்றன. அதைப்பற்றி எந்த முடிவும் இதுவரை தெரியவில்லை. அதையும் பரிசீலனை செய்து உடனடியாகக் கொண்டுவரவேண்டும்.

என்.எம்.ஆர். தொழிலாளர்களைப்பற்றி எல்லோரும் அதிகமாக பேசிக்கொண்டு வருகிறார்கள். இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய விலை வரி உயர்வில் ஒரு தொழிலாளிக்கு மூன்று ரூபாய் குறைந்த பட்ச சம்பளம் இல்லாமல் எப்படி வாழ்க்கை நடத்த முடியும்? சில இடங்களில் பொதுப்பணித் துறையினர் ஒரு தொழிலாளிக்கு மூன்று ரூபாய் சம்பளம் கொடுக்கிறார்கள். அதே போன்று நம்முடைய மின்சார வாரியத்தினரும் என்.எம்.ஆர். தொழிலாளர்களுக்கு குறைந்த பட்சம் ஒரு அங்குசு மூன்று ரூபாய் கொடுக்க முன்வர வேண்டும். அதே நேரத்தில் பல இடங்களில் வேலைக்கு வாக்கூடிய தொழிலாளர்கள் போதிய சாமான்கள் இல்லையென்ற காரணத்தால் விட்டுக்கூப் போக வேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. அவர்களுக்கு 'லே ஆப்' என்றமுறையில் சம்பளம் கொடுக்கப்பட

மு.ப.க. 11-00

[திருமதி. கே. பி. ஜானகியம்மாள்] [1969 ஆகஸ்ட் 10]

வேண்டும். இரவு வேலைகள் செய்யக்கூடிய வாச்மேன் போன்ற வர்களுக்கு கொடுக்கப்பட்டு வந்த அலவன்ஸ் நிறுத்தப்பட்டு விட்டதாகத் தெரிகிறது. அதை மீண்டும் அவர்களுக்குக் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

ஒரு தொழிலுக்கு ஒரு சங்கந்தான் இருக்கவேண்டுமென்ற வாதத்தைச் சென்ற பட்ஜட் கூட்டத்திலே கூடக் குறிப்பிட்டேன். அந்த நிலை இன்று மாறி கணக்காயர் சங்கம் என்று தனியாக ஒரு சங்கம் மின்சாரத் தொழிலாளர் சங்கத்திற்கு எதிராக வந்திருக்கிறது. டிப்பார்ட்மென்ட் வாரியாக சங்கங்கள் ஏற்படும்போது தொழிலாளர்களிடையே ஒற்றுமையின்மையும், பிளவுந்தான் ஏற்படுமாயினால் அந்த நிலை ஏற்பட வழி வகுக்கக்கூடாது என்பதை சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

உபகரணங்கள் இல்லையென்ற நிலைமை மின்சார வாரியத்தின் கீழ் வரக்கூடிய வேலைகளுக்கு அடிக்கடி ஏற்படுகிறது. அதனால் வேலைகள் தடைப்படும் நிலை ஏற்படுகிறது. அந்த நிலைமையைத் தவிர்க்கும் முறையில் மின்சார வாரியமே உபகரணத் தொழிற்சாலைகளை ஆரம்பித்தால் உபயோகமாக இருக்கும் என்று கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இவ்வளவு நெருக்கடியில் மின்சார வாரியம் இருக்கும்போது, தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுப்பதற்கு பண நெருக்கடி இருக்கும் இந்த நேரத்தில், மிகப் பெரிய அளவில் நடத்தப்படுகின்ற மில்கரிடபிரிந்ஸ் மின்சாரக் கட்டணம் வசூல் செய்யப்படாத நிலைமை இருக்கிறது. மதுரையைச் சுற்றிப் பல மில்கள் இருக்கின்றன. குறிப்பாக, மீனாட்சி மில்ஸ், சமயநல்லூர் மில்களுக்கு அதிகமாக இருக்கக்கூடியவர் யார் என்பது பெயரைச் சொல்லாமலே எல்லோரும் புரிந்துகொள்ளக்கூடிய ஒன்றாகும். அவர்கள் மின்சாரக் கட்டண பாக்கியாக ஒரு லட்சம் ரூபாய்க்கு மேல் வைத்திருப்பதாகத் தெரிகிறது. ஏழைகளாக இருப்பவர்கள் பத்து ரூபாய் பணம் பாக்கி என்றால் உடனே லிப்டுரைப் பிடுங்கி விடுகிறார்கள். அதை ஒரு லட்சம் ரூபாய்க்கு மேல் பாக்கி வைத்திருப்பவர் மீது சரியான நடவடிக்கை எதுவும் எடுக்கவில்லை. அதை வசூலிக்க நடவடிக்கை எடுக்க முற்பட்டது கூட மேல் உத்தரவின் காரணமாக நிறுத்தப்பட்டதாகவும் தெரிகிறது. அவ்வாறு சேவ்யாது இப்படிப்பட்ட பெரும் பாக்கிகளை உடனடியாக வசூல் செய்ய நடவடிக்கை எடுப்பதன் மூலமாக தொழிலாளர்களுடைய போனஸ் பிரச்சினை போன்றவற்றை ஓரளவு தீர்க்க முடியும். ஆகவே, இவற்றை வசூலிப்பதில் துரிதமாக நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்பதில் மேலதிகாரிகள் கவனம் செலுத்துவதோடு கூட, அரசும் கண்காணித்து பாரபட்சமற்ற முறையில் வசூலிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. கொளத்தூர் கோதண்டம் : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1969-70-ம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையை அதரித்து என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

1969 ஆகஸ்ட் 16] [திரு. கொளத்தூர் கோதண்டம்]

குறிப்பாகவும், சிறப்பாகவும் இந்தியத் துணைக்கண்டத்திலேயே தமிழ்நாடு மின்சார வாரியம் தம்முகத்தில் இருக்கின்ற எல்லாக் கிராமங்களுக்கும் 1971-ம் ஆண்டு இறுதிக்குள் மின்சாரம் வழங்கும் என்ற நல்ல செய்தியை, பூரிப்பான செய்தியை தமிழகத்து மக்களுக்கும், இந்தியத் துணைக்கண்டத்து மக்களுக்கும் ஒரு முன்னோடியாக அறிவித்திருப்பதை நான் உளமார, மனமாரப் பாராட்டுகிறேன். இப்பேர்ப்பட்ட நல்ல வசதியைப் பெருங்குடியில் இருக்கும் வசதி படைத்தவர்கள் மட்டும் அனுபவிக்கின்ற நிலை மாறி, சாதாரண குக்கிராமத்தில் இருக்கும் குடிசைவாழ் மக்களும் அனுபவிக்கின்ற நிலையை ஏற்படுத்தியிருப்பது உண்மையிலேயே சிறந்த சாதனையாகும். அந்தச் சாதனையைப் பாராட்டுவது தமிழனுடைய கடமையாகும் என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, விவசாயத்தைப் பொருத்தவரை இன்றைய தினம் தமிழ்நாட்டு மின்சார வாரியம் பெரியதொரு சிறப்பான காரியத்தைச் செய்திருக்கிறது. 1967-68-ம் ஆண்டில் ஏறக்குறைய 51,620 விசையேற்றங்களுக்கு மின் இணைப்பு வழங்கியது. அதே போல் அதிலே கூட முன்னேற்றத்தைச் செய்திருக்கிறோம் என்று சொல்லும் அளவில் 1968-69-ம் ஆண்டில் ஏறக்குறைய 57,756 விசையேற்றங்களுக்கு மின் இணைப்பு வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. இதை எண்ணிப் பார்க்கும்போது விவசாயத்தைப் பேணி வளர்ப்பதிலே தமிழக சர்க்கார் எவ்வளவு அக்கறை காட்டிக்கொண்டிருக்கிறதோ அதே போல் தமிழ்நாடு மின்சார வாரியமும் விவசாயிகளுக்கான காரியங்களை உரிய காலத்தில், உரிய நேரத்தில் செய்வதன் மூலம் நல்ல முறையில் பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெள்ளத் தெளிவாக உணர்ந்து கொள்ள முடிகிறது. 1968-69-ல் ஏறக்குறைய 3,452 கிராமங்களுக்கு மின் வசதி வழங்கியது. ஒட்டுமொத்தமாகப் பார்க்கும்போது இன்றைய தினம் ஏறக்குறைய 31,727 கிராமங்கள் மின்வசதியைப் பெற்றிருக்கின்றன.

இதையெல்லாம் எண்ணிப் பார்க்கும்போது, இன்றைக்கு விவசாயிகளுக்கு எப்படி நில வளம் அவசியமோ எப்படி நீர் வளம் அவசியமோ அதே போல் மின்சார வளமும் அவசியம் என்பதை உணர முடிகிறது. நில வளம், நீர்வளத்தோடு இணைந்தது மின்சார வளம். இயற்கையிலே கிடைக்காத ஒன்றை செயற்கையாகக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்க்கும்போது விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் மின்சார வாரியத்தைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். இந்த வகையிலே மின்சார வாரியம் பணி செய்து கொண்டிருக்கும்போது அதைப்பற்றி சில கருத்துக்களை நான் கூறுவது சாலச் சிறந்ததாகும்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் துரைசாமி அவர்கள் கூறியதைப் போல் மாவட்ட வாரியாக மின்சார வாரியங்களில் நிச்சயமாகக் குழுக்களை அமைக்கவேண்டும். அவ்வாறு குழுக்கள் அமைக்கப்

[திரு. கொளத்தூர் கோதண்டம்] [1969 ஆகஸ்ட் 16]

படும்போது அங்கே இருக்கின்ற சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள், விவசாயத்தில் அதிக அக்கறை உள்ளவர்கள் அதிலே இடம் பெற வழி செய்ய வேண்டும். இந்த ஆண்டு மின்விசையேற்றத்திற்கு மின் இணைப்புக் கோரி எத்தனை மனுக்கள் வந்தன. எத்தனை பைசல் செய்யப்பட்டன, பைசல் செய்யப்படாத மனுக்கள் எந்தக் காரணத்திற்காகப் பைசல் செய்யப்படவில்லை என்பதையெல்லாம் ஆராய அது வசதியாக இருக்கும். ஆகவே, அத்தகைய குழுவை நிச்சயமாக ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கூறிக் கொள்ளுகிறேன். மாவட்ட வாரியாக இத்தகைய குழுக்கள் அமைக்கப்படுவதுபோல் கொள்முதலைப் பொறுத்தவரை மாநில ரீதியில் ஒரு குழுவை ஏற்படுத்த வேண்டும். ஆங்காங்கே சிலபல தவறுகள் தெரிந்தோ, தெரியாமலோ ஏற்பட்டு விடுகின்றன. குறித்த நேரத்தில் சாமான்கள் வாங்கப்படாமையினாலும் தவறுகள் நேருகின்றன. ஆகவே, அப்படிப்பட்ட ஒரு குழு இருந்தால் இந்தத் தவறுகள் ஏற்படாமல் பார்த்துக்கொள்ள முடியும்.

டிசான்ஸ்பார்மர்களைப் பொறுத்தவரை இன்றைக்குத் தமிழ்நாடு மின்சார வாரியம் செலுத்தியிருக்கின்ற கவனத்திற்கும் அதிகமான கவனம் செலுத்தியாக வேண்டும். சில பகுதிகளில் 50 எச்.பி. டிசான்ஸ்பார்மர்கள் உள்ள இடத்தில் அதற்கு மேற்பட்டு மின்விசையேற்றங்களுக்கு மின் இணைப்புக் கொடுக்க முடியாத நிலை இருக்கிறது. அதை என் 100 எச்.பி. யாக மாற்றக்கூடாது என்று கேட்கும்போது அதற்கு வேண்டிய சாமான்கள் கிடைக்கவில்லை என்ற காரணம் கூறப்படுகிறது. தற்போது தமிழகம் வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்டுள்ள நிலையில் மின்விசை ஏற்றங்களுக்கு மின் இணைப்புக் கொடுக்கும் வகையில் 50 குதிரை ஓட்டமுள்ள டிசான்ஸ்பார்மர்களை எல்லாம் 100 குதிரை ஓட்டமுள்ள டிசான்ஸ்பார்மர்களாக மாற்றுவதில் சற்று வேகமாக இருப்போமானால் இருக்கின்ற துயரைத் தடுப்பதில் தமிழ்நாடு மின்சார வாரியம் விரைந்து செயல்பட்டது என்ற பெருமையைப் பெற்றுக்கொள்ள முடியும்.

மினிமம் சார்ஜ் கட்டவேண்டுமென்பதைப்பற்றி ஒரு வார்த்தை கூற விரும்புகிறேன். மின்சார பம்ப் செட் வைத்திருக்கக்கூடிய விவசாயிகள் எல்லாம் தங்களுடைய கிணறுகளில் தண்ணீர் இல்லாமல் வறண்டு கிடக்கின்ற நிலையிலும் மினிமம் சார்ஜ் கட்டவேண்டிய நிலை இருக்கிறது.

அதற்குமேல் அடி வெட்டு வெட்ட வேண்டிய கிணறுகள் இருக்கின்றன. அவற்றை வெட்ட முடியாத நிலை இருப்பதால், இந்த ஆண்டு வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்டிருப்பதால், வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிற ஆண்டுகள் முழுவதற்கும் எப்படி ரெமிஷன் ரெமிஷன் செய்து கொடுத்திருக்கிறார்களோ அதேபோல் மின்சார வாரியமும் இந்த மினிமம் சார்ஜுக்கு ரெமிஷன் செய்து தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1969 ஆகஸ்ட் 16] [திரு. கொளத்தூர் கோதண்டம்]

பல கிராமங்களில் ஒப்பந்தங்கள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. உதாரணத்திற்காகச் சொல்லவேண்டுமானால், 30 குதிரை ஓட்டம் அளவிற்கு ஒரு ஒப்பந்தத்தை ஏற்றுக்கொண்டு விவசாயிகள் சென்று மன இணைப்பு கேட்கும்போது மூன்றில் ஒரு பங்கு கொடுத்தால்தான் மற்றவர்களுக்கு மின்சாரம் வழங்க முடியும் என்ற உத்தரவைப் பிறப்பிக்கிறார்கள். ஒரு பத்து விவசாயிகள் மூன்று குதிரை ஓட்டமுள்ள மன இணைப்பிற்காக அவர்கள் ஒப்பந்தம் செய்து அதில் மூன்று பேர்களோ அல்லது நான்கு பேர்களோ கூடாயமாக வாங்க வேண்டுமென்ற நிலை ஏற்படும்போது ஓட்டுமொத்தமாக நான்கு பேர்களும் வாங்குவதில் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. இரண்டு பேர்கள் கூட வாங்க வைத்தாலும் மற்ற இரண்டு பேர்களும் வாங்கினால்தான் மூன்றில் ஒரு பங்கு கலக்கஷன் சரியாக இருக்கும் என்று சொல்லும்போது அவர்கள் தொல்கைக்கு ஆளாக்கப்படுகிறார்கள். அதுவும் நிகழப்படுவதற்கு முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும். அப்படிச் செய்தால்தான் விவசாயிகளுக்கு நாம் செய்கிற காரியங்களில் மேலும் சிலபல நல்ல காரியங்கள் செய்கிறோம் என்ற எண்ணத்தில் செயல்பட முடியும்.

இன்னும் சில பல குறைபாடுகள், சில இடர்பாடுகள் இருந்து வருகின்றன. மேல் மட்ட அதிகாரிகள் ஏற்படோடும், பொறுப்போடும், கடமை உணர்வோடும் பணியாற்றிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். அப்படிச் சொல்வதினால் கீழே இருப்பவர்கள் நன்கு பணியாற்றவில்லை என்று சொல்லவில்லை. அவர்களுக்கு உள்ள சங்கடங்கள் அதிகமாக இருக்கின்றன. திரு. துரைசாமி அவர்கள் குறிப்பிட்டதுபோல் ஒரு அசிஸ்டென்ட் என்ஜினியர் அல்லது ஒரு டிவிஷனல் என்ஜினியர் குறிப்பிட்ட அளவிற்குத்தான் சாங்கக்ஷன் செய்ய முடியும் என்ற நிலை இருக்கிறது. அந்நிலையில் ஒரு விவசாயி சட்டமன்ற உறுப்பினரை நடி, அவர் அதிகாரிகளை நாளும்போது, நாங்கள் நேரடியாக சென்னைக்கு வரவேண்டிய ஒரு நிலை ஏற்படுகிறது. எங்கள் ஊரிலேயே அந்தக் காரியங்களைச் செய்துகொள்ள முடியவில்லை. ஆகவே பின்னர் வாரியத்தை நான் கேட்டுக்கொள்வது, அதிகாரத்தைப் பரவலாக ஆக்கச் செய்ய வேண்டும். அப்படி அதிகாரங்களை பரவலாக்கும்போது அதிகாரங்கள் வட்டத் தலைமை அலுவலகத்திலோ அல்லது மாவட்டத் தலைமை அலுவலகத்திலோ இருந்தால் இன்னும் அதிகமாக முன்னேற்றத்தை நாம் காண முடியும்.

அடுத்து, மீட்டர் கிடைப்பதுபற்றி உதாரணத்திற்குச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், ஒரு மீட்டர் இணைப்பிற்கு எக்ரிமென்ட் செய்து டெப்பாஸிட்டையும் கட்டிவிட்ட பிறகு, அங்குள்ள வீட்டுக்காரர் உடனடியாக சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளுக்கு எழுதி அவர்கள் ஏ.இ. பெர்மிஷன் வாங்கவேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். ஏ.இ. பெர்மிஷன் வாங்கிக்கொண்டு சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரியிடம் திரும்பி வரவேண்டும். அதைப் பெற்றுக்கொண்ட பிறகு ஸ்டோர் ஆர்டர் ப்ளேஸ் செய்யவேண்டும். ஸ்டோருக்குள்ள சாமான்கள் வந்த பிறகுதான் இணைப்பு தரப்படுகிறது. அதற்கிடையில் ஏற

[திரு. கொளத்தூர் கோதண்டம்] [1969 ஆகஸ்ட் 16]

படுகிற காலதாமதம் பத்து நாட்கள். ஸ்டோருக்குச் சென்று கேட்டால் அங்கு மீட்டர் இல்லை. வேண்டிய பிற சாதனங்கள் இல்லை. ஆகவே இப்போர்ப்பட்ட நிலைமைகள் தவிர்க்கப்படுவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்பட வேண்டும். அப்படிச் செய்தால்தான் நாம் பெற்றிருக்கிற வெற்றியில் இன்னும் பெரியதொரு வெற்றியை பெற்றிருக்கிறோம் என்ற முத்திரையைப் பதித்துக் கொள்ள முடியும்.

அதிகாரங்கள் பரவலாக்கப்பட வேண்டும், மீட்டர்கள் உடனடியாகக் கிடைக்கச் செய்யவேண்டும் என்று சொல்லும்போது இன்னொரு யோசனையையும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஊராட்சி ஒன்றியங்களைப் பொறுத்தவசையில் பெரிய குறைபாடுகள் இருந்து கொண்டேயிருக்கின்றன. கடந்த ஆண்டு பேசும் போதே நான் அதைப்பற்றிக் கூறியிருக்கிறேன். அன்றைய தினம் இத்துறைக்குப் பொறுப்பேற்றிருந்த அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள், பல்புகள் எது வேண்டுமானாலும் வாங்கிக் கொள்ளலாம் என்ற நிலை இருந்தாலும் அதில் கூட சில நேரங்களில் தட்டுப்பாடு ஏற்படுகிறது என்று. பல வகைகளில் வெற்றி நடை போடும் நம் மின்சார வாரியம் மீட்டர்கள் உற்பத்தி செய்வதிலும், பல்புகள் உற்பத்தி செய்வதிலும், மற்ற பல சாதனங்கள் உற்பத்தி செய்வதிலும் அவர்களுக்குள்ள அதிகார அமைந்து தலையிட்டு நல்ல தொரு வெற்றியைக் காணவேண்டும். மற்ற மாநிலங்களுக்கு முன்னோடியாக இருக்கும் வகையில் செயல்படவேண்டும் என்ற என் யோசனையைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, நான் என் உரையை முடிப்பதற்கு முன்னால் கூறிக் கொள்ள விரும்புவது, தெரிந்தோ தெரியாமலோ ஒரு பெருங் குறை இருந்து வருகிறது.

(திரு. நா. வீராசாமி அவர்கள் தலைமை)

வருகிற தலைமை அதிகாரிகள் மூன்று மாதங்கள் இருக்கிறார்கள், நான்கு மாதங்கள் இருக்கிறார்கள், ஆறு மாதங்கள் இருக்கிறார்கள், பின்னால் வேறு இடத்திற்குச் சென்றுவிடுகிறார்கள். இருக்கிற கால அளவில் நல்லமுறையில் செயலாற்றி வருகிறார்கள். நல்லமுறையில் பணியாற்றி வருகிறார்கள். இருக்கிற நிலைமைகளைத் தெரிந்து கொள்ளும் நிலை வரும்போது அவர்கள் வேறு ஒரு துறைக்கு மாற்றப்பட்டு விடுகிறார்கள். புதிதாக வரும் அதிகாரி அங்குள்ள நிலைமைகளைத் தெரிந்து கொள்ள ஆறு மாதங்கள் ஆகின்றன. அதற்கு சில டெக்னிக்கல் க்வாலிபிக்கேஷன்ஸ் இருக்கிறது என்று கருதுகிறேன். ஆக, புதிதாக வரும் அதிகாரி ஆரம்பப் பாடத்திலிருந்து ஆரம்பிக்க வேண்டிய நிலை ஏற்படுகிறது. ஆகவே இதிலும் நல்லதொரு முடிவை மின்சார வாரியம் காணவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, டிரான்ஸ்ஃபார்மர் போர்ட் இல்லை, அதனால் கனெக்ஷன் கொடுக்க முடியவில்லை என்ற நிலை இருக்கிறது. ஊர் டிரான்ஸ்ஃபார்மர் வைக்கவில்லை என்றால், போதுமான அளவு கை

1969 'ஆகஸ்ட்' 16] [திரு. கொளத்தூர் கோதண்டம்]

வசம் இல்லை என்ற நிலை இருக்கிறது. இந்தக் குறை நீக்கப்பட வேண்டும். இறைத்தாலும் இறைக்காவிட்டாலும் மினிமம் சார்ஜ் வசூலிக்கப்படும் என்ற நிலைமையை மாற்றி 'வாட்சி' காரணமாக இந்த ஆண்டு அது தள்ளுபடி செய்யப்பட வேண்டும். அதேபோல் மீட்டர்கள், மற்ற சாமான்கள் உடனடியாக வந்து சேருவதற்கு நிலைமை சீர் செய்யப்பட வேண்டும்.

ஊராட்சி மன்றங்கள் பொறுத்தவரையில், சாதாரண பல்புகளுக்குப் பதிலாக மின்சார வாரியம் மெட்ரூரி விளக்குகள் போடுவதில் கவனம் செலுத்தி வருகிறார்கள். எல்லா சாதாரண பல்புகளையும் மாற்றிவிட்டு மெட்ரூரி விளக்குகள், போடுவதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்துதான் வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். நீங்கள் எடுத்துக்கொண்டிருக்கும் நடவடிக்கைகள், இந்த நாட்டிற்கு நீங்கள் செய்திருக்கும் நல்ல பல காரியங்கள், விவசாயப் பெருங்குடி, மக்களுக்குச் செய்திருக்கும் நல்ல பல காரியங்கள் இத்துறைக்கு நல்லதொரு சிறப்பை, தேடித் தந்திருக்கிறது என்று கூறிக் கொள்கிறேன். அந்தச் சிறப்பு மேலும் வளர்ச்சி வகையில் நில வளம், நீர் வளம் பெருக வேண்டும் என்பதுபோல் மின்சார வளமும் பெருகவேண்டும் எனக் கூறிக்கொண்டு, நமது மின்சார வாரியத்திற்கு என் பாராட்டுதல்களைத் தெரிவித்து எனக்குப் பேசுவதற்கு வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி கூறி முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* திரு. வை. சுவாமிநாதன்: கலைவர் அவர்களே, இந்த தமிழ்நாடு மின்சார வாரிய நிதி நிலை அறிக்கைமீது எனக்குப் பேசுவாய்ப்பு கிடைத்தது குறித்து மகிழ்ச்சி. இன்று தமிழ்நாட்டு மின்சார வாரியம் நல்ல முறையில் பணிபாற்றி வருகிறது. அதன் ஊழியர்களுக்கு என் பாராட்டுதல்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நம் நாடு முன்னேற வேண்டுமென்றால் எல்லோருக்கும் மின்சாரம் நல்ல முறையில் கிடைக்கச் செய்யவேண்டும். மின்சார வாரியம் நல்லமுறையில் பணியாற்றினால்தான் இந்த நாட்டில் தொழில் துறை, விவசாயத் துறை, மற்ற எந்தத் துறையும் நல்ல முறையில் முன்னேற முடியும். நமது மதிப்பிற்குரிய மின்சாரத் துறை அமைச்சர் அவர்கள், 1971-ம் ஆண்டுக்குள் கிராமங்கள் அனைத்துக்கும் மின்சாரம் வழங்க வேண்டுமென்ற திட்டத்தை முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கூறியதாகக் கூறினார்கள். 1971-ம் ஆண்டுக்குள் எல்லாக் கிராமங்களுக்கும் மின்சாரம் கிடைக்க வேண்டுமென்றால் அதற்கான திட்டங்களை நல்ல முறையில் தீட்டினால்தான் முடியும். சொல் அளவில் சொன்னால் முடியாது. 1971-ம் ஆண்டுக்குள் எல்லாக் கிராமங்களுக்கும் மின்சாரம் கிடைக்க வேண்டுமென்றால் மின்சார வாரியம் தன் பணிகளை இன்னும் துரிதமாகச் செய்ய வேண்டும். திரு. மாநாடன் அவர்கள் கூறியதுபோல் இன்னும் அதிகமாக என்ஜினியர்களை ஏற்படுத்தி வேலை செய்தால்தான் அப்பணியைச் சீக்கிரமாகச் செய்ய முடியும்.

[திரு. வை. சுவாமிநாதன்] [1969 ஆகஸ்ட் 16]

இன்று எல்லா கிராமங்களுக்கும் மின்சாரம் கிடைப்பதற்கான வாய்ப்பிருக்கிறதா என்று பார்த்தால் அதில் பல சங்கடங்கள் இருக்கின்றன. ஒரு கிராமத்திற்கு மின்சாரம் கிடைக்க வேண்டுமென்றால் அங்கு பதினைந்து பம்ப் செட்களாவது குறைந்தது இருக்க வேண்டுமென்று அதிகாரிகள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். சில கிராமங்களில் பதினைந்து பம்ப் செட்கள் இருப்பதற்கான வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன. மற்றக் கிராமங்களில் அந்த வாய்ப்பு இல்லை. அப்படிப்பட்டதொரு வாய்ப்பு கிடைக்கச் செய்ய வேண்டும். மென்றால் விவசாயிகளுக்கு தேவையான பணம் இருக்க வேண்டும். இன்று விவசாயிகளுக்கு பம்ப் செட்ஸ் வாங்குவதற்குக் கடன் பெறவேண்டுமென்றால் நில வாங்குபாங்குகள் மூலம்தான் பெறவேண்டியிருக்கிறது. எந்தக் கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் கிடைக்க உத்தேசிக்கிறார்களோ அந்தக் கிராமங்களில் உள்ளவர்கள் அந்தக் கடன்களைப் பெறுவதற்கான ஏற்பாடு இருக்கிறதா என்று பார்த்தால் அது அவர்களுக்குக் கிடைக்கப் பல கஷ்டங்கள் உள்ளன. இவர்கள் பம்ப் செட்டுகளைக் கொடுத்த இடங்களுக்கு மின்சாரம் கிடைப்பதில்லை. மின்சாரம் கொடுக்கப்பட்ட இடங்களுக்கு பம்ப் செட்டுகள் கிடைப்பதில்லை. இதைச் சரியான முறையில் செய்ய வேண்டுமென்றால் மின்சார வாரியத்தின் ஊழியர்களுக்கும், நில அமைமான பாங்கு ஊழியர்களுக்கும் தொடர்பிருக்க வேண்டும். ஒன்று இவர்களைக் கலந்தகொண்டு அவர்கள் கடன் கொடுக்க வேண்டும். அல்லது கடன் கொடுக்க வேண்டிய விஷயங்களை மின்சார வாரியத்திடம் வப்படைந்தால் நல்லது. அப்பொழுதுதான் பம்பு செட்டுகளுக்கு மின்சாரம் கொடுக்க முடியும். என்பகுதியில் உள்ள ஒரு கிராமத்தில் 32 பம்பு செட்டுகள் கடனாகக் கொடுக்கிறார்களா. ஆனால் ஒரு கிராமத்திற்குத்தான் மின்சாரம் வரும் என்பதற்கான வாய்ப்பில்லை என்று மின்சார வாரியத்தினர் கூறுகிறார்கள். இரண்டிற்கும் கொட்பட்டிருக்க காரணத்தினால் தான் இத்தகைய சிக்கல்கள் ஏற்படுகின்றன. இந்த இரண்டிற்கும் ஒரு தொடர்பு ஏற்படுத்தினால்தான் மின்சாரம் சரியான முறையில் கிடைக்கும்.

திருச்சி மாவட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டால், சில பகுதிகள் தென் மதராஸ் எலக்ட்ரிக் சப்ளை கார்ப்பொரேஷனிடமும், சில பகுதிகள் மின்சார வாரியத்தினிடமும் இருக்கின்றன. இவர்களுடைய எல்லைகளே சரியாகத் தெரியவில்லை. சில பகுதிகள் எங்கனிடம் இல்லை என்று மின்சார வாரியம் சொல்லியிருக்கிறது. தென் மதராஸ் கார்ப்பொரேஷனைக் கோட்டால் எங்கனிடம் இல்லை என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். இப்படி இரண்டுக்கும் இல்லாத பகுதி என்று சொல்லப்படுகிறது. எனவே, எல்லைகளை நிர்ணயிக்க வேண்டும்.

நாடு முன்னேறிவரும் சமயத்திலே, பாங்குகளைத் தேசியமயமாக்குவதைப் பார்க்கிறோம். அப்படியிருக்கும்போது, இந்தச் சரியான மின்சாரக் கம்பெனியை எடுத்துக்கொள்ள அரசாங்கம் கயக்கம் காட்டினால் மின்சாரத்துறை முன்னேற முடியாமல் போகும். ஆகவே, தென் மதராஸ் எலக்ட்ரிக் சப்ளை கார்ப்பொ

1969 ஆகஸ்ட் 16] [திரு. வை. சுவாமிநாதன்]

ரேஷனை அரசாங்கம் தேசியமயமாக்க வேண்டும். 'அப்படிச் செய்வதால் விரைவாக முன்னேற்றம் அடைய வாய்ப்பிருக்கிறது. அவர்களைக் கேட்டால், அரசாங்கம்தான் எடுத்துக்கொள்ளப் போகிறதே நாங்கள் எதற்காகப் பணம் செலவழிக்க வேண்டும், புதிதாக மின்சாரம் கொடுக்கப் போவதில்லை என்று சொல்கிறார்கள். அந்த S. M. E. S. திட்டத்தை எடுத்துப் பார்த்தேன். எல்லாக் கிராமங்களுக்கும் 1972-ல் என்றுதான் போட்பருக்கிறார்களே தவிர இந்த ஆண்டு மின்சாரம் கொடுக்கத் திட்டம் எடுத்துக் கொண்டதாக இல்லை. அப்படியிருக்கும்பொழுது 1971-ம் ஆண்டுக்குள் மின்சாரத்தை எல்லாக் கிராமங்களுக்கும் எப்படிக் கொடுக்க முடியும்? ஆகவே, உண்மையிலேயே அப்படி மின்சாரம் வேண்டுமென்றால் எல்லா மின்சார வாரியங்களையும் அரசாங்கத்தின் கீழ் கொண்டுவந்தால்தான் அதை நிறைவேற்ற முடியும். ஆகவே, மின்சார அமைச்சரவர்கள் துரிதமாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. ராமன் : சமர்ப்பிக்கப்பட்ட நிதி நிலை அறிக்கையிலே எத்தனை ஊர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்ற விவரம் இருக்கிறது. கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் அதையும் பார்த்துப் பேச வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

திரு. வை. சுவாமிநாதன் : சில கிராமங்களுக்குக் கொடுத்திருக்கிறது என்பது உண்மை. ஆனால் எல்லாக் கிராமங்களுக்கும், 1971-க்குள் கொடுத்து விடுகிறோம் என்ற முடிவிற்கு வந்திருக்கிறோம். அதற்கு முதல் வழி தென் மதராஸ் எலக்டிரிக் சப்ளை கார்ப் போரேஷனை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அவர்களை ஏதாவது மின்சாரம் வேண்டுமென்று கேட்டால் எங்களுக்குக் கடன் கொடுங்கள், எங்களுக்கு அரசாங்கம் கடன் ஏதாவது கொடுத்தால் தான் முடியும் என்று சொல்கிறார்கள். அப்படியில்லையென்றால், ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் பத்தாயிரம், இருபதாயிரம் ரூபாய் கொடுங்கள் என்று கிராமப்பிற மக்களைக் கேட்கிறார்கள். இதனால் வசதி படைத்தவர்கள் பத்தாயிரம் ரூபாயைக் கொடுத்து மின்சாரத்தை வாங்கி விடுகிறார்கள். ஆனால், ஏழைகள், ஏழை கிராம மக்கள் மின்சாரம் பெறுவதற்கு வாய்ப்பில்லாமல் இருக்கிறது. ஆகவே, ஒன்று கடன் கொடுக்க வேண்டும், அல்லது நிர்வாகத்தை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

அடுத்து, இந்த மின்சார வாரியத்தின் பகுதிகளை எடுத்துக் கொண்டு பார்த்தால், அங்கே பல இடங்களில் மின்சாரம் கிடைக்கவில்லை. என்னுடைய பகுதியில் பாவனூர், அம்மாபேட்டை போன்ற கிராமங்களில் பல வருஷங்களாகப் பணம் கூட கட்டியிருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்களுக்கு மின்சாரம் கொடுக்கப்படவில்லை. அதற்குப்பிறகு வந்த கிராமங்களுக்குக் கூட கொடுக்கப்படுகிறது. அதற்குக் கேட்டால் எங்களிடம் சாமான்சன் இல்லை, ரபகரணங்கள் வாங்கிக் கொடுக்கவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். மின்சார வாரியத்திடம் ஒரு வேலைக்கு ஒரே ஆர்டர் கொடுத்தால்,

[திரு. வை. சுவாமிநாதன்] [1969 ஆகஸ்ட் 16]

தேவையான உபகரணங்களையும் அவர்களுக்குக் கொடுத்தால் அவர்கள் துரிதமாகச் செய்ய முடியும். எனவே, அந்த அளவுக்கு உபகரணங்களையும் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். பல பகுதிகளில் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு உள்ள குறைகளை நீக்க வேண்டும். இப்பொழுது கொடுக்கும் பிரயாணப் படி மிகக் குறைவாக இருக்கிறது. நாட்டிலே முன்னேற்றம் ஏற்பட்டு, விலைவாசிகள் ஏறிக்கொண்டிருக்கும்போது அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் பிரயாணப் படி மிகக் குறைவாக இருக்கிறது. இதை அதிகப்படுத்த வேண்டும். தினக் கூலியும் மிகக் குறைவாக இருக்கிறது. பஞ்சப் படிக்கையும் அதிகரிக்க வேண்டும்.

மிக அதிகமாகச் சொல்லுது என்னவென்றால், போனஸ் தகராறு அடிக்கடி வருகிறது என்று சொல்கிறார்கள். அதற்கு ஏதாவது செய்து போனஸ் கொடுப்பதற்கான திட்டங்களையும் அரசாங்கம் மேற்கொள்ளவேண்டும். அதில் வேலை செய்யும் கணக்கர் போன்ற நட்கியமானவர்கள் தங்களுடைய சங்கங்களைப் பதிவு செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். அதற்கும் அரசாங்கம் முயற்சியெடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். எழுத்தர் போன்றவர்கள் கணக்கர் பதவிக்கு வருகிறார்கள். அப்படி வரும்பொழுது அவர்கள் எழுத்தராக இருந்த காலத்தையும், வேலையும் சேர்த்துக்கொள்ளவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். அம்மாதிரிச் சேர்த்துக்கொள்ள அரசாங்கம் ஆலோசனை செய்ய வேண்டும். சில அலுவலகங்களில் மேசை, நாற்காலி போன்ற உபகரணங்கள் குறைவாக இருக்கின்றன. அதையும் பார்த்துப் பொதுமான் அளவு அவை கிடைக்கச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன். தொழிலாளர்களுக்கு இருக்கக்கூடிய பிரச்சினைகளையெல்லாம் தீர்த்து அவர்களை வேலையில் நிரந்தரமாகப் பண்ண வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

ஊதிய போர்டு வரவில்லை. அப்படி ஊதிய போர்டு ஒருவதற்கு முன்னாலே, இடையிலே நிவாரணம் அளிக்கும் வகையிலே அவர்களுக்கு ஊதிய உயர்வு கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

அனால் மின்சாரத் திட்டத்தையும் நடத்து மாநிலத்திலே அதிகரிக்க வாய்ப்புகளை ஏற்படுத்த வேண்டும். ஏனென்றால், தொழில் துறையிலே அதிகமாக முன்னேற வேண்டுமானால் மின்சாரம் அதிகமாகக் கிடைத்தால்தான் அதற்கு வாய்ப்பிருக்கும். அவ்வாறு செய்யவேண்டும். இப்பொழுது விநாயகம்வரையிலே மின்சார இரயில் விடப்படுகிறது. திருச்சி தொழில்துறையிலே முன்னேறி வருவதால் மின்சார இரயிலை கிருச்சிவரையிலே விடுவதற்கு மத்திய அரசுக்கு மாநில அரசு சிபார்சு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். தொழில்துறையிலே முன்னேறுவதற்குத் தொழில் நடத்துபவர்களுக்கு மின்சாரக் கட்டணச்

1969 ஆகஸ்ட் 16] [திரு. வை. சுவாமிநாதன்]

சலுகை கொடுப்பதைப்போல, விவசாயம் செய்யக்கூடியவர்களுக்கும் பம்பு செட்டுகளுக்கு இனமாக மின்சாரம் வழங்கினால் விவசாயம் துறை முன்னேற வாய்ப்பிருக்கிறது. இதையும் அரசாங்கம் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

முக்கியமாக 1971-க்குள் கொடுப்பதற்கு முன்னாலே, இந்த ஆண்டு காந்தியின் நூற்றாண்டு விழாவாகையால், காந்தியின் கனவாகிய, கிராமங்கள்தோறும் மின்சாரம் இருக்க வேண்டும், நகரத்தில் உள்ள வசதிகள் எல்லாம் கிராமங்களுக்கும் பெருக வேண்டும் என்பதை நிறைவேற்ற எல்லாக் கிராமங்களுக்கும் மின்சார வசதியைக் கொடுக்க வேண்டும். அப்படி எல்லா மாவட்டத்திலும் உள்ள கிராமங்களுக்கும் கொடுக்க முடியாவிட்டாலும்கூட, காந்தியின் நூற்றாண்டு விழாவை முன்னிட்டு, ஏதாவது ஒரு பஞ்சாயத்து யூனியனை எடுத்துக்கொண்டு, அதிலுள்ள எல்லாப் பஞ்சாயத்துக் கிராமங்களுக்கும் மின்சாரம் கொடுப்போம் என்ற திட்டத்தைக் கொடுத்தால், காந்தியின் நூற்றாண்டு விழா ஞாபகார்த்தமாக ஒரு வட்டாரமாக மின்சாரம் பெற்றதன் பயனை அடையும். இதை அமைச்சரவர்கள் ஆலோசனைசெய்து நிறைவேற்றவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். இதில் கலந்துகொண்டு பேச வாய்ப்பளித்தமைக்காக என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

திரு. மு. முத்தையா : மாண்புமிகு அவைத் தலைவரவர்களே, தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1969-70-ம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கைகுறித்து எனக்குப் பேச வாய்ப்பளித்தமைக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். இன்று மின்சார வாரியத்தை எடுத்துக்கொண்டால், பட்டனத்தில் இருப்பது போல் பட்டி தொட்டிகளில் எல்லாம் எங்கும்வான வில்லின் வர்ண ஜாலம்போல வண்ண வண்ண விளக்குகள் மின்னுவதைப் பார்த்து நாம் இந்த மின்சார வாரியத்தைப் பாராட்டப் பெரிதும் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். அதைப்போல இந்த அரசு பதவியேற்ற காலம் முதல் இந்நாள்வரை மின்சாரத் தட்டுப்பாடு இல்லை என்ற பெருமைக்காக இந்த அரசைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டவர்களா வோம்.

மின்சாரம் என்பதுதான் தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் மிகவும் முக்கியமானது. ஏனென்றால், இந்த நாட்டிலுடைய முதுகெலும்பாக விளங்குவது விவசாயம்தான். அந்த விவசாயத்திற்கு மிகவும் முக்கியமானது மின்சாரம். என்னுடைய திருநெல்வேலி மாவட்டத்திலுள்ள என்னுடைய வட்டாரம் மாவாரியைச் சேர்ந்தது. தண்ணீர் வசதி ஏதும் இல்லாத நிலையில் பெரும்பாலும் கிணற்றிலிருந்துதான் பம்பு செட்டுகள்மூலமாக இறைத்துப் பயிர் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. அப்பேர்ப்பட்ட கிராமத்திற்கு மிக மிக அவசியமாகத் தேவைப்படுவது மின்சாரம். அத்தகைய மின்சாரத்திற்குச் சில கிராமங்களிலிருந்து மின்சார இணைப்புக் கோரி விவசாயிகள் மனுச் செய்திருக்கிறார்கள். விவசாயிகள் சாதா

[திரு. மு. முத்தையா] [1969 ஆகஸ்ட் 16]

ரணமாக விவசாயத்தைத் தவிர வேறு எந்த ஆபீசையும் அறிந்திருக்க மாட்டார்கள். ஒரு ஆபீசில் சென்று கேட்டால் இது இங்கு இல்லை, இது கன்ஸ்ட்ரக்ஷன் செக்ஷன், ஓ.எ. ஆபீசுக்குப் போ என்கிறார்கள். அங்கு சென்று கேட்டால், இங்கு இல்லை டி.இ. ஆபீஸ் என்கிறார்கள். அங்கு சென்றால் எஸ்.இ. ஆபீசுக்குப் போகச் சொல்கிறார்கள். இதனால் விவசாயிகள் பல தொல்லைகளுக்கு ஆளாகிறார்கள். ஒரு ஆபீசுக்கு மனுச் செய்தால் அந்த ஆபீசிலிருந்தே அடுத்த ஆபீசுக்கு அனுப்பவேண்டும். அதிகாரிகளே அத்தகைய வழிமுறையினைச் செய்யவேண்டும். அதிகாரி செய்யாத காரணத்தினால் பரிதாபகரமான முறையில் இந்த விவசாயிகள் இருக்கிறார்கள். எனவே, அதிகாரிகள் இவர்களை அலைய விடாமல் செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அதோடு, அங்கங்கு இருக்கிற டிரான்ஸ்ஃபார்மர்களில் இத்தனை கிலோ மெகாவாட் என்று குறிப்பிட்டு வைத்து இருக்கிறார்கள். ஏற்கெனவே மின் இணைப்புக் கோரி மனுச் செய்தால் அவன்ிடம் இந்த டிரான்ஸ்ஃபார்மரில் இதற்கு மேல் கொள்வாது என்று கூறி மின் இணைப்புக் கொடுப்பது இல்லை. மனுச் செய்துவிட்டு அவன் அதற்குரிய அதிகாரிகளைக் கேட்டால் அந்த அதிகாரிகள் இந்த டிரான்ஸ்ஃபார்மரில் இவ்வளவு பவாதான் இருக்கிறது, இது பூர்த்தியாகிவிட்டது, வேறு டிரான்ஸ்ஃபார்மர் மாற்றினால் தான் இதைச் செய்ய முடியும்வென்றால் மத்தபடிச் செய்ய முடியாது என்று சொல்லி விடுகிறார்கள். அதற்காக அதற்குரிய சீப் இன்ஜினியருக்கு உடனே அவர்கள் எழுதவேண்டும். எழுதித் தான் அந்தக் காரியத்தைச் செய்ய வேண்டுமென்று அங்குள்ள சூப்பரின்டென்டென்டிங் இன்ஜினியர் சொல்லுகிறார். இந்த டிரான்ஸ்ஃபார்மர்களை மாற்றக்கூடிய பொறுப்பு அந்தந்த மாவட்டத்திலுள்ள சூப்பரின்டென்டென்டிங் இன்ஜினியருக்கு இருக்க வேண்டும். அப்பொழுதுதான் அதை மாற்றிச் செய்ய முடியும். மெட்ராஸ் போக வேண்டுமென்றால் அதை உடனடியாகச் செய்ய முடியாது. மெட்ராசிலே சீப் இன்ஜினியர்தான் செய்ய வேண்டுமென்றால் சந்திர மண்டலத்திலே போய் மனிதன் காலை வைத்திருக்கிற இந்த நேரத்திலே, எங்களாலே முடியாது, அங்கே போய்த்தான் செய்யவேண்டுமென்று சொல்வது எப்படி முறை என்று நீங்களே புரிந்து கொள்ளலாம். அந்தந்த மாவட்டத்திலே இருக்கிற அதிகாரிகளுக்குத்தான் அந்த அதிகாரம் இருக்க வேண்டும். எடுத்ததற்கெல்லாம் சென்னைக்குக் காவடி தூக்கக்கூடாது என்றுதான் நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, சாதாரணக் கிராமப்புறங்களிலே விசேஷ நாட்களில் அங்குள்ளவர்கள் ஒலிபெருக்கி அமைக்க அனுமதி வேண்டுமென்று அங்குள்ள சூப்பர்வைசருக்கு மனுக் கொடுக்கிறார்கள். அப்படி மனுக்கொடுத்தால் விளக்குக்குத்தான் அனுமதி என்று சொல்கிறார்கள். ஒலிபெருக்கிக்கு அனுமதி இல்லை. ஆகையால் அங்குள்ள ஹெல்ப்பர்கள் உடனே விளக்குக்குத்தான் அனுமதி

1969 ஆகஸ்ட் 16] [திரு. மு. முத்தையா]

இருக்கிறது, ஒலிபெருக்கிக்கு அனுமதி இல்லை என்று ஒப்புதலைப் பிடுங்கி விடுகிறார்கள். ஒலிபெருக்கிகளுக்காகத்தான் விளக்குகள் போடுகிறார்களேயொழிய விளக்குகளுக்காக ஒலிபெருக்கி போடுவதில்லை. ஆகவே, ஹெல்ப்பர்கள் ஒப்புதலைப் பிடுங்காமலிருக்கும்படியும், விளக்குகளுடன் ஒலிபெருக்கிக்கும் அனுமதி அளிக்கவேண்டுமென்றும் அதிகாரிகளைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, புதிதாக வேலைகள் நடக்கக்கூடிய இடங்களில் அந்தந்த இடங்களுக்குக் கம்பம் நடுவதற்குச் சிலரைப் புதிதாகத் தேர்ந்து எடுக்கிறார்கள். அப்படி இருக்கக் கூடாது. இதற்கு முன்னால் கம்பம் நட்டு, குழி வெட்டிய தொழிலாளிகளுக்குத்தான் அவர்கள் நிரந்தரமாகும்வரை மறுபடியும் வாய்ப்புக் கொடுத்து அதற்குப் பிறகுதான் வேறு தொழிலாளிகளுக்கு வாய்ப்புக் கொடுக்க வேண்டும். அப்படித் தேர்த்தெடுத்தால் அந்தத் தொழிலாளிகள் துன்பம் தவிர்க்கப்படும்.

மேலும், புதிதாக வரக்கூடிய இன்ஜினியர்களில் 16 சதவிகிதம் அரிசனங்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. முதலாவதாகத் தேறியவர்களையும் இந்த 16 சதவிகிதத்தினையே சேர்த்துக்கொள்கிறார்கள். அப்படி இல்லாமல் முதலாவதாகத் தேறியவர்களை விட்டுவிட்டு, இரண்டாவதாகத் தேறியவர்களை மற்ற இன்ஜினியர்களைப்போல் ஜெனரலாகச் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும் செக்கண்ட் கிளாஸிலே தேறியவர்களை 16 சதவிகிதம் என்று சேர்க்க வேண்டும். அப்படி ஒதுக்கப்படாமல் மற்றவர்கள் சேர்த்துக்கொள்ளப்படும்போது, இவர்கள் அடுத்த ஆண்டுத் தேர்வுக்குச் சொல்லும்போது பாதிக்கப்படுகிறார்கள்.

எனது தொகுதியில் இன்னும் அநேகம் கிராமங்களுக்கு மின் இணைப்புக் கொடுக்காமல் இருப்பதால் மக்கள் மிகவும் சங்கடப்படுகிறார்கள். பணிக்கார்தான், நாகல்புரம், ஒலைஞாம்போன்ற அநேக கிராமங்களுக்கு இன்னும் மின் இணைப்புக் கொடுக்கவில்லை. அங்கெல்லாம் உடனடியாக மின் இணைப்புக் கொடுக்க வேண்டும். மேலும், விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கப்படுகிற இந்த மின் இணைப்பு மிகவும் தாமதமாகக் கிடைக்கிறது. அதே நேரத்தில் ஒரு வியாபாரி விளம்பரத்திற்காக மின் இணைப்புக் கோரி மனுக் கொடுத்தால் அது உடனடியாகக் கிடைத்து விடுகிறது. இந்த வேறுபாடுகளை எல்லாம் அகற்ற வேண்டும்.

அடுத்து, ஒரு விவசாயி ஒரு மாதத்திற்குள் எலெக்டிரிக் பில் தொகையைக் கட்டத் தவறினால் உடனே ஒப்புதலைப் பிடுங்கிவிடுகிறார்கள். அப்படி இருக்கக்கூடாது. அவனுக்கு ஒரு முறை தவணை கொடுக்கவேண்டும், வாய்ப்புக் கொடுக்கவேண்டும் ஏனென்றால் எங்கள் பக்கம் எல்லாம் சாதாரணமாக மழை இல்லாத காரணத்தினால் விவசாயிகள் மிகவும் சங்கடமான சூழ்நிலையில் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, அவர்கள் பில் கட்டத் தவறினால்

[திரு. ம. முத்தையா]

[1969 ஆகஸ்ட் 16]

ஃப்ரூசைப் பிடுங்கிவிடுவதெல்லாம் தவறான செயலாகும் என்று சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன். அவர்களுக்கும் ஒரு தவணை கொடுக்க வேண்டும்.

அரிசனங்களுக்கென்று தனி விகிதாசாரம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. எனது ஒட்டப்பிடாரம் தொகுதியில் பரம்பூர் என்னும் ஓர் ஊரில் குப்பைபுரம் தெருவில் அரிசன வார்டு இருக்கிறது. அந்தத் தெருவுக்கு விளக்குப் போடவேண்டுமென்று எத்தனையோ தடவைகள் மனுச் செய்தும் விளக்குப் போடவில்லை. அதற்கு என்ன காரணம் என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன். மேலும், சில பஞ்சாயத்துக்களில் தலைவர் மற்றவராக இருந்தால் அந்த அரிசன வார்டுகளுக்கு விளக்குகள் சிபைப்பது இல்லை. அதே நேரத்தில் அந்த கிராமத்தில் வார்டுகளுக்கு எலக்ட்ரிக் கம்பங்கள் நேவதற்காக வரைபடம் வரைந்து அதை ஏ.இ. ஆபீசுக்கு அனுப்பினால் அந்த வரைபடத்தில் உள்ளபடிதான் அங்குக் கம்பங்களை வைத்து விளக்குகளைப் போடுகிறார்கள். அதே நேரத்தில் அந்த அரிசன வார்டுகள் ஒதுக்கப்படுகின்றன. இதை அரசாங்கத்துக்கு நானும் கோரிக்கை மூலமாகத் தெரிவித்திருக்கிறேன். நான் ஏற்கனவே குறிப்பிட்டபடி குப்பைபுரம் என்ற ஒரு அரிசன சேரியில் இந்தத் தகராறு நடந்து அரிசன வார்டுக்கே லைட் இல்லை. அதை யெல்லாம் கவனிக்க வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இந்தச் சந்தர்ப்பத்தை அளித்தமைக்கு நன்றி கூறி விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

* திரு. பி. வேலுசாமி : தலைவர் அவர்களே, இந்த துன்வர்புன் இருக்கிற 1969-70-ம் ஆண்டு, 1968-69-ம் ஆண்டு மின்சார வாரியத்தின் நிதி நிலை, அணை நிதி நிலை அறிக்கைகளுித்து எனது கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். இந்த அறிக்கையிலே ஒன்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அதாவது, ஸௌகரியமைக்குக் குறைந்த கட்டணத்தில் மின்சாரம் வழங்குவதால் 9 கோடி ரூபாய் இழப்பு ஏற்பட்டிருப்பதாகவும், அலுமினியம் தொழிற்சாலைக்காக 1 கோடி ரூபாய் இழப்பு ஏற்பட்டிருப்பதாகவும் அந்த அறிக்கையிலே கூறப்பட்டிருக்கிறது. சாதாரணமாக அரசு மின்சார வாரியத்திலே ஒரு கொள்கை வைத்திருக்கிறது என்பதுதான் என்று கருத்து. உணவு உற்பத்தியிலே ஈடுபட்டிருக்கிற விவசாயிகளுக்கு என்று தனியாக அவர்களுக்கு ஒரு முறையும் தொழிற்சாலைகளுக்கு என்று அவர்களுக்கு ஒரு கட்டணமும் வைத்திருக்கிறார்கள். எங்கே லாபம் சம்பாதிப்பதைக் குறிக்கோளாக மையமாக வைத்துத் தொழிற்சாலைகள் வைத்திருக்கிறார்களோ, அவர்கள் மின்சாரக் கட்டணம் அதிகப்படியாக செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதாகவும் அதே நேரத்திலே உணவு உற்பத்தி செய்கிற சாதாரண விவசாயிகள் கட்டவேண்டிய கட்டணத்தையும் குறைத்துள்ளதால் அவர்கள் லாபத்தை மையமாக வைத்துக் கொள்ளவில்லையென்று அரசு கருதுகிறது என்பதே எனது கருத்து. அது சரியாக இருக்குமானால் இந்த மெட்ராஸ் அலுமினி

1969 ஆகஸ்ட் 16] [திரு. பி. வேலுசாமி]

யம் தொழிற்சாலை சென்ற ஆண்டு 2½ கோடி ரூபாய் லாபம் தந்திருக்கிறது. அதேபோல் தரங்கதாரா கெமிக்கல் பாக்டரிக்கும் குறைவான கட்டணத்திலேயே மின்சாரம் கொடுக்கப்படுகிறது. மேட்டுப்பாளையத்திலே ஜெம்ஸ் பாக்டரி ஒன்று வைத்திருக்கிறார்கள். அங்கும் மின்சாரம் குறைவான கட்டணத்திலே கொடுக்கப்படுகிறது. இந்தக் குறைந்த கட்டணம் செலுத்துகின்ற தொழிற்சாலைகள் சென்ற ஆண்டு முழுவதும், நல்ல லாபம், சாதாரண லாபம் அல்ல, லட்சக்கணக்கில் அல்ல, கோடிக்கணக்கில் லாபம் சம்பாதித்துக் கொண்டிருக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட தொழிற்சாலைகளுக்குக் குறைந்த கட்டணத்தில் மின்சாரம் வழங்குவது நம்முடைய கொள்கைக்கு முரணானது என்பது என்னுடைய கருத்து. நாம் விவசாயிகளிடமிருந்து, உணவு உற்பத்தியில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களிடமிருந்து வருவிக்கிற கட்டணத்தைக் காட்டிலும் குறைவாக இவர்களிடம் வசூல் செய்வது நம்முடைய இன்றையச் சமூக அமைப்பு முறைக்கே பொருத்தமானதல்ல என்பது என்னுடைய கருத்து. அவர்களுக்கு வருகிற லாபத்தில் மின்சார வாரியத்திற்கு ஏன் ஒரு விகிதாசாரத்தைக் கொடுக்கக் கூடாது? மின்சாரம் ரா மெடிரியலாக இருக்கும் காரணத்தினால், உபயோகிக்கும் பொருளாக இருக்கும் காரணத்தினால் தொழிற்சாலைகளுக்கு வருகிற லாபம் ஏன் சர்க்காருக்கு வரக்கூடாது? தரங்கதாரா தொழிற்சாலை, ஜெம்ஸ் பாக்டரி போன்ற தொழிற்சாலைகளுக்கு லாபம் வருமானால், அதில் ஒரு குறிப்பிட்ட சதவிகிதம் சர்க்கார் எடுத்துக் கொள்வது என்ற முறை இருந்தால், மின்சாரத்தை அவர்களுக்குக் குறைந்த கட்டணத்தில் கொடுப்பது கிறப்பாக இருக்கும். அப்படி ஒவ்வொன்றும், நமது கொள்கைக்கு மாறாக அவர்களிடமிருந்து குறைவாகக் கட்டணம் வசூலித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். ஒன்று அவர்களிடமிருந்து அதிகக் கட்டணம் வசூலிக்க வேண்டும். ஒவ்வொன்றும், அதில் வருகிற லாபம் நமக்குக் கிடைக்க வேண்டும் என்பதை இந்த அவையின் முன்பு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, விவசாயத்திற்கு மின்சாரம் பயன்படுத்தப்படுகிறது. 40 அடி கிணறு தோண்டி, கிணற்றிலிருந்து தண்ணீர் எடுக்கிறோம் என்றால், அதற்கு எவ்வளவு மின்சாரம் உபயோகப்படுத்துகிறோமோ, அந்த அளவுக்குத் தண்ணீர் பாயும் பூமியினுடைய விலை கீழை அகிதமாக இருக்கும். கிணறு, அழமாக அழமாக மின்சாரக் கட்டணம் அதிகமாகும். ஆனால் விவசாயத்திற்குத் தண்ணீர் பாயும் பூமியின் விலைநீரணம் குறையும். உதாரணமாக, 50 அடி அழத்தில் கிணற்றிலிருந்து தண்ணீர் அடிக்கும்பொழுது, 10 ஏக்கர் பூமி விவசாயம் செய்யப்படுகிறது என்றால், 150 அடி அழத்தில் கிணற்றிலிருந்து தண்ணீர் அடிக்கிறபொழுது, 3 ஏக்கர் காள் விவசாயம் செய்ய முடியும். அகவே, அப்படி அந்த 3 ஏக்கர் நிலம் விவசாயம் செய்யப்படுவதற்கு ஏற்படுகின்ற மின்சாரக் கட்டணம், குறைந்த அடிமுள்ள கிணற்றிலிருந்து தண்ணீர் எடுத்து 10 ஏக்கர் நிலம் விவசாயம் செய்வதற்கு ஏற்படுகின்ற

[திரு. பி. வேலுசாமி] [1969 ஆகஸ்ட் 16]

மின்சாரக் கட்டணத்தைவிட நான்கு மடங்கு அதிகமாகும். அதனால் அதை மையமாக வைத்து விவசாயம் செய்யும் விவசாயிகளின் நிலைமை மிகவும் தாழ்வாக, மோசமாகப் போய்க் கொண்டிருக்கிறது. அம்மாதிரி விவசாயம் செய்யும் விவசாயிகளுக்கு ஏதாகிலும் சலுகை கொடுத்து, கிணற்றின் ஆழம் அதிகமாக, அதிகமாக அவர்கள் கொடுக்கும் மின்சாரக் கட்டணத்தில் ஏதாகிலும் குறைவு ஏற்படுத்தி, அந்த விவசாயிகளுக்குப் பாதுகாப்புக் கொடுப்பதற்குச் சர்க்கார் முயற்சி எடுத்துக் கொண்டால் சிறப்பாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

அதோடு கூட, அவர்களிடமிருந்து அடிஷனல் செக்யூரிடி டெபாசிட் என்று வசூலிக்கிறார்கள். கிணற்றின் ஆழம் அதிகமாக, அதிகமாக, மின்சாரத்தின் அளவு அதிகமாக ஆகிறது. மூன்று மாதங்களுக்குக் கணக்கு எடுத்து அடிஷனல் செக்யூரிடி வசூலிக்கிறார்கள். ஆகவே, மின்சாரம் அதிகமாக உபயோகப்படுத்தி, விவசாயத்திற்கான நீர்ப்பாசன நிலப்பரப்புக் குறைவாக ஏற்படும்பொழுது, விவசாயிகள் நசுங்கி மிகவும் கேவலமான நிலைமைக்கு ஆளாகிறார்கள். ஆகவே, அப்படிப்பட்ட விவசாயிகளுக்கு மின்சாரக் கட்டணத்தில் சலுகை காட்டுவது மிகவும் அவசியம் என்று இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

புதிய கிணறுகள் வெட்டுவதற்குச் சர்க்கார் நிறையக் கடன் கொடுக்கிறார்கள். சர்க்காரிடமிருந்து கடன் வாங்கிக் கிணறு வெட்டுகிறபொழுது, ஓரளவுக்குக் கிணறு வெட்டிய பிறகு கிணற்றிலிருந்து தண்ணீர் எடுப்பதற்கு மின்சார இணைப்பு வேண்டியிருக்கிறது. அப்படி ரூ. 5,000, ரூ. 10,000 கடன் வாங்கிக் கிணறு வெட்டி வைத்திருக்கிறார்கள். அவைகளுக்கெல்லாம் மின்சார இணைப்புக் கிடைக்காத காரணத்தினால், வட்டி நஷ்டம், உணவு உற்பத்தி நஷ்டம். அம்மாதிரியாகப் பல கிணறுகள் மின்சார இணைப்புக் கிடைக்காமல் பல இடங்களில் நிற்கின்றன என்பதை இந்த அவையின் முன்பு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அத்தோடு, இந்தக் கொள்கைபற்றி இன்னொரு வேண்டுகோள். சாதாரணமாக வீடுகளில் விளக்குகளுக்கு எரிக்கிற மின்சாரத்திற்கு யூனிட்டிக்கு 33 காசு கட்டணம் வசூலிக்கப்படுகிறது. ஆனால், 'ஆல் பர்ப்பசு'-க்கு வீடுகளில் உபயோகப்படுத்துகிறவர்களிடமிருந்து குறைந்த கட்டணம் வசூலிக்கப்படுகிறது. ஐம்பது யூனிட்டிகளுக்குக்கீழ் மின்சாரம் உபயோகப்படுத்துகிறவர்கள் சாதாரணமாகக் குடிசை வீடுகளில், அல்லது ஓட்டுவில்கில் வீடுகளில் வசிப்பவர்களாக இருப்பார்கள். ஆல் பர்ப்பசுக்கு உபயோகப்படுத்துகிறவர்கள் பெரிய பங்களாக்களில் வசிப்பவர்களாகவும், வசதி படைத்தவர்களாகவும் இருப்பார்கள். அவர்களுக்கு 'பேயிங் செபாசிடி' அதிகமாக இருக்கும். அப்படி 'பேயிங் செபாசிடி' அதிகமாக இருப்பவர்களிடமிருந்து குறைந்த கட்டணமும், 50 யூனிட்டிகளுக்குக்கீழே உபயோகிக்கும் சாதாரண ஏழை மக்களிடமிருந்து அதிகக் கட்டணமும் வசூலிக்கப்படுகிறது.

1969 ஆகஸ்ட் 16] [திரு. பி. வேலுசாமி]

இது இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய சமூக நீதிக்குப் புறம்பானது, இப்பொழுது இருக்கிற நிலைமைக்கு இப்பொழுது இருக்கிற தமிழக அரசு கொள்கைக்குப் பொறுத்தமானது அல்ல என்பது என்னுடைய கருத்து. குடிசை வாழ் குப்பனிபிபிருந்து என்ன கட்டணம் வசூல் செய்கிறோமோ, அதே கட்டணத்தைத்தான் ஆல் பர்ப்பஸ் கன்ஸ்யூமர்களிடமிருந்து வசூலிக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்வது மிகவும் அவசியம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சென்ற கட்டத்தொடரிலேயே மின்சார வாரியத்திற்குத் தேவையான போஸ்டிகள், டிரான்ஸ்பார்மர்கள் போன்ற பொருள்களை மின்சார வாரியமே தயாரித்துக்கொள்வது மிகவும் அவசியம் என்று குறிப்பிடப்பட்டது. சிமெண்டு போஸ்டிகள் தனியாக வேறு ஒன்றும் மின்சார வாரியம் தயாரிப்பது இல்லை என்று அறிக்கையில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. கோடிக்கணக்கான ரூபாய்கள் செலவழிக்கும் மின்சார வாரியம், அதற்கு வேண்டிய உபகரணங்களை, தானே தயாரிப்பதற்குப் பதிலாக, அவற்றை உற்பத்தி செய்யும் தனியார்களிடமிருந்து வாங்குவது எப்படி முறையாக இருக்கும் என்பதை என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. தனியார் தொழிற்சாலைகளிலிருந்து இந்தப் பொருள்களை வாங்காமல் மின்சார வாரியமே இந்தப் பொருள்களைத் தயாரித்து இந்த வாரியத்தை நடத்தினால் அது மிகவும் சிறப்பாக அமையும். நாம் இன்னும் அம்மாதிரியான காரியங்களில் முயற்சி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். சாதாரணமாக தொழிற் பேட்டைகளில் சர்க்கார் பல தொழிற்சாலைகளை ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். அரசுக்குத் தேவையான பொருள்களையெல்லாம் தொழிற்பேட்டைகளிலுள்ள தொழிற்சாலைகளில் உற்பத்தி செய்கிறோம். அகவே, மின்சார வாரியத்திற்குத் தேவையான போஸ்டிகள், டிரான்ஸ் மீட்டர்கள், மீட்டர்கள், வைர்கள் இவைகளையெல்லாம் மின்சார வாரியமே தயாரித்துக்கொள்வதில் என்ன நடங்கல் இருக்காமையும் என்பதை என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. அம்மாதிரிச் செய்வதால் பல தொழிலாளர்களுக்கு வேலை தேடித்தராமடியும், வாரியத்திற்கு வருமானமும் வரும். தனியார் துறையில் தொழில்கள் வளர்வதற்குப் பதிலாக, சர்க்கார்த் துறையில் தொழில்கள் வளர்வதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படும். அதிகச் சந்தர்ப்பம் ஏற்படும் என்பதை இந்த நோக்கிலே தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

சாதாரணமாக இந்த வாரியத்தில் 5 சில தொழிலாளர்கள் 5 வருஷங்கள், 8 வருஷங்களாக வேலை செய்துகொண்டுவந்தாலும், அவர்களை டெம்பரரித் தொழிலாளர்களாகவே வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். தினக் கூலிகளாகவே, வாரக் கூலிகளாகவே வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அம்மாதிரித் தொழிலாளர்களுக்கு வாழ்வு அளிக்கும் முறையில், இப்பொழுது இருக்கும் சர்க்கார் சிறிதளவு செயல்பட்டிருந்தாலும்கூட, இன்னும் சிறப்பாகச் செயல்பட்டு அவர்களுக்கு நிரந்தரமான வாழ்வு அளித்தால் சிறப்பாக

[திரு. பி. வேலுசாமி]

[1969 ஆகஸ்ட் 16]

இருக்கும். மிகவும் நன்றாக இருக்கும், அம்மாதிரி இந்தச் சர்க்கார் செய்யும் என நம்புகிறேன். அம்மாதிரித் தமிழக சர்க்கார் செய்து முடிக்கும் என்று சொல்லி, எனது உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. மு. ராமன் : தலைவர் அவர்களே, 1969-70-ம் ஆண்டுக்கான மின்சார வாரியத்தின் நிதி நிலை அறிக்கையை ஆதரித்து, எனக்குப் பேசுவதற்கு வாய்ப்புத்தந்த தலைவர் அவர்களுக்கு என் வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். தமிழக அரசு பொறுப்பேற்று, 1967-68-ம் ஆண்டில் 51,620 விசையேற்றங்களுக்கும், 1968-69-ம் ஆண்டில் 57,756 விசையேற்றங்களுக்கும், 1969-70-ம் ஆண்டில் 50,000 விசையேற்றங்களுக்கு குறையாது மின் இணைப்பு வழங்கப்பட்டிருப்பதாகுறித்து மின்சார வாரியத்தின் தலைவர் அவர்களுக்கும், மின்சார வாரியத்தின் பிரதமப் பொறியாளருக்கும், மின்சார வாரியத்தில் பணியாற்றுகின்ற ஏனையப் பொறியாளர்களுக்கும் தமிழக அரசுக்கும் நன்றியையும், வணக்கத்தையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மின்சார வாரியம் கணக்கர் சங்கத்தின் பொதுக்கூட்டம் சென்ற மாதம் தென் ஆற்காடு மாவட்டத்தில் நடந்தது. கணக்கர்கள், சார்பாக அநேகக் குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. அந்தக் குறைபாடுகளைப்பற்றி மின்சார வாரியத்தின் தலைவர் அவர்களுக்கும், மின்சார வாரியத்தின் பிரதமப் பொறியாளருக்கும் விண்ணப்பம் அளித்திருக்கிறார்கள். அதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் பரிசீலனைசெய்து, அவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய சலுகைகளைக் கொடுத்து, அவர்களுக்கு நியாயம் வழங்கவேண்டும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, மின்சார வாரியத்தில் தற்காலிகமாக 3 மாதம், 4 மாதம் வேலைக்கு ஆட்களை நியமனம் செய்கிறார்கள். அந்த வேலை வாய்ப்புக் கொடுக்கிற தருணத்தில் எஸ்.எஸ்.எல்.ஸி. படித்த தாழ்த்தப்பட்ட குடிமக்களுக்கு 16 சதவிகிதம் முறையாக நியமனம் கொடுக்கப்படவில்லை என்பதை இந்தச் சட்டமன்றத்தின் வாயிலாகத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். தென் ஆற்காடு மாவட்டத்தில் படித்தும் வேலை இல்லாமல் பல பேர்கள் இருக்கிறார்கள். மாவட்ட வேலை தேடித்தரும் அலுவலகத்தின் மூலம் விண்ணப்பதாரகளை வரவழைத்து, முறையாக, தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு 16 சதவிகிதம் வேலை நியமனம் செய்துகொடுக்க வேண்டும் என்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியில் மின்சாரத்தைப் பொறுத்தவரையில், விவசாயிகளுக்கு உதவி செய்ய வேண்டும் என்று 20 கிராமங்களுக்கு மின் இணைப்புக் கொடுக்க வேண்டும் என்று மின்சார வாரியத்தின் தலைவருக்கும், பிரதமப் பொறியாளருக்கும் குறிப்புகள் கொடுத்திருந்தேன். அவற்றின்பேரில் நடவடிக்கை

1969 ஆகஸ்ட் 16]

[மு. ராமன்]

எடுத்து, கிட்டத்தட்ட 1¼ ஆண்டுக் காலமாகியும், ஏழு கிராமங்களுக்கும்மட்டுமே மின்சாரம் வழங்கியிருக்கிறார்கள். பாக்கி இருக்கக்கூடிய 13 கிராமங்களுக்கும் எதுவும் செய்யப்படாமல் இருந்து கொண்டு இருக்கிறது. கொண்டுர் கிராமத்திற்கும், அதன் உள் அடங்கிய நான்கு கிராமங்களுக்கும், இன்னும் பல கிராமங்களுக்கும் மின் இணைப்புக் கொடுக்காமல் இருக்கிறது. 1966-ல் விண்ணப்பித்த விவசாயிகளுக்கு பம்பு செடிகள் வழங்கப்படவில்லை. வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவற்றிற்குத் தனிக் கவனம் செலுத்தி, மின்சார வாரியத்தின் தலைவரும், பிரதமப் பொறியாளரும் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

பாக்கம் கிராமத்தில் 20 விவசாயிகளுக்கு மின் இணைப்புக் கொடுக்க வேண்டும் என்று எழுதிக் கொடுத்திருந்தேன். நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை. அதேபோல், வாக்கூர் கிராமத்தில் 25 விவசாயிகளுக்கு மின் இணைப்புக் கொடுக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொண்டிருந்தேன். அதுவும் எந்த நிலையில் இருக்கிறது என்று தெரியாகில்லை. அதேபோல், பனைப்பாக்கம் கிராமத்தில் 20 விவசாயிகளுக்கு மோட்டார் பம்பு தேவை என்று ஆகஸ்ட் 14-ம் தேதி விண்ணப்பம் கொடுத்திருக்கிறேன். அதற்கான மதிப்பீடு தயாரித்து இருக்கிறார்கள். மேற்பார்வைப் பொறியாளருக்கு ரூ. 50,000 வரை அதிகாரம் இருப்பதாகவும் வாரியத்தில் உத்தரவு வழங்கியிருக்கிறது. கோட்டப் பொறியாளர்களுக்குக் குறைந்த பட்சம் 20,000 ரூபாய் அளவில் எஸ்டி.மேட்டுகளை சாங்ஷன் செய்ய அதிகாரம் வழங்கவேண்டும் என்று அமைச்சருக்கும் மின்சார வாரியத் தலைவருக்கும் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மண்டகப்பட்டுக் கிராமத்திலும், அதன் உள்ளடங்கிய 4 கிராமங்களுக்கும் குடிநீர் வழங்கவேண்டிய பிரச்சனை இருக்கிறது. அங்கே 150 அடி அளவில் குழாய் அமைத்துக் கொடுக்கப் பஞ்சாயத்துத் தலைவர் தீர்மானம் போட்டு, மேல் அதிகாரிகளுக்கு அனுப்பியிருக்கிறார்கள். மின்சார வாரியத் தலைவரும், பிரதமப் பொறியாளரும் இந்தக் குடிநீர்ப் பிரச்சினையில் தனிக் கவனம் செலுத்தி நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும், 3 எச்.பி. மோட்டார் அமைத்துக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, பேச வாய்ப்புத் தந்ததற்கு நன்றி தெரிவித்து உரையை முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

(திரு. பி. வெங்கடசாமி அவர்கள் தெலுங்கில் உரையாற்றினார்கள்).

■ திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா: பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இந்த நிதி அறிக்கையின்மேல் ஒருசில வார்த்தைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நமது நாட்டிலேயே, மின்சார உற்பத்தியும், கிராமங்களுக்கு அதிக அளவில் மின் இணைப்பும் கொடுத்துள்ள மாநிலம் நம்முடைய மாநிலம்தான் என்று பெயர் பெற்றிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட நல்ல பெயரை எப்போதும் நிலையாக வைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்பதுதான் எல்லோருடைய விருப்பம்.

12-00
p.m.

[திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா] [1969 ஆகஸ்ட் 16]

மாகும். நமது மாநிலத்திற்கு வேண்டிய போதுமான அளவு மின்சாரத்தைப் பெற தீவிரத் திட்டங்களையும், ஏற்பாடுகளையும் செய்யவேண்டியது நம்முடைய அரசின் கடமையாகும். இப்போது எந்த நிலையில் இருக்கிறோம் என்று சொன்னால், மதற மாநிலங்களிலிருந்து மின்சாரத்தை நாம் ஓரளவுக்கு வாங்கி உபயோகப்படுத்துகிற நிலையல்தான் இருக்கிறோம் என்பதை ஒத்துக்கொள்ள வேண்டும். இதையேதான் இந்த அறிக்கையிலும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். படிப்படியாக இதைக் குறைத்து நமக்கு வேண்டியதை, நம்முடைய மாநிலம் அடுத்த திட்டத்தில் பூர்த்தி செய்துவிடும் என்று அறிக்கையில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இந்தச் சொல் மெத்த மகிழ்ச்சியளிக்கிறது. மழையின்மை காரணமாக நாம் நீர் மின்சாரத்தைவிட அனல் மின்சாரம் போன்றவைகளில்தான் நம்முடைய ஊக்கத்தைக் காட்ட வேண்டும் என்பது என்னுடைய தாழ்மையான கருத்து.

அடுத்தபடியாக, இப்போது எங்கு பார்த்தாலும் லீக்கேஜ் இருக்கிறது. இந்த மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையில் அதிகமாக லீக்கேஜ் இருக்கிறது. ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும் எவ்வளவு லீக்கேஜ் ஏற்படுகிறது என்பதை அறிக்கையில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நமது மாநிலத்தில் லீக்கேஜ் ஏற்படுவதற்குக் காரணம் கம்பி நீளமாக இருப்பதுதான். அதே நேரத்தில் லீக்கேஜைக் குறைப்பதற்கான முயற்சிகளில் ஈடுபடப் போகிறோம் என்றும் அறிக்கையில் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

அடுத்தபடியாக, முக்கியமாக வீளக்குகளுக்கு வழங்கப்படும் மின்சாரம் எல்லாம் அதிக அளவிலே லீக்கேஜ் ஆகின்றது என்று சொன்னார்கள். நாம் இவற்றைக் கவனித்து கண்டிப்பாகக் கட்டுப்படுத்த வேண்டும். இதைப்பற்றிச் சில அபிப்பிராயங்கள் சொல்லப்படுகின்றன. இவற்றைக் கட்டுப்படுத்த உபயோகிக்கின்ற டிரான்ஸ் பார்மர்ஸ் சென் கெபாசிடர்ஸ் போன்ற கருவிகள் எல்லாம் நம்மிடம் இல்லாத நிலைமை இருக்கிறது. இந்தக் கருவிகள் இல்லாத நிலைமையில் லீக்கேஜைக் கட்டுப்படுத்த முடியாமல் இருக்கிறோம். டிரான்ஸ்பார்மர்ஸ் சென் கெபாசிடர்ஸ் போன்ற கருவிகளை வெளிநாடுகளிலிருந்தாவது இறக்குமதி செய்தால் மிகவும் நலமாக இருக்கும். அது நம் நாட்டிலேயே குறுகிய நால அளவிலே தயாரிக்கப்பட்டாலும், நல்ல முறையில் இயங்கவில்லை. நம் நாட்டில் தயாரிக்கப்படுபவை அயல் நாடுகளிலிருந்து வருவதுபோல அவ்வளவு நல்ல முறையில் இயங்கவில்லை என்பதைக் கூறிக்கொள்கிறேன். சென் கெபாசிடர்களை நல்ல நிபுணர்களைக் கொண்டாவது உற்பத்தி செய்ய வேண்டும். நாம் எவ்வளவு விரைவாக இதைச் செய்கிறோமோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு மின்சாரம் லீக்கேஜ் ஆகாமல் இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நாம் தொழிற்சாலைகளுக்குக் குறைந்த அளவில் குறைந்த கட்டணத்தில் மின்சாரம் வழங்குகிறோம். அப்படி இருக்கும்போது விவசாயிகளுக்கும் குறைந்த விலையில் ஏன் மின்சாரம் வழங்கக் கூடாது? விவசாயிகளுக்கு மின்சாரக் கட்ட

1969 ஆகஸ்ட் 16] [திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா]

ணத்தைக் கூட்டிக்கொண்டேபோனால் அது நல்லதல்ல. தொழிற்சாலைக்கு மின் கட்டணம் அதிகமாக இருக்கிறது என்றால், அடுத்த மாநிலத்திற்குச் செல்வேன் என்று அவர்கள் சொல்லலாம். ஆனால் விவசாய எப்படிச் சொல்ல முடியும்? ஆகவே, வருமானத்தை அடிப்படையாகக்கொண்டு மின்சாரக் கட்டணத்தை நிர்ணயிக்க வேண்டும். தொழிற்சாலைகளிலே ப்ராஃபிட் அண்டு லாஸ் அக்கவுண்ட்ஸ் இருக்கிறது. அதைக்கொண்டு பார்த்தால் அதற்குப் போடப்பட்டுள்ள கட்டணம் தகுதியா, இல்லையா என்பது தெரியும். வருவாய்க்குத் தக்கபடி தொழிற்சாலைகளுக்கும், சாதாரண மக்களின் வருமானத்திற்குத் தகுந்தபடியும் மின்சாரம் சப்ளை செய்தால் மிகவும் நல்ல முறையில் இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல விவசாய மக்களிடம் இருந்து லோன் வாங்குவதையும் மின்சார வாரியம் நிறுத்திவிடுவது நல்லது. இப்போது நல்ல யோகம். நாட்டுடமை ஆக்கப்பட்ட பாங்குகள் எல்லாம் இனப் பெருக்கம் முதலாளிகளுக்குப் பணம் கொடுப்பதை மாற்றி ஏழை எளியவர்களுக்கும் கொடுக்கிற நிலை வந்திருக்கிறது. வாய்க்கால் நம் பக்கம் திருப்பப்பட்டுப் பாய்கிறது. ஆகவே இது ஒரு நல்ல வாய்ப்பு, மின்சார வாரியம் தனக்குத் தேவையான பணத்தை அந்த பாங்குகளின்மூலம் பெறுவதற்கு முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். மக்களிடம் இருந்து கடன் வாங்குவதை நிறுத்திவிட வேண்டும். அதுவும் விவசாய மக்களிடம் இருந்து இனி வாங்கவே கூடாது. இப்போதே பஞ்சம் பட்டினி ஆரம்பமாகிவிட்டது. ஆகவே விவசாய மக்களிடம் இருந்து கடன் வாங்குவதை நிறுத்தி, நாட்டுடமை ஆக்கப்பட்ட பாங்குகளிடம் இருந்து போதுமான பணத்தைப் பெற்று, அந்த அந்தத் தொழிலின் வருமானத்திற்கு ஏற்ற கட்டணத்தை ஏற்படுத்தி, இந்த மின்சார வாரியம் நல்ல விதத்தில் செயல்பட வேண்டுமென்பது எனது தாழ்மையான கருத்தாகும்.

அதேநேரத்தில் கிராமப் பகுதிகளிலும், நகரப் பகுதிகளிலும் தெரு விளக்குகள் சரியாகவே எரிவதில்லை. மேலே இருக்கிற அநிகாரிகளுக்கு எல்லாம் இதுபற்றித் தெரிய முடியாது. தெரிந்தாலும் நேரிடையாக எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்க முடிவதில்லை. உதாரணமாக முன்னால் பேசிய உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்டதைப் போல, தெரு விளக்குகள் எரியாமல் இருக்கிற குறையை நீக்க முடியவில்லை. அங்கங்கே குழாய் விளக்குகள் லிப்யூசாகிக் கிடக்கின்றன. ராஜபாளையத்தை எடுத்துக்கொண்டால் 200, 300 'சோக்ஸ்' போய் இருக்கின்றன. இருக்கக்கூடிய சங்கடம் என்ன என்பதை எடுத்துச் சொல்ல லோகல் அதிகாரிகள் பயப்படுகிறார்கள். நான் ஒருவரைக் கேட்டேன். 'திட்டவட்டமாகச் சொல்லுங்கள், உங்களுக்கு இருக்கும் சங்கடம் என்ன?' என்று கேட்டால் 'ஒன்றும் இல்லை. இந்த சோக்குகளை மாற்றி விடுகிறோம், எஸ்.இ. பர்மிஷனுக்கு எழுதியிருக்கிறோம்' என்கிறார்கள். நூறு, இறுது ரூபாய்கூட ஆகாது. இந்தக் காரியத்தைக்கூட லோகல்

[திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா]

[1969 ஆகஸ்ட் 16]

அதிகாரிகள் செய்ய முடியாது, மேலே சாங்ஷன் ஆகித்தான் செய்யவேண்டும் என்கிற நிலைதான் இந்தக் குறைபாடுகளுக்கு எல்லாம் காரணமாக இருக்கிறது. இப்படிச் சிறு சிறு குறைகளை எல்லாம் நிவர்த்தி செய்வதற்கு ஆகும் செலவை லோகல் அதிகாரிகளே சாங்ஷன் செய்ய—பவர் டிசென்ட்ரலைஸ்—செய்யப்பட வேண்டும். பெரிய வேலைகளாக இருந்தால், டிரான்ஸ்பார்மர் போடுவது போன்ற வேலையாக இருந்தால், மேலதிகாரிகளே நன்றாகப் பரிசீலனை செய்து அனுமதி வழங்கட்டும். இந்தமாதிரிச் சிறு சிறு குறைபாடுகளைக் களைவதற்கு அங்கங்கே லோகல் அட்வைசரி கமிட்டி யிருந்தாக வேண்டும். எனக்குத் தெரியும். எல்லோரும் செய்கிறார்கள் என்று சொல்லவில்லை. கெட்டுப்போன சோக்கையே சிறிது ரிப்பேர்செய்து கொண்டுவந்து மாட்டினிடுகிறார்கள். பத்து நாட்கள் எரிகிறது. மறுபடியும் அணைந்து போகிறது. லோகல் அட்வைசரிக் கமிட்டிக் கூட்டம் நடக்கும் என்று தெரிந்தாலே இதை எல்லாம் நாங்கள் சொல்லக்கூடும் என்று சிறிது பயமாவது இருக்கும். இந்தத் தவறுகளைச் செய்யத் தயங்குவார்கள். மேலே இருப்பவர்களுக்கு இப்போது இதுபற்றியெல்லாம் என்ன தெரியும், எங்களுக்குத் தெரியும். இன்னும் போதுமான அளவு 'ஓயர்'கள் கிடைக்கவில்லை, மூன்றாண்டுகளாகச் சொல்லியும் ஓயர்கள் கிடைக்காத காரணத்தினால் பல குறைகளை நிவர்த்திக்க முடியவில்லை. இன்னும் டிரான்ஸ்பார்மரில் ஸ்டெப் டவுன் ஏற்படுகிறபோது, கடன் வாங்கிப் புது மோட்டார்கள் போட்டிருக்கிறார்கள். அவை 'பரன்' ஆகிப் போகின்றன. இரட்டிப்புச் செலவு ஆகிறது. இதை மனதில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். எப்போதும் சீரான சப்ளை இருக்க வகைசெய்ய வேண்டும். இதுபோன்று சித்சிறு குறைகளை எல்லாம் எடுத்துச் சொல்லி உடனுக்குடன் பரிகாரம் காண்பதற்காகத்தான் லோகல் அட்வைசரிக் கமிட்டிகள் போடவேண்டும் என்று தெரிவிக்கிறோம். இதுபற்றி டி.டி.சி. கூட்டத்தில் எஸ்.இ. வருவதால் அங்கே சொல்லிக்கொள்ளலாம் என்பதாக அங்கே பதிலளிக்கப்பட்டதாகத் தெரிகிறது. அது மேல் மட்டத்தில் இருக்கிறது. கீழ் மட்டத்தில் உள்ள குறைகளைக் களைவதற்கு லோகல் அட்வைசரிக் கமிட்டிகளைப் போட வேண்டும். ஏழைகளிடம் வாங்கும் கடனை நிறுத்தி, பாங்குகளின்மூலம் தேவையான பணத்தைப் பெற்று, வருமானத்திற்குத் தகுந்த கட்டண விகிதத்தை அமைத்து, மின்சார வாரியம் நல்லமுறையில் செயல்படவேண்டும். இதுவரை அது எடுத்துவந்துள்ள நல்ல பெயரைக் காப்பாற்றிக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. ந. தருமலிங்கம் : தலைவர் அவர்களே, மின்சார வாரியத்தின் நிதி நிலை அறிக்கையின்மீது என்னுடைய கருத்துக்கள் இரண்டொன்றைச் சொல்லி முடிக்கிறேன். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இன்றைய தினம் நிதி நிலை அறிக்கையைச் சமர்ப்பித்த போது 1971-ம் ஆண்டு இறுதிக்குள்ளாகத் தமிழ்நாடு முழுவதும் உள்ள கிராமங்களுக்கு மின் இணைப்புக் கொடுக்கும் பணியை

1969 ஆகஸ்ட் 16] [திரு. ந. தருமலிங்கம்]

முடிக்க நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன என்பதாக, ஏற்கெனவே நமது மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் அறிவித்துள்ளபடியே, செயல்பட உறுதி அளித்திருப்பதற்கு என்னுடைய பாராட்டு உரியதாகும். அமைச்சர் அவர்கள் தம்முடைய அறிக்கையில் கடந்த ஆண்டும், அதற்கு முன்னாலும் தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் மின்சார வாரியம் ஆற்றி வந்துள்ள பணியை நல்லவிதமாக, தெளிவாக விளக்கிக் காட்டியிருக்கிறார்கள். இந்த அறிக்கையில் 1967-68-ம் ஆண்டு வாரியத்திற்குக் கிடைத்த உபரித் தொகை சுமார் ரூபாய் 108 லட்சம் ஆகும் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். 1968-69-ம் ஆண்டுக்கான வாரியக் கணக்குகள் தணிக்கை செய்யப்பட்டு முடிவுறவில்லை என்றாலும், அந்த ஆண்டில் சுமார் ரூ. 129 லட்சம் உபரி இருக்கக்கூடும் என்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள். சென்ற ஆண்டைவிட இந்த ஆண்டில் உபரி ரூ. 21 லட்சம்தான் இருக்கக்கூடும் என்பதை எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். நல்ல முறையில் இத்துறை வளர்ச்சி அடைந்து வருவதற்கு ஏற்றபடி உபரித்தொகை அதிகமாக இருக்க வேண்டும். இல்லையென்றால் அதற்குக் காரணம் என்ன, எங்கே குறைபாடு இருக்கிறது என்பதையாவது நன்கு பரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இன்னொரு முக்கியமான செய்தியைத் தம்முடைய அறிக்கையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இதுவரை தற்காலிக அடிப்படையில் அல்லது அன்றாட ஊதியம் பேறும் அடிப்படையில் பணியாற்றி வந்த ஏராளமான பணியாளர்களுக்குப் பணி நிலைப்படுத்தப்படுவதற்கான பயன்கள், விரிவாக்கப்பட்டுள்ளன என்று குறிப்பிட்டுள்ளது உண்மையில் நல்ல செய்தியாகும். இது தொழிலாளர்களுடைய வாழ்க்கையில் திருப்தியை ஏற்படுத்தும் வாசகமாக இருப்பதனால் நான் உண்மையில் இதைப் பாராட்டி வரவேற்கிறேன்.

அதற்கடுத்தபடியாக, இந்தத் துறையைப்பற்றி உறுப்பினர்கள் பல பேர் பல அரிய கருத்துக்களை எடுத்துச் சொன்னார்கள். தஞ்சை மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், தனியார் துறையில் இருந்த மின் விநியோகக் கம்பெனியை அரசு எடுத்துக்கொண்ட தன்மையினால் பரவலாகத் தவறுகள் ஏற்பட்டு வருவதை நாம் உணர்ந்தாக வேண்டும். சாதாரணமாக ஒரிடத்தில் ஒரு பல்பு மாட்டுவதற்குக்கூட உடனடியாக அந்த வேலையைச் செய்வதற்கு அதிகாரிகள் தங்கலிடம் இப்போது அதிகாரம் இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். உள்ளூர் அதிகாரிகளைக் கேட்டால் மேலே கேட்டுக் கடிதம் எழுதியிருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். அதுவும் உண்மை. மேலே கடிதம் கிடைத்திருப்பதும் உண்மை. ஆயினும், காரியம் நடக்கவில்லை. தாமதம் ஏற்படுகிறது. இந்தத் தாமதங்களைத் தவிர்த்த வேண்டும். நமது மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் அறிவித்துள்ளபடி எல்லாக் கிராமங்களுக்கும் 1971-க்குள் மின்சார விஸ்தரிப்புச் செய்கிற வேலையைத் துரிதப்படுத்த வேண்டும். இன்னொன்று—அண்மையில் தஞ்சை மாவட்டத்தில் நமது மின்சார

[திரு. ந. தருமலிங்கம்] [1969 ஆகஸ்ட் 16]

வாரியத்தின் வருவாய்த்துறை அலுவலகம் ஒன்றை பட்டுக் கோட்டையில் அமைப்பதாக இருந்தது. ஆனால் அந்தத் திட்டத்தை மாற்றி இப்போது அதை தஞ்சை நகரத்திலேயே அமைப்பதற்கான ஏற்பாடு செய்யப்படுவதாக அறிகிறேன். அதன் காரணமாக அந்த வட்டாரத்தில் உள்ள மக்கள் சார்பாக ஒரு விண்ணப்பத்தை மின்சார வாரியப் பெருந்தலைவருக்கு அனுப்பியிருக்கிறோம். அதனுடைய நோக்கம் என்னவென்றால், அறந்தாங்கி வட்டம், பட்டுக்கோட்டை வட்டம், திருத்துறைப்பூண்டி வட்டம் ஆகிய இந்தப் பகுதிகளுக்கு மிகவும் பயன் அளிக்கக்கூடியதாக இருக்கவேண்டுமென்றால், உடனுக்குடன் கலந்து குறைகளைச் சொல்லி காரியங்கள் ஆற்றுவதற்கு இந்த அலுவலகம் பட்டுக் கோட்டையில்தான் இருக்கவேண்டும். அறந்தாங்கியில் இருந்து 100 மைல்கள் தள்ளியுள்ள தஞ்சையில் இந்த அலுவலகம் ஏற்படுவது மிகவும் சங்கடமானது. இதுபற்றி நானும், பட்டுக் கோட்டை சட்ட மன்ற உறுப்பினரும், பேராசிரணி சட்டமன்ற உறுப்பினரும் கையொப்பமிட்டு மின்சார வாரியத் தலைவருக்கு மகஜர் அனுப்பி ஒரு மாதமாகிறது. இதுவரை பதில் இல்லை. 1971-ஆம் ஆண்டுக்குள் திட்டமிடப்படி கிராமங்களுக்கு எல்லாம் எங்கள் வட்டத்தில் மின் இணைப்புக் கொடுக்கப்படவேண்டுமென்றால் இந்த அலுவலகத்தை தஞ்சை நகரிலேயே ஏற்படுத்தாது —கட்டிட வசதிகளும், மற்ற வசதிகளும் உள்ள பட்டுக் கோட்டையில் ஏற்படுத்த வேண்டும். நம்முடைய வாரியத்தின் அதிகாரிகள், வருவாய்த்துறை வாரியத்தின் அதிகாரிகள், இன்னும் இது தொடர்பான அதிகாரிகள் இதைப்பற்றிச் சிந்தித்து இந்தக் காரியத்தைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த அறிக்கையைச் சமர்ப்பித்த நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் சென்ற ஆண்டைவிட இந்த ஆண்டு எவ்வளவு கிராமங்களுக்கு அதிகமாக மின்சாரம் வழங்கியிருக்கிறோம் என்று அதிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இதிலே ஒரு சிக்கல் இருப்பதை நான் இந்த நேரத்திலே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அங்கங்கேயுள்ள ஊராட்சி ஒன்றியங்கள், ஊராட்சி மன்றங்கள் சிபாரிசு செய்கின்ற இடங்களுக்கு மட்டுமல்ல; நம்முடைய அதிகாரிகள் தேவை, நியாயம் என்று பார்த்து எங்கெங்கு மின்சாரம் கொடுக்க வேண்டுமோ அப்படிப்பட்ட இடங்களுக்கு மின்சாரம் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மின்சாரம் வழங்கப்படுவது சம்பந்தமாக, துறை சம்பந்தப் பட்ட அதிகாரிகளை விவசாயிகள் கேட்டால் எங்களுக்குத் தெரியாது என்று கையை விரிக்கிறார்கள். தொழில் நுட்பம் தெரிந்தவர்களே தங்களுக்குத் தெரியாது என்று சொல்லிவிட்டால் வேறு யாரிடம் சென்று தெரிந்து கொள்ளமுடியும் என்ற சந்தேகம் மக்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. விவசாயத் துறையில் பம்பு செட்டுகள் வைப்பதற்கு எவ்வளவு செலவு ஆயிற்று என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். விவசாயிகள் பல தடவைகள் அலைந்து திரிந்துதான் காரியங்களை நிறைவேற்ற வேண்டியிருக்கிறது. அதிக

1989 ஆகஸ்ட் 16] [திரு. ந. தருமலிங்கம்]

அபிச்சல் இல்லாமல், சங்கடம் இல்லாமல் தேவைப்படுகின்ற இடங்களுக்கு மின்சாரம் வழங்குவதற்கு முயற்சிகள் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மின்சார வாரியத்தின் நடவடிக்கைகள் பரவலாக அனைவருடைய பாராட்டு தலுக்கும் உரியதாகும். அது மேலும் பெருகுவதற்கு நடவடிக்கைகளை வேகமாக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை இந்த அளவுக்கு முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

■ திரு. என். துரைபாண்டியன் : தலைவர் அவர்களே, இந்த அறிக்கையின் மீது என்னுடைய ஆலோசனைகளைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். உண்மையாகவே 1971-க்குள்ளாக மாநிலம் முழுவதிலும் கிராமம் கிராமமாக மின்சாரம் விஸ்தரிக்கப் படும் என்று அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்த இருப்பதைப் பார்க்கும்பொழுது மகிழ்ச்சியடைகிறேன். உண்மையாகவே 1971-க்குள்ளாகவே இதைப் பூர்த்தி செய்யமுடியுமா என்றுதான் அமைச்சர் அவர்கள் நன்றாக நினைத்துப் பார்க்கவேண்டும். குறிப்பாக இன்று சில கிராமங்களிலே பல வருஷங்களாக, இரண்டு மூன்று வருஷங்களாக கடனுக்கு மோட்டார் வாங்கி, கிணறு வெட்டிவைத்த பின் மின் இணைப்புக் கிடைக்காமல் விவசாயிகள் தரித்திர தாண்டவதை ஆகி இருக்கிறார்கள். உதாரணமாக நாங்குனேரி பகுதியில் இட்டமளியிலும், விஜயநாராயன் சங்களுபுரம் பகுதியிலும், துவரகுளம் பகுதி, தோப்புலளை ஸ்கீம்கள், திருக்காங்குடியில் பல கிணறுகள், மாவடிப் பஞ்சாயத்தில் பல கிணறுகள் இன்னும் இதைப்போன்று இன்றைக்குச் சொல்ல வேண்டுமானால் எத்தனையோ தட்டுப்பாடுகள் இருந்துகொண்டிருக்கின்றன. பத்திரிகையிலே அழகாகப் போட்டுவிடலாம், மேடையிலே அழகாகப் பேசினாலாம், ஊர் ஊராக மின் இணைப்புக் கொடுத்துவிட்டோம் என்று. ஆனால் ஒன்று நாம் பெருமைப்படலாம். மற்ற மாநிலங்களைவிட நம்முடைய தமிழ் மாநிலம் மின்சார விஸ்தரிப்பில் மண்ணேறியிருக்கிறது என்பதை யாராலும் மறுக்கமுடியாது. ஆனால் உண்மையிலே மின்சார விஸ்தரிப்பு புரணமான அளவுக்குப் பூர்த்தியாகி இருக்கிறதா என்பதை அமைச்சரவையில் உள்ளவர்களும், உத்தியோகஸ்தர்களும், எஞ்சினியர்களும் நினைத்துப் பார்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஒரு ஊருக்கு மின் இணைப்பு கொடுத்துவிடுவது என்றால் 6, 10 கிணறுகளுக்குத்தான் கிடைக்கிறது. பணம் இல்லாத விவசாயிகள் கடன் வாங்குவதற்கு வசதியில்லாமல் தத்தளித்து இன்றைய தினம் தேயி மயமாக்கப்பட்ட பாங்குகளில் கடன் வாங்கியும் அதற்குப் பிறகும் கடன் மின் இணைப்புக் கிடைக்காத நிலைமை எல்லாம் இருக்கிறது. அதற்கு என்ன சொல்கிறார்கள் என்றால்

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. ராமன் : தலைவர் அவர்களே, எத்தனை கிராமங்களுக்கு மின் இணைப்புக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை ஏற்கனவே கொடுக்கப்பட்ட அறிக்கையிலே கொடுத்திருக்க

[திரு. ஓ. பி. ராமன்] [1969 ஆகஸ்ட் 10]

கிறோம். எத்தனை கிணறுகளுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்ன பதையும் கொடுத்திருக்கிறோம். எனவே உறுப்பினர் அவர்கள் அதையெல்லாம் பார்த்துவிட்டுப் பேசினால் நன்றாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. என். துரைபாண்டியன் : நன்றி. நான் என்ன சொல்கிறேன் என்றால், புதிதாகக் கிணறு வெட்டி, மோட்டாரை வைத்து விட்ட பிறகு கூட என்னுடைய தொகுதியிலே இன்னும் மின்சாரம் கொடுக்கவில்லை. கேட்டால், டிரான்ஸ்ஃபார்மர் லோட் இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். டிரான்ஸ்ஃபார்மர் உருவாக்கவேண்டுமென்றால் பல கிணறுகள் வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். இப்படி கமர்ஷியல் முறையில் சொல்லிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். அத்தனை ஊர்களுக்கும், அத்தனை கிராமங்களுக்கும் மின் இணைப்புக் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொன்னால் அதிலே எவ்வளவு சங்கடங்கள் இருக்கின்றன என்பதையும், சீக்கிரத்தில் அது முடியக் கூடிய காரியமா என்பதையும் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். என்னுடைய யோசனை என்னவென்றால், நாம் சுதந்திரம் அடைந்தபின் அந்த அந்த டிபார்ட்மெண்டுகளில் வேலைப் பளு அதிகமாகி இருக்கிறது. அதன் காரணமாகத்தான் அமைச்சரவை விஸ்தரிக்கப் பட்டிருக்கிறது. ஒரு சி.இ., ஒரு டி.இ., தான் இருப்பதால் வேலைகளைக் கவனிக்க முடியவில்லை. எத்தனை கிணறுகளுக்கு மின்சார இணைப்புக் கொடுத்திருக்கிறோம்? அதற்குத் தகுந்த அளவுக்கு வேலைப் பளு அதிகமாகியிருக்கிறது. எனவே அவர்களை அதிகமாகப் போடவேண்டும். ஒரு டி. இ. தான் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திற்கும், திருநெல்வேலிக்கும் சேர்ந்து இருக்கிறார். ஒருவர் வீசில் போய்விட்டால் அங்கே வேலை பார்ப்பதற்கு ஆள் கிடையாது. நடைபெறவேண்டிய வேலைகள் நடைபெற முடியாமல் போய் விடுகின்றன. எஸ்.ஓ.-வைப் பொறுத்தவரையிலும் கூட அப்படித்தான். ஒருவர் வீசில் போய்விட்டால் போன அன்றே இன்னொரு எஸ்.ஓ. வந்து ஓராயின் பண்ணுவது கிடையாது. இதன் காரணமாக வேலை தடைப்படுகிறது. காலைலே தண்ணீர் சில கிராமங்களிலே பாய்ச்சுகிறார்கள். சில கிராமங்களைப் பொறுத்த வரையில் மூன்று, நான்கு கிராமங்களுக்கும் சேர்த்து ஒரே ஹெல்ப்பர்தான் இருக்கிறார். அவர் வருவதற்கு முன் ஃப்யூஸ் போய்விட்டால் தண்ணீர் இறைக்கமுடியவில்லை. ஆகவே அந்த அந்த ஊரிலே தனித்தனியாக ஹெல்ப்பர்கள் இருக்கவேண்டும்.

பஞ்சாயத்து லீட்டுகளைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். உண்மையாகவே பெரும் பகுதி ஃப்யூஸ் அகிவிடுகிறது. சிறிய பஞ்சாயத்துக்களிலே 5 பல்புகள் வேண்டுமென்றால் எஸ்.ஓ.-க்கு வாங்கிப் போடுவதற்கு அதிகாரம் கிடையாது. அங்கிருந்து வாவேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். அதாவரையில் லீட் கிடையாது. ஆகவே எஸ்.ஓ.-க்களே பல்புகள் வாங்கிப்போடும்படி அதிகாரம் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அல்லது அந்த அதிகாரத்தை பஞ்சாயத்து போர்டு தலைவருக்காவது கொடுக்க வேண்டும். பஞ்சாயத்துக்களிலே என்ன நடக்கிறது என்றால், 50

1969 ஆகஸ்ட் 16] [திரு. என். துரைபாண்டியன்]

லைட்டுகள் இருக்கின்றன என்றால் அதிலே அவை எரிந்தாலும் சரி, எரியாவிட்டாலும் சரி, 50 லைட்டுகளுக்கும் சேர்த்துத்தான் பணம் கலெக்ட் பண்ணுகிறார்கள். 50 லைட்டுகள் இருக்கின்றன என்றால் 10 எரிகிறது அல்லது 20 எரிகிறது, சில சமயங்களிலே ஒன்றுமே எரிவதில்லை. ஆனால் அந்தப் பஞ்சாயத்துக்கள் முழுப் பணத்தையும்தான் கட்டியாக வேண்டியிருக்கிறது. ஆக, இதையும் மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

12-30
p.m.

அடுத்தாற்போல், நமது தமிழக அரசு தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்திற்கு நல்லது செய்வதற்காகவே அமைந்த அரசு என்று கூறப்படுகிறது. தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு நல்லது செய்வதன் மூலமாகத்தான் ஏற்றத்தாழ்வுகள் மறையும் என்பதை எல்லாக் கட்சியினரும் ஏற்றுக் கொள்ளுகிறார்கள். எல்லா வகையிலும், படிப்பை எடுத்துக் கொண்டாலும் சரி, உத்தியோகத்தை எடுத்துக் கொண்டாலும் சரி, ஷெட்யூல்டு காஸ்ட், பாக்வாட்டு கிளாஸ், அதற்குப் பிறகு ஸ்பார்வாட்டு கிளாஸ் என்ற முறையில் சலுகைகள் கொடுக்கப்படுகின்றன. அதே போன்று இந்த மின்சாரம் கொடுக்கும்போதும் அடித்தளத்தில், முன்னேற்றம் அடையாத பகுதிகளுக்கு, கால்வாய், மாலுவாரி ஏரி, அணைக்கட்டுகள் இல்லாத பின்தங்கிய பகுதிகளுக்கு பூமியிலுள்ள தண்ணீரை எடுத்து விவசாயம் செய்யும் வகையில் மின்விசைக்கான மின்சாரத்தைக் கொடுப்பதில் சலுகை காட்ட வேண்டும். அப்படிப்பட்ட பகுதிகளிலும் முதலில் தாழ்த்தப்பட்ட அரிசனங்கள் மின்விசைக்கு மின் இணைப்பு வேண்டுமென்று கேட்டால் அவர்களுக்கு முதலிடம் கொடுத்துவிட்டு, மற்றவர்களுக்கு, பிறகு இணைப்புக் கொடுக்க வேண்டும். குறிப்பாக, என்னுடைய பகுதி திருநெல்வேலியிலுள்ள நாங்குநேரி தொகுதி கால்வாய்ப் பாசனமோ, ஏரிப் பாசனமோ, நதி நீர்ப் பாசனமோ இல்லாத பகுதி. அது ஒரு பஞ்சப் பிரதேசம். நூறு அடிக்குக் கீழே தோண்டினால் கூட தண்ணீர் இல்லாத நிலை. ஆகவே, எங்களுடைய பகுதிக்கு மின் இணைப்புக் கொடுப்பதில் முதற் சலுகை கொடுக்கவேண்டும், அதிலும் தாழ்த்தப்பட்ட அரிசன மக்களுக்கு முதற் சலுகை கொடுத்து அவர்கள் பயன்பெற வழி செய்யவேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கூறிக் கொள்ளுகிறேன்.

சில இடங்களில் 'லோடு' கிடைப்பதில் கஷ்டம் இருக்கிறது. அங்கெல்லாம் 1½ எச். பி., மோட்டார் வைத்து சிறிய விவசாயிகள், ஒரு ஏக்கர், இரண்டு ஏக்கர் வைத்திருக்கக்கூடிய விவசாயிகள் சட்டப்படி 100 அடிக்குள் தண்ணீர் இருக்கக்கூடிய பகுதிகளில் தண்ணீர் இறைத்துக்கொள்ளுகிறார்கள். 3 எச்.பி.,-க்கு லோடு இல்லை என்ற காரணத்தால் 1½ எச்.பி., மோட்டார் வைத்து தண்ணீர் இறைக்கும்போது அது எத்தனை அடிக்கு கீழே இருந்தாலும் தண்ணீர் எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்ற உத்தரவைப் பிறப்பிக்கும்படி அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். 1½ எச்.பி., மோட்டார் வைத்து விவசாயம் செய்யக்கூடிய விவசாயிகள் எல்லோரும் ஏழை விவசாயிகள். அவ்வாறு 1½

[திரு. என். துரைபாண்டியன்] [1969 ஆகஸ்ட் 16]

எச்.பி., வைத்திருக்கக்கூடிய விவசாயிகளிடமிருந்து மின்சாரக் கட்டணமாக வீட்டுக்கு யூனிட்டிக்கு 33 பைசா வசூலிப்பது போல் வசூலிக்கிறார்கள். விவசாயத்திற்காகப் பயன்படுத்துகின்ற அந்த மின்சாரத்திற்கு அவ்வாறு கட்டணத்தை வசூலிக்காமல் குறைத்து வசூலிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. செஞ்சி வெ. முனுசாமி : தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம் அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்திருக்கும் மின்சார வாரிய நிதி நிலை அறிக்கையை வரவேற்று சில கருத்துக்களை வழங்க விழைகிறேன். உண்மையிலேயே, இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைப் பாராட்ட மிகவும் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். உற்பத்தியைப் பெருக்குகின்ற உன்மை பணியில் மின்சாரம் எந்த எந்த வகையில் பயன்படுகிறது என்பதைப் பார்க்கும்போது உண்மையிலேயே மின்சார வாரியத்தின் பணிகளை வரவேற்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். தமிழகம் வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கும் இந்த நேரத்தில், ஏரி குளங்கள் வறண்டு இருக்கும் நிலையில் கிணறுகளை ஆழப்படுத்தி மின் இணைப்பைப் பெறுவதன் மூலந்தான் விவசாயிகள் ஊக்கம் பெற்று உற்பத்தியைப் பெருக்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். கொடுக்கப்பட்டுள்ள அறிக்கையில் இருந்து அதிக மின் இணைப்புகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பது தெரிய வருகிறது. 1971-ம் ஆண்டுக்குள் மின்சாரம் இல்லாத கிராமமே இல்லை என்ற அளவில் ஏற்பாடு செய்கிறோம் என்ற உறுதியையும் தந்திருக்கிறார்கள். அதையும் உண்மையிலேயே பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். சென்ற ஆண்டு இந்த மன்றத்திலே பல கருத்துக்கள் எடுத்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. அப்படிச் சொல்லப்பட்ட கருத்துக்களுக்கு எடுத்துக் கொண்ட நடவடிக்கைகள் பற்றிய குறிப்பு இந்த மன்றத்திலே வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தக் குறிப்புகளைப் பார்க்கும்போது நிறைவு பெறுகிறோம் என்று சொல்லுவதில் ஐயப்பாடு இல்லை. அவ்வாறு நிறைவுபெறுகிற அதே நேரத்தில் நிலைமைகள் மாறிவிட்டனவா என்று பார்த்தால் நிச்சயமாக இல்லை என்பதை ஒப்புக் கொள்ளத்தான் வேண்டும்.

இப்படிப்பட்ட இந்த நேரத்திலும் மின்சாரம் கிடைப்பதில் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது என்பதை எடுத்துச் சொல்லுவதிலே யாரும் கூச்சப்படத் தேவையில்லை. திட்டங்களைத் தீட்டுகிறோம், பணத்தை அதிகமாகச் சர்க்கார் செலவழிக்கின்றார்கள். சென்ற ஆண்டை விட அதிகமான அளவுக்குப் பணத்தைச் செலவு செய்து அதிக மின் இணைப்புகளைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்தப் புள்ளி விவரங்களை மேல்மட்ட அதிகாரிகள் கொடுக்கிறார்கள். உண்மையில் அதைப் பார்த்துப் பெருமைப்படுகிறோம். அவ்வாறு பெருமைப்படுகின்ற அதே நேரத்தில் கீழே இருக்கின்ற சில சிக்கல்களை எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். அவற்றை நீக்க நிச்சயமாக இந்த அரசும், இந்த அரசின்கீழ் பணிபுரியும் உயர்மட்ட அதிகாரிகளும் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதிலே ஐயப்பாடு இல்லை.

1969 ஆகஸ்ட் 16] [திரு. செஞ்சி வெ. முனுசாமி]

பரவலாக, தொகுதிகளில் உள்ள நிலைமைகளைப் பார்க்கும் போது, பம்பு செட்டை வாங்கி வைத்துவிட்டு மின் இணைப்புக் கிடைக்காமல் பல விவசாயிகள் ஏக்கமுற்றிருக்கிறார்கள். இந்த மாதம் 3-ம் தேதி என்னுடைய தொகுதியில் பல கிராமங்களைச் சென்று பார்க்கும்போது, பல விவசாயிகள் பம்பு செட்டை கடனுக்கு வாங்கி வைத்து விட்டு மின் இணைப்புக் கிடைக்காத நிலையில் ஏ.இ.-க்குக் கடிதம் கொடுங்கள், எஸ்.ஓ.-க்குக் கடிதம் கொடுங்கள் என்று கேட்கக்கூடிய நிலைமையைக் கண்டேன். ஒரு நாளைக்கு நாலைந்து பேராவது இவ்விதக் கோரிக்கையோடு வரக்கூடிய நிலைமையைப் பார்த்தேன். தற்போது மின்சார வாரியத்தை விட ரெவின்யூ டிப்பார்ட்மென்ட் நல்ல பெயரை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது, மின்சார வாரியம் ரெவின்யூ டிப்பார்ட்மென்டின் பெயரைப் பெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்தில் என்னால் சொல்லாமல் இருக்க முடியவில்லை. இந்தச் சங்கடத்தை நிச்சயமாகப் போக்கியாக வேண்டும். விவசாயிகள், மோட்டார் பம்பு செட் வாங்குவதற்குக் கடனுக்காக மனுப் போடுகிறார்கள். அந்த மனுதாருக்குக் கடன் கொடுக்கலாமா என்று மின்சார வாரியத்தினரைக் கேட்கிறார்கள். மின்சார வாரியத்தினர் அந்த மோட்டார் பம்பு செட்டுக்கு மின் இணைப்புக் கொடுக்க முடியுமா என்ற சூழ்நிலைகளை எல்லாம் கவனிக்காமல் கடன் கொடுக்கலாம் என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். அந்த விவசாயிகள் கடன் பெற்று மின்சார மோட்டார் பம்பை வாங்கி வைத்துக் கொண்டு பல மாதங்கள் மின் இணைப்புப் பெறாத நிலையில், கடன் வாங்கிய பணத்திற்கு வட்டியைக் கட்ட வேண்டிய நிலையில் சங்கடப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, அவ்வாறு விண்ணப்பங்கள் வருகின்ற நேரத்தில், மின்சார இணைப்புக் கொடுக்கக்கூடிய நிலை இருந்தால் மட்டுமே அந்த விண்ணப்பங்களுக்குக் கடன் கொடுக்க முடியும் என்று சிபாரிசு செய்யவேண்டும். கடன்களில் பெற்ற மோட்டார் பம்பு செட்டுகளுக்கு 10, 15 நாட்களுக்குள் மின் இணைப்பு கொடுக்க வேண்டும். அந்த முறையில் நடைமுறைகளை மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மின் இணைப்புக் கொடுப்பதிலே பல புகார்கள் இருக்கின்றன என்பதைப் பற்றித் தொடர்ந்து சொல்லிக் கொண்டு வருகிறோம். அடி மட்டத்திலே பல புகார்கள் இருக்கின்றன. அதற்கு ஆதாரம் இருக்கிறதா இல்லையா என்று பார்ப்பதை விட, அப்படிப்பட்ட புகார்கள் வருகின்றனவா இல்லையா என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். அவ்வாறு புகார்கள் தொடர்ந்து வந்து கொண்டிருந்தால் அதைப் பற்றிச் சீர்தூக்கிப் பார்த்து, அவற்றை எப்படிப் போக்குவது என்று ஆராய வேண்டும். மின் இணைப்புக்காக மனுக்கள் வரும் போது அவற்றை முறைப்படுத்தி வைத்துக் கொள்ளவேண்டும். யாரையும் 'ஓவர்லாக்' செய்யாமல் விவசாயிகளுக்கு மின் இணைப்பைத் தரவேண்டும். மின்சார இணைப்புக் கொடுப்பதற்காகத் தயாரித்துள்ள பட்டியலின்படி இன்ன பெயருடைய ஒருவருக்கு மின் இணைப்புக் கொடுக்கும் முறை வரும்போது அன்னவருக்குத் தாக்கீது அனுப்பி, இன்ன தேதிக்குள் மின்சாரப் பம்பு செட்டை

[திரு. செஞ்சி வெ. முனுசாமி] [1969 ஆகஸ்ட் 16]

வைத்து மின் இணைப்பை பெற்றுக் கொள்ளவில்லையானால் பிறகு மின் இணைப்பு கொடுப்பது ரத்து செய்யப்பட்டுவிடும் என்று தயவு தாட்சனையம் இன்றி தாக்கீது அனுப்பலாம். அதற்குப் பிறகு அடுத்தவருக்கு மின் இணைப்புக் கொடுக்கலாம். இன்றைய சூழநிலையில் வசதி படைத்தவர்கள்தான் மின்சாரம் பெற முடிகிறது, வசதி இல்லாதவர்கள் மின்சாரம் பெற முடியாத நிலைதான் இருக்கிறது என்ற குறைபாடு இருக்கிறது. அந்தக் குறைபாட்டைப் போக்கியே ஆகவேண்டும்.

அடுத்து, தெரு மின்விளக்குகள் பற்றிச் சொன்னார்கள். தொடர்ந்து அதைப் பற்றி நாங்கள் சொல்லிக் கொண்டே வருகிறோம். பல்புகள் கிடைக்கவில்லை என்ற பதிலைச் சொல்லிவிட்டு நான்-அவைவபிள் மெட்ரிகியல்ஸ் இருக்கிற வரையில் கால தாமதத்தைப் பற்றிக் கேட்கமுடியாது, அதனால்தான் பல்புகள் தாமதத்தில் என்ற சாக்கைச் சொல்லக்கூடும். பல கிராமங்களுக்கு மின் இணைப்பு கொடுக்கப்பட்டும், தெரு விளக்குகள் போடப்பட்டும் அவை இருளில் மூழ்கியிருப்பதைக் காண்கிறோம். இன்றைய தினம் பல்புகளை மாட்டுகிறார்கள், மறுநாள் அது தீய்ந்து போய்விட்டது என்று தகவல் வருகிறது. பல்புகளில் மாணுப்பாக்சரிங் டிபெக்ட் இருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். இந்நிலை தொடர்ந்து நீடிக்கிறது. இங்கு திரும்பத் திரும்ப அதே கருத்தை வலியுறுத்துவதினால் என்ன பொருள் இருக்கிறது என்று புரியவில்லை. இப்போது கூட பல கிராமங்களில் பல்புகள் கிடைக்கவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். ஆகவே, நல்ல பல்புகள் கிடைப்பதற்கு மின்சார வாரியம் ஆலன செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கிராமத்தில் ஒருவர் ஸ்விச்சை ஆன், ஆஃப் செய்கிறார்கள். லைன்மென் செய்வதில்லை. காலை ஏழு மணிவரையில் ஸ்விச்சை ஆஃப் செய்வதில்லை. மின்சாரக் கழகத்தைச் சேர்ந்த ஆள்தான் ஸ்விட்சை ஆன் செய்கிறார், ஆஃப் செய்கிறார். குறிப்பிட்ட புகார் இருப்பின் வாரியத்தின் நாட்டத்திற்குக்கொண்டு வரவும் எனக் குறிப்புரை கூறுகிறது. நான் கேட்கிறேன். எந்தக் கிராமத்தில் எந்த லைன்மென் ஸ்விச்சை ஆன், ஆஃப் செய்கிறார்கள்? நிச்சயமாகக் கிடையாது. கிராமங்களில் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் பெருகி வருகிறது. பல ஆட்கள் 40 ரூ. 50 ரூ. சம்பளத்திற்கு வேலைக்கு வரத் தயாராயிருக்கிறார்கள். ஆகவே, ஒவ்வொரு ஊரிலும், ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் ஒரு ஹெல்ப்பரைப் போட்டு ஸ்விச்சை ஆன், ஆஃப் செய்யவேண்டும், பின் மற்றக் காரியங்களைக் கவனிக்கவேண்டும் என்ற அளவில் ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் ஒரு ஆணை நியமிக்கவேண்டும். தெரு விளக்குகளுக்கு மீட்டர் பொருத்துவதில் பல சங்கடங்கள் இருக்கின்றன. ஊராட்சிமன்றங்களில் எந்தெந்த விளக்குகள் எரிகின்றன, எந்தெந்த விளக்குகள் எரியவில்லை என்று ஒன்றியத்தின் மூலம் மின்சார வாரியத்திற்கு ரிப்போர்ட் அனுப்பவேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். இதிலுள்ள சங்கடத்தைச் சிந்தித்துப் பார்க்க

1969 ஆகஸ்ட் 16] [திரு. செஞ்சி வெ. முனுசாமி]

வேண்டும். இன்று பத்து கம்பங்களில் எரிந்தன என்றால் மறுநாள் ஒன்பது கம்பங்களில் எரிகின்றன, அதற்கு மறுநாள் எட்டு கம்பங்களில் எரிகின்றன. இதை எந்த அறிக்கை மூலம் தெரிவிக்க முடியும்? இந்தப் பொறுப்பை ஊராட்சிமன்றத் தலைவர்களிடம் ஒப்படைப்பதா? அவர்கள் தலைவர்களாக கௌரவத்திற்காக வருகிறார்கள். அவர்களைக் கொண்டு எந்தெந்தக் கம்பங்களில் எரிந்தன, எங்கெங்கு எரியவில்லை என்று பார்க்கச் செய்வது நியாயமல்ல. ஆகவே, ஒருவரை இதற்காக நியமித்து எந்தெந்த விளக்குகள் எரிந்தன, எவை எவை எரியவில்லை என்பது பற்றிய ரிப்போர்ட்டை ஒன்றியத்தின் வாரியாக இல்லாமல் நேரடியாக டிப்பார்ட்மென்ட்டுக்கு அனுப்ப நேரடியாக அவர்களுடன் தொடர்பு கொள்ளச் செய்யவேண்டும்.

இன்றையதினம் திண்டிவனம் வெள்ளி மூடுபேட்டை எஸ்.ஓ.-வைப் பொறுத்தவரையில் மேல்மட்ட அதிகாரிகளின் கவனத்திற்கு வந்திருக்கும். லஞ்ச ஒழிப்பு அதிகாரி ஒருவர் அங்குள்ள சூப்பர்வைஸரைப் பிடித்து வழக்கு நடந்து கொண்டிருக்கிறது. அது கிட்டத்தட்ட ஆறு, ஏழு மாதங்களாகின்றன. ஆறு, ஏழு மாதங்களாக அங்கு சூப்பர்வைஸர் இல்லை. திண்டிவனத்திலுள்ள சூப்பர்வைஸர் அதற்குப் பொறுப்பு. அங்கு போய் விசாரிக்க. பிடித்துக் கொடுத்ததாகச் சொல்கிறார்களே அவர்கள், சம்பந்தப்பட்டவர்கள், ஊர்க்காரர்கள் போய்க் கேட்டால் இவர்களை அவர்கள் உதாசீனமாகப் பேசுவதும், அலட்சியப்படுத்துவதும், அந்தப் பகுதி கவனிப்பாரற்ற நிலையிலும் இருக்கிறது. செய்கிற ஊழல்களைப் பிடித்துத் தர முடியவில்லை. பிடித்துத் தந்த பிறகு சரியான பரிகாரம் இல்லையென்று சொல்லும்போது அப்பகுதி மக்கள் உண்மையிலேயே வேதனைப்படுகிறார்கள். இப்போது கூட திண்டிவனம் டவுன் எஸ்.ஓ., தான் இன் சார்ஜாக இருந்து வருகிறார்கள். இந்த நிலை மாற்றியமைக்கப்படவேண்டும்.

அடுத்து, எங்கள் செஞ்சி, திண்டிவனம் கிணற்றை நம்பி யிருக்கும் பகுதிகள். அங்குள்ள விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் கிணறுகளைப் பத்து, பதினைந்து கனம் ஆழப்படுத்தி மின் இணைப்பு கேட்கிறார்கள். இன்றையதினம் திட்டங்களுக்காக நாம் வேண்டிய அளவிற்குப் பணம் ஒதுக்குகிறோம். சென்ற ஆண்டை விட இந்த ஆண்டு அதிகமான அளவில் மின் இணைப்புகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று புள்ளிவிவரங்கள் கூறுகின்றன. ஆனால், அடி மட்டத்தில் உள்ள சிக்கல்கள் தீர்க்கப்பட்டனவா அல்லது தீர்க்க முயற்சிகள் எடுக்கப்பட்டனவா என்றால் குறிப்புகள் நிறைவு தருவதாக இருக்கின்றனவே தவிர, நிலைமை சீரடைந்ததாகத் தெரியவில்லை.

செஞ்சிப் பகுதியில் எஸ்.ஓ., மக்கள்தான் இருக்கிறார்கள். அப்படியிருப்பது நல்லதல்ல. அங்கு அலிஸ்டென்ட் என்ஜினியர் தேவை. இன்னின்ன காரணங்களுக்காகத் தேவை என்று சொல்லிவிடுக்கிறோம். ஒரு அலிஸ்டென்ட் என்ஜினியர் இருப்பார்

[திரு. செஞ்சி வெ. முனுசாமி] [1969 ஆகஸ்ட் 16]

களையானால் அவர்களது மேற்பார்வையின்கீழ் மற்ற அதிகாரிகள் நன்கு வேலை செய்வார்களென்று சொல்லியிருக்கிறோம். அது இன்னும் புனர்பரிசீலனையில் இருக்கிறது என்று பதில் வருகிறதே தவிர அதற்கு ஒரு தீர்வு கண்டபாடிಲ್ಲ. செஞ்சிக்கு அவசியம் ஒரு அஸிஸ்டென்ட் என்ஜினியர் தேவை.

செஞ்சி, திண்டிவனம் பகுதிகள் வறட்சியால் பாதிக்கப் பட்டிருக்கும் பகுதிகள். இன்றையதினம் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கவேண்டுமென்று சொன்னால் நீங்கள் தரும் மின்சாரத்தை நம்பித்தான் அதைச் செய்யவேண்டிய பகுதியாக இருக்கிறது எங்கள் பகுதி. நாட்டு மக்களை வாழ வைக்கவும், உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கவும் மின்சாரத்தை நம்பியிருக்கும் பகுதி எங்கள் பகுதி. அப்படி நம்பி வருகிற கால்களை எமாற்றாமல் விரைவில் எங்கள் பகுதிகளில் மின்சார இணைப்பு கொடுக்க வேண்டும். ஒவ்வொரு இடத்திலும் முறை நிச்சயமாக ஒழிக்கப்படவேண்டும். அதற்கேற்ற முறையில் விதிமுறைகள் மாற்றியமைக்கப்பட வேண்டும். அப்படி மாற்றியமைப்பதோடு இல்லாமல், அவற்றை நடைமுறையிலும் கொண்டு வரவேண்டுமென்ற வேண்டுகோளை இம்மன்றத்தில் வைத்து எனது உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

■ திரு. கே. சகாதேவக் கண்டர் : தலைவர் அவர்களே, 1969-70-ம் ஆண்டு மின்சார வாரிய நிதி நிலை அறிக்கை மீது பேச வாய்ப்பு பளித்தமைக்கு நன்றி. போன ஆண்டு மக்கள் பெரிதும் அவதிப் படுகிறார்கள் என்ற நிலைமையில் இங்கு உண்ணாவிரதம் இருந்து, அமைச்சர்கள், அதிகாரிகள் எல்லாம் ஒன்று சேர்ந்து அதை நிவர்த்தி செய்ய வழிவகை செய்யப்பட்டது. இந்த ஆண்டு இந்தத் துறையில் பல முன்னேற்றங்கள் ஏற்பட்டிருப்பது கண்டு என் மட்டற்ற மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதிகாரிகளுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் பல்வேறு தொல்லைகள் ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. எனது தொகுதிபற்றி ஒன்று குறிப்பாகச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். ஒரு பெரியவர், இரண்டு வருடங்களாக பம்பு செட் வாங்கி வைத்து இன்னும் அதற்கான கனெக்ஷன் கொடுத்தபாடிಲ್ಲ. எந்தக் காரணத்தால் அது கொடுக்கப்படவில்லை என்று தெரியவில்லை. அவர்கள், மின்சார வாரியம் சேர்மன் அவர்களுக்கும், சிப் என்ஜினியர் அவர்களுக்கும், சூப்பரெண்டெண்டிங் என்ஜினியர் அவர்களுக்கும், டி.இ., அவர்களுக்கும் எனக்கும் மனு அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அதைக் கவனித்து அந்தக் குறைபாடு நீக்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பம்பு செட் வாங்கி வைக்கும் உரிமையை முதலில் அளிக்கிறார்கள், அதைப் பெற்ற பிறகுதான் பம்பு செட்டுக்குக் கடன் வழங்குகிறார்கள். ஆகவே கனெக்ஷன்ஸ் சீக்கிரமாகக் கொடுக்க வேண்டும்.

மின்சாரத் துறையில் வேலைகள் நடைபெற்று வருகின்றன. திடீர் திடீரென்று மத்தியில் வேலை ஸ்தம்பித்துப் போய்விடுகிறது. ஏனெனில், வேண்டிய சாதனங்கள் அளிக்கப்படவில்லை, எனவே

1969 ஆகஸ்ட் 16] [திரு. கே. சகாதேவக் கண்டர்]

வேலை தடைப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். ஆகவே ஒவ்வொரு ஆண்டுக்கும் வேண்டிய சாமான்களை, கம்பங்கள், கம்பிகள் முதலியவற்றை வாங்கி வைத்துக் சொல்வதில் தீவிர கவனம் செலுத்தவேண்டும். அப்படிச் செய்தால்தான் வேலைகள் தடைப்படாமல் நடக்கும். நமக்குத் தேவையான சில சாமான்களை நம் நாட்டிலேயே உற்பத்தி செய்யும் முயற்சியில் ஒரு தொழிற் சாலையை இந்த சர்க்கார் அவசியம் ஏற்படுத்தவேண்டும். 1971-ம் ஆண்டிற்குள் எல்லாக் கிராமங்களுக்கும் மின்சார விஸ்தரிப்பு கொடுக்கப்படும் என்று சொல்லப்படுகிறது. அது வரவேற்கத் தக்கது. அதைப் பொறுத்து செய்ய வேண்டிய நடவடிக்கைகளில் சர்க்கார் தீவிர முயற்சி எடுத்தவேண்டும். ஏனெனில் குறிப்பிட்ட காலம் குறுகியதாக இருக்கிறது. அதற்குள் அதைப் புர்த்தி செய்ய வசதியில்லாமல் போய்விடும். ஆகவே மின்சார சாதனங்கள் செய்யக் கூடிய ஒரு தொழிற்சாலையை அமைக்கவேண்டும் என்று வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். மின்சார வாரியத்தில் பணி புரியக் கூடிய தாற்காலிக ஊழியர்களை நிரந்தரமாக்கும் திட்டங்கள் வகுக்கப்பட்டுள்ளன என்று அமைச்சர் அவர்கள் படிக்கும்போது கேள்விப்பட்டேன். அது வரவேற்கத்தக்கது. திட்டங்கள் வகுக்கப்பட்டுள்ளன என்று அகோடு விட்டுவிடாமல் இந்த வருடமே கடுமியான வரையில் அதில் பணி புரியக்கூடியவர்களை நிரந்தரமாக்குவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளைத் தாராளமாக எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். மின்சாரத் துறையில் உள்ள தொழிலாளர்களுக்கு ம.ஏ., போக்குவரத்துச் செலவுப்படி குறைவாக இருக்கிறது. அவர்களுக்கு ஊதியத்தையும் உயர்த்தி, ம.ஏ., யையும் உயர்த்திக் கொடுப்பதற்கும் சர்க்கார் தனது பரிசீலனை செய்து, அவரிடம் வேண்டியதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஏனெனில் வெய்யில் என்றும், மழை என்றும் பாராமல் தங்கள் உயிரையே பணயம் வைத்துத் தொழில் செய்யக்கூடிய நடவடிக்கைகளை அரசாங்கம் தனம் சலுகைகளாக ஊதியத்தையும், படிப்பையும் குறைந்தது கடுமியானவரையில் சிறிகளவாவது உயர்த்திக் கொடுத்த வேண்டும். சிறிய கிராமங்களிலேயுள்ள இப்படிப்பட்ட பதார்த்தை சீவர்த்தி செய்ய முயற்சி யெடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மின்னிளக்ககளைப்பற்றி இரண்டாண்டு காலமாகவே சொல்லிக் கொண்டு வருகிறோம். இந்த அண்டலேயும் சரியான மறையிலே எரியவில்லை. இன்றைக்குப் போட்டால் 2, 3 நாட்களில் லிப்டு ஸாவிவிடுகிறது. பிறகு 2, 3 மாதங்களுக்குப் போடுவதில்லை. அதை, மின்சார வரியை மட்டும், வசலித் துக்கொள்ளுகிறார்கள். அந்த லைட்டுகளை ஒவ்வொரு பங்களாய்க்கிவிட மும், ஒப்படைக்க வேண்டும். அல்லது அவர்களே போட்டுத் கொண்டு அவைகள் எரியச் செய்துவிடுவதற்கான வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க வேண்டும். பல கிராமங்கள் இன்றமே உயர்த்திக் கொள்ளும் அப்படிப்பட்ட கிராமங்களுக்கும் மின்சாரக் கட்டணம் வசலிக்கம் நிலையாகக் கிறது. அந்தக் குறைவை நீக்கி இந்த விளக்குகள் நல்ல மறையில் எரிய நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். இந்த மின்சார

[திரு. கே. சகாதேவக் கண்டார்]

[1969 ஆகஸ்ட் 16]

சாதனங்களுக்கான உதவியையும் நீடித்து, ஒரு தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்தி, அங்கேயே உற்பத்தி செய்ய நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும். தாற்காலிகமாகப் பணியாற்றும் ஊழியர்களை நிரந்தர ஊழியர்களாக ஆக்க வேண்டும், அவர்களுக்கு டி.ஏ., அலவன்ஸ்கள் உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* திரு. ஜே. எஸ். இராசு : சட்டப்பேரவை மாற்றுத் தலைவரவர்களே, தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1969-70-ம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கை குறித்து என்னுடைய கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்வதற்குக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். மிக முக்கியமான ஒரு வாரியத்தின்மீது பேசப்படுகின்ற கருத்துக்கள் தமிழகத்து மக்களுக்கு மிகவும் பயன்படும் என்ற வகையில் மன்றம் இந்த விவாதத்தை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறது. குறைகள் எவ்வாறிருப்பினும், அநேகமாக எல்லாத் தரப்பு சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும், இந்தியத் துணைக்கண்டத்திலேயே தமிழக அரசில்தான் நல்லமுறையிலே மின்சாரவாரியம் இயங்கிவருகிறது என்பதைப்பற்றியும், மின்விசை ஏற்றம் விவசாயத்துறைக்கும், கிராமங்களுக்கும் நல்லமுறையிலே தரப்பட்டுவருகிறது என்பது பற்றியும் இங்கே மொத்தமாக ஒரு கருத்தைக் குறிப்பிட்டார்கள். அது உள்ளபடியே பாராட்டக்கூடிய நல்லதொரு அம்சமாகும். அந்தப் பாராட்டிற்குரிய மின் வாரியத்தையும், அதிலே பணியாற்றுகின்ற எல்லாத் தரப்பு அதிகாரிகளையும் நாம் மீண்டும் மீண்டும் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். எஸ்.எஸ்.எல்.சி., படித்தவர்கள், பி.யு.சி., படித்தவர்கள், இன்டர் படித்தவர்கள், அதற்கு மேலே படித்தவர்கள்கூட, தங்களிடையே வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை இந்த வாரியத்தின் மூலமாக மிகச் சாதாரண வவலாள் தொழிலிலேயிருந்து, சித்தாள் வேலை செய்வதிலிருந்து, தினப்படிக்கூலி வேலை செய்வதிலிருந்து நூற்றுக் கணக்கான ஆயிரக்கணக்கானவர்கள் இந்தத் துறையிலே வாழ்க்கை பெறுகிறார்கள் என்பது உள்ளபடியே வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைக் குறைக்கின்ற பணியில் வாரியம் ஓரளவு நல்லமுறையிலே பணியாற்றி வருகிறது என்பது பாராட்டிற்குரிய ஒரு அம்சமாகும்.

இவ்வளவு பாராட்டுக்களுக்கும் மத்தியில், விவசாயக் காரியங்களுக்கு மின் இணைப்பு தருவதிலும், வீடுகளுக்கும், வீதிகளுக்கும் மின் இணைப்பு தருவதிலும் தயக்கம் அல்லது தாமதம் இருந்தால் அவை நடைமுறையிலேயுள்ள கிராமங்களாகத்தான் இருக்குமே தவிர, வேண்டுமென்று யாரும் மின்சாரம் தருவதைத் தாமதப்படுத்த மாட்டார்கள். உயர்தா அதிகாரிகளிடம் இந்தத் தாமதங்கள் ஏன் என்று நம்மைப்போன்றவர்கள் கேட்கும் நேரத்தில் இந்தத் துறையை விரிவுபடுத்தவும், அதற்கு வேண்டிய இணைப்புகளைத் தருவதற்கும் தேவையான சாதனங்களைப் பற்பலமாகாணங்களிலிருந்து பெற வேண்டியிருக்கிறது. அதற்குத் தேவையான துணைக் கருவிகளை வெவ்வேறு இடங்களிலிருந்து கோட்டா மூலம் பெற வேண்டியிருக்கிறது, அந்தச் சாமான்கள்

1969 ஆகஸ்ட் 16]

[திரு. ஜே. எஸ். இராசு]

போதுமானதாக இல்லை, உற்பத்திக் கேந்திரங்களும் நாம் விரும்புகிற அளவுக்குப் பூர்த்தி செய்து தரமுடியாத நிலையில் இருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். அது உண்மையிலேயே நியாயமான காரணம்தான். தமிழக அரசைப் பொறுத்தவரையில் 1967-க்கு முன்பு அரசாங்கம் மட்டுமே யூனியன் மூலமாகக் கிணறுகளை வெட்டவும், பம்பு செட்டு போடுவதற்கும் கடன் வழங்கி வந்தது. அப்பொழுதிருந்த கிணறுகளின் எண்ணிக்கை குறைவு. ஆனால் 1967-க்குப் பிறகு மாமேதை அண்ணா அவர்கள் காலத்திலும், நம்முடைய கலைஞர் அவர்கள் காலத்திலும் நில அடைமான வங்கிகள் மூலமாகவும், வேறுபல பணம் தருகின்ற ஸ்தாபனங்கள் மூலமாகவும் நூற்றுக்கணக்கான, ஆயிரக்கணக்கான கேணிகளை வெட்டுவதற்கு விவசாயிகளுக்கு அதிக அளவுக்குக் கடன் தர வகை செய்யப்பட்டுவருகிறது. கடந்த இரண்டு, மூன்று வருடங்களாக, விவசாயக் காரியங்களுக்கு மின் இணைப்பு அதிக அளவில் செய்து தர வேண்டுமென்ற வருப்பம் இருந்தாலும் அந்த அளவுக்கு முடியாத சூழ்நிலையிலே மின் வாரியம் இருக்கிறது. அதற்காகத்தான் மதிப்பிற்குரிய கனம் அங்கத்தினர் திரு. சுப்பராஜா சூறிப்பிட்டதைப்போல தேசியமராமாக்கப்பட்டிருக்கும் வங்கிகளிலிருந்து ஏராளமான பணத்தை, திரு. சுப்பராஜா அவர்கள் சொன்னதைப்போல, சண்டை போட்டாவது வாங்கி அதன்மூலம் மின்துறையில் நல்ல பல காரியங்களைச் செய்ய வாய்ப்பு ஏற்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். மின்சார வாரிய அமைச்சரவர்கள் இதைக் கவனத்தில் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

மற்றொன்று, இந்தத் துறையிலே எஞ்சினியர்கள், எஸ்.ஓ.-க்கள்; இன்னும் வேறுபல உயர்தர அதிகாரிகள் என்னதான் நல்ல முறையிலே பணியாற்றினாலும், மக்கள் மத்தியிலே, விவசாயிகள் மத்தியிலே, நூற்றுக்கு 80, 85 சதவிகிதமாக இருக்கும் விவசாயிகளின் அறியாமையைத் தங்களுக்குச் சாதகமாகப் பயன் படுத்திக் கொள்கிறார்கள் என்பதை எடுத்துக் கூறுவதற்குக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். நானே சென்று, 'சார், ஏன் இந்த மின்சாரக் கம்பங்களுக்கு இணைப்புத் தரவில்லை' என்று கேட்டால் அவர்கள் சொல்லும் பதில் புரியவே புரியாது. புரிந்து கொள்ள முடியாத பதிலை அவர்கள் சொல்லும் நேரத்தில், பாவம், அப்பாவி விவசாயிகள், அதைப்பற்றி மறுபதில் பேசாமல் சென்று விடுகிறார்கள். 'இந்தக் கம்பியைப் போட்டால்தான் கரண்டி போகும்' என்று சொல்லி விட்டால், அது எங்களுக்குப் புரிவதில்லை. என்னைப் போன்றவர்கள், அதில் பணியாற்றக்கூடிய எஞ்சினியர்கள் போன்றவர்களை நண்பர்களாகக் கொண்டிருப்பதால் ஒருவேளை புரிந்து கொள்ளலாம். ஆனால் விவசாயிகள் என்ன செய்வார்கள்? அவர்கள் கூறும் காரணங்கள் உண்மையானவைகள்தான். இருந்தாலும் மறுக்க வேண்டுமென்று கருதினால், எஸ்.ஓ.-வும், மற்றவர்களும் காரணங்களைச் சொல்லுவார்கள், இது மேடாக இருக்கிறது, ஆகவே மின்சாரம் செல்லாது; இது பள்ளமான பகுதியில் உளை கணறு, ஆகவே மின்சாரம் பாயும் என்று சொன்னால் அந்த விவசாயிகள்

[திரு. ஜே. எஸ். இராசு]

[1969 ஆகஸ்ட் 16]

எப்படி புரிந்து கொள்வார்கள்? அதிகாரிகளிடம் எந்த வாதத்தை வைத்துக் கொள்ள முடியும்? ஆகவே, கீழ்மட்டத்தில் இருக்கும் பணியாளர்கள், மேல் மட்டத்திலே இருப்பவர்கள் அல்ல, கீழ் மட்டத்திலே இருப்பவர்கள் மக்கள் மத்தியிலேயுள்ள அபி யாமையைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு ஏதேனும் தகாத காரணங் களைக் கூடச் சொல்லி வாயை அடைத்துவிடுகிறார்கள். நம்முடைய நாட்டின் தலையெழுத்து, சிற்சில தவறுகள், ஊழல்கள், சிற்சில தவறான வழிமுறைகள் ஆகியவற்றைக் கீழ்மட்டத்திலேயிருப்ப வர்கள் செய்வதால், நாம் என்னதான் நல்லமுறையிலே காரியங் களைச் செய்தாலும் கூட லாபத்தை அடைய முடிவதில் தாமதம் ஏற்பட வழியேற்பட்டுவிடுகிறது. இத்தகைய தவறுகள் இருக் கின்றனவே என்ற அச்சம் என்னையோன்ற தொண்டர்களுக்கு, சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு இருக்கிறது. அதை மின்சார வாரியமும், அமைச்சரவர்களும் நல்லமுறையிலே ஆராய்ந்து அத்தகைய குறைகளைக் களைய பாடுபட வேண்டுமென்று நான் வேண்டிக் கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்தவரையில் எத்தனையோ கிராமங்கள் புதிதாக மின்சாரம் பெற்றிருக்கின்றன. காங்கிரஸ் கட்சி ஆட்சியிலிருந்த பொழுது பல கிராமங்களுக்கு வராமலிருந்த மின்சாரம் இந்த இரண்டரை ஆண்டுக் காலத்திலே வந்து விட்டது. ஆனால் இப்பொழுது பசுமைப்புரட்சி, வேளாண்மைப் புரட்சி, அதிப்படியான சாகுபடி என்று வேகமாகப் பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கும்போது அதிகமான அளவுக்கு புதிதாக டிரான்ஸ் பார்மர் அமைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நான் வெளிப்படையாகச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன், ஒரு வீட்டிலே விளக்கு எரியாவிட்டாலும்கூட, சிமினி விளக்கை வைத்து எரித்துக்கொள்வோம். நிறைய விளக்குகள் இருந்தால் தான் ஊரிலே காரியங்கள் நடக்கும் என்று அல்ல. ஊருக்கு விளக்கு சிறிது தாமதமாக வந்தாலும் பரவாயில்லை. ஆனால் நெல்லை உற்பத்தி செய்ய மின்சாரம் உடனடியாகத் தேவைப்படுவ தால், அதிகப்படியான டிரான்ஸ்பார்மர்களைப் போடுவது அவசரமாகியுள்ளது. எனவே தானிய உற்பத்தி பெருகுவதற்கு, எல்லாக் கிணறுகளுக்கும் மின்சாரம் கொடுப்பதற்கு மின்சார வாரியம் மேலும் நன்கு முயற்சிக்க வேண்டும். இதைப்பற்றி சம்பந்தப் பட்ட எல்லா அதிகாரிகளிடத்திலும் சொல்லியிருக்கிறேன். அவர் களும் முயற்சியெடுத்து வருகிறார்கள். இருந்தாலும் அதை விரைவு படுத்த வேண்டும். மேலக்குணங்குடி, தழுதாளை, பூலாம் பாடி, நெய்க்குப்பை, அரும்பாவூர், மேட்டூர் போன்ற பெரம்பலூர் தொகுதியைச் சார்ந்த கிராமங்களுக்கு சீக்கிரமாக டிரான்ஸ்பார் மர்களை அமைத்துத் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1967 தேர்தலின்போது என்னுடைய வட்டாரத்தில் பிரச்சாரம் செய்ய வந்த அப்போதைய அமைச்சர் திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் அவர்கள், தி.மு.க. அரசுக்கு வந்தால் அரிசனங் களுக்கெல்லாம் விளக்கு போடாது, பள்ளிக்கூடங்களை மூடி விடுவார்கள் என்று கூறினார்கள். ஆனால் அவர் போன்றோரின்

1969 ஆகஸ்ட் 16] [திரு. ஜே. எஸ். இராசு]

பேச்சு பொய்யாகும் வகையில் இன்று ஏராளமான அரிசன காலனிகளுக்கு நல்ல முறையிலே மின்சாரம் வழங்கப்பட்டு, எல்லாத் தொழிலிலும் அந்த மக்களுடைய முன்னேற்றத்திலே அக்கறை காட்டப்படுகிறது என்பதை அறிய மகிழ்வு கொள்கிறோம். இதற்காக மின் வாரியத்தினருக்கும், அரிசன நல இலாக்காவினருக்கும் என் தன்றிகலந்த மரியாதையைத் தெரிவித்துக்கொள்ளவும் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஆகவே, கீழ்க்கண்டதிலே இருக்கிற சிற்சில குறைகளால் பொதுமக்கள் பாதிக்கப்படாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்பதை மின் வாரியத்திற்கு என்னுடைய தாழ்மையான, பணிவன்பான வேண்டுகோளாக இச்சமயத்தில் தெரிவித்து, இந்த அளவிற்குப் பேசுவதற்கு வாய்ப்பளித்த தலைவர்களுக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

பி. ப.
1-00

* திரு. ஏ. கோ. பாலகிருஷ்ணன் : தலைவர் அவர்களே, இன்றைக்கு விவாதத்திலே இருக்கிற மின்சார வாரியத்தின் நிதிநிலை அறிக்கைமீது எனக்கு முன்னால் பேசிய அங்கத்தினர்கள் எல்லாம் கொள்கை விளக்கங்களை எல்லாம் சொல்லிவிட்டார்கள். அதையே மீண்டும் சொல்லாமல் எனது தொகுதியிலே சில குறைபாடுகள் இருப்பதையும் சுட்டிக்காட்டி அவற்றை நிவர்த்தி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். நான் இந்தச் சட்டமன்றத்திற்கு 1962-லே வந்த பொழுது எனது தொகுதியிலே 3 கிராமங்களுக்குத்தான் மின்சார விஸ்தரிப்பு இருந்தது. ஆனால் இன்றைக்கு சற்றேறக்குறைய மூன்றில் ஒரு பாகம் மின்சாரம் விஸ்தரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. நான் எதிர்பார்த்த அளவு, எவ்வளவு சீக்கிரத்திலே விஸ்தரிக்கவேண்டுமென்று விரும்பினேனோ அது முடியவில்லை. ஆனால், முதலமைச்சருடைய அறிக்கையின் படி 1971-க்குள்ளாக எல்லாக் கிராமங்களுக்கும் மின்சார விஸ்தரிப்பு கிடைத்துவிடும் என்ற உத்தரவாதம் இருக்கிற காரணத்தினால் இவ்வளவு காலம்—7, 8 ஆண்டு காலம்—பொறுத்திருந்த நான் இன்னும் 3 வருடம் ஏன் பொறுத்திருக்கக் கூடாது என்ற முடிவோடு அதை விட்டுவிடுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்த பஞ்சாயத்துக்கள், பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் மூலமாக கிராமப் பகுதிகளிலே மின்சார விஸ்தரிப்புக்கு வழிவகை செய்யப்படுகிறது. அப்படிச் செய்த பிறகு, அந்த விளக்குகள் அதிகாரிகளைக் கொண்டும் ஏற்றப் படுகின்றன, அமைச்சர்களைக் கொண்டும் ஏற்றப்படுகின்றன. அவர்கள் இரண்டு பேரையும் கூப்பிடுவதற்குப் பதிலாக அங்குள்ள பெருந் தலைவர்களை வைத்தும் ஏற்றிவிடுகிறார்கள். இன்னும் குறிப்பாகச் சொல்லப்போனால், காங்கிரஸ்காரர்களைச் சொல்லப் போனால், அங்கத்தினர்களை வைத்தே விளக்கேற்றி விடுகிறார்கள். ஏன் இவ்வளவு செலவு செய்து அதிகாரிகளைக் கூப்பிடுவது, மந்திரிகளைக் கூப்பிடுவது; அவர்களுக்கு மாலை போட வேண்டும், இதெல்லாம் தொல்லை, நாமே செய்து விடுவோம் என்று செய்து விடுகிறார்கள். அது வேறு விஷயம். யார் செய்தாலும் பணம்

[திரு. ஏ. கோ. பாலகிருஷ்ணன்] [1969 ஆகஸ்ட் 16]

கட்டுவது பஞ்சாயத்திலே உள்ள கிராம மக்கள். அந்தக் கிராமங்களில் ஒரு தடவை விளக்கைப் போட்டுவிட்டு ஒரு வாரம், இரண்டு வாரம் கழித்துப் பார்த்தால் என்ன காரணத்தினாலோ பல விளக்குகள் தீய்ந்து விடுகின்றன. லைன்மேனைப் பார்த்து, 5, 6 விளக்குகள் நின்றுவிட்டன, என்ன காரணம் என்று கேட்டால், பக்கத்திலே மரம் ஆடுகிறது, அதனால் விளக்குகள் தீய்ந்து விடுகின்றன என்று கூறுகிறார். அந்த மரங்களை எல்லாம் வெட்டி விடக் கூடாதா என்று அவரைக் கேட்டால், அது பணக்காரர் மரம், அதை விட்டுவிட வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார். ஏழை மரமாக இருந்தால் வெட்ட வேண்டும், பணக்காரர் மரமாக இருந்தால் வெட்டக் கூடாது, வெட்ட முடியாது என்று சட்டத்திலே ஏதாவது இருக்கிறதா என்று கேட்டால், “அங்கு இருக்கிற நிலைமையை அனுசரித்துத்தான் நான் இருக்கலாமே தவிர, அப்படி இல்லாவிட்டால், காசை வாங்கினான், பணத்தை வாங்கினான் என்று சொல்லுவார்கள், ஆபத்தான நிலையில் வைத்து விடுவார்கள்; ஆகையினால் இதையெல்லாம் அனுசரித்துக்கொண்டு போக வேண்டும்” என்று அந்த லைன்மேன் சொல்கிறார். அவர்களுடைய நிலை அனுதாபத்திற்குரியதாக இருக்கிறது. பணக்காரன் மரமாக இருந்தாலும், ஏழை மரமாக இருந்தாலும், லைனைப் போடும்போதும், லைனைப் போட்டபிறகு வளர்ந்தாலும் அதை வெட்டுவதற்கு அதிகாரம் இலாகாவிற்கு இருக்க வேண்டும். அதனால் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டிருப்பது என்னுடைய வாணார் தொகுதிதான். என் பகுதியிலே வெறும் சவுக்குத் தான். நன்செய்யாக இருந்தாலும் சரி, புன்செய்யாக இருந்தாலும் சரி சவுக்குத்தான். கன்றை வைக்கும்போது கம்பம் இருக்கிறது. 2, 3 வருஷம் பொறுத்து, அது வளர்ந்தபிறகு விவசாயிதான் பாதிக்கப்படுகிறான். பாதிக்கப்படுகிற விவசாயி லைன்மேனிடம் சொல்ல முடியுமே தவிர, அவன் மரத்தை கொடமுடியாது. அந்த லைன்மேனும் 5, 6 ஊர்களுக்கு ஒரு ஆள்தான். எந்த ஊரிலே அந்த ஆள் இருக்கிறான் என்று கண்டு பிடிக்க முடியவில்லை. ஒவ்வொரு ஊரிலும் குறைந்தது 25, 50, 100 விவசாய பம்ப் செட்களை வைத்து வேலை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தமாதிரி கிராமங்களிலே அந்த பம்ப் செட் இருக்கிற அளவுக்கு, 20, 25 அல்லது 50 பம்ப் செட்கள் இருக்கிற ஊருக்கு ஒரு லைன்மேன் வைத்து, ஒரு நாளைக்கு ஒரு தடவையாவது அந்தக் கிராமத்திற்குப் போய் பார்க்கிற அளவு நிலைமையை ஏற்படுத்தினால் விவசாயிகளுக்கு உதவியாக இருக்கும். என் பகுதியில் ஒரே பஞ்சம். 1966-லே புயல். 1967-லே அதிலிருந்து தப்பிப் பிழைத்தோம். 1968-லே காய்ந்து விட்டன, இன்னும் காய்ந்து கொண்டே இருக்கின்றன. எப்படிப் பிழைப்பது என்றே தெரியவில்லை. முன்பு 6 கஜம் தோண்டினால் 3 குதிரை ஓட்டத்தைக்கொண்டு 4 மணி நேரம் தண்ணீர் இறைக்கலாம். இப்பொழுது 10 கஜம் தண்ணீர் இறவை ஆகிவிட்டது. 10 கஜத்திலே 3 குதிரை ஓட்டத்தைக் கொண்டு மின்சார இணைப்பை கொடுத்தால் 8 கஜம் வரையில் தான் தண்ணீர் எடுக்கும். இனிமேல் 5 குதிரை ஓட்டத்திற்கு பர்

1969 ஆகஸ்ட் 16]

[திரு. ஏ. கோ. பாலகிருஷ்ணன்]

மிஷன் வாங்கி, 3 குதிரை ஓட்டத்தை எடுத்துவிட்டு, பிறகு போடுவது எல்லாம் பெரிய தொல்லையாக இருக்கிறது. ஆனால், புதிதாக வேண்டுமானால் அவ்வாறு செய்யுங்கள். ஏற்கனவே 3 குதிரை ஓட்டம் ஓடிக் கொண்டிருக்கிறது. இப்பொழுது ஆழமாகப் போட்டதனால் 5 குதிரை ஓட்டம் வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். எங்களுக்கு அதெல்லாம் தெரியாது. பட்டனைத் தட்டினால் தண்ணீர் வேண்டுமென்று நாங்கள் எதிர்பார்க்கிறோம். நமக்கு அது தெரியாது. அதிகாரிகளுக்குத்தான் அது தெரியும். புதிதாக வேண்டுமென்று கேட்கிறவர்களுக்கு ஏதாவது சொல்லுங்கள். ஏற்கனவே இருப்பவர்களுக்கு தொடர்ந்து, தடங்கலில்லாமல் கிடைக்க வேண்டும். அதுதான் என்னுடைய தாழ்மையான வேண்டுகோள்.

பஞ்சாயத்துக்களில் தெருவிளக்குகள் எரிந்தாலும் எரியாவிட்டாலும் சுட்டணம் எடுத்துக்கொள்கிறார்கள் என்று எதிர்தரப்பிலே ஒரு உறுப்பினர் பேசினார். அது உண்மை. தெருவிளக்குகளுக்குத் தனியாக மீட்டர் வைத்துவிட்டால் என்ன? எவ்வளவு எரிந்ததோ அந்த அளவு பணம் கொடுக்கட்டுமே. விளக்கு எரிந்தாலும் எரியாவிட்டாலும் பணம் எடுத்துக்கொள்கிற கொடுமையை எடுத்துவிட்டு ஒவ்வொரு ஊரிலும் தெரு விளக்குகளுக்கும் தனி மீட்டர் வைத்துவிட்டால், அந்த ருறையிலே காரியங்களைச் செய்தால் சர்க்காருக்கும் கெட்ட பெயர் இல்லை. எங்களுக்கும் பொது ஊனங்களிடம் சொல்வதற்கு வசதியாக இருக்கும். அதிகாரிகளுக்கும் கெட்ட பெயர் கிடையாது. இப்பொழுது என்ன நிலைமை என்றால், அதிகாரிகள் தப்பு செய்தாலும் அரசாங்கத்துக்குத்தான் கெட்ட பெயர். நல்லது செய்தாலும் அரசாங்கத்துக்குத்தான் நல்ல பெயர். அதிகாரிகளை நான் கேட்டுக் கொள்ளுவது. நீங்கள் இன்னும் நல்ல கிட்டமிட்டு, நல்ல பெயர் வாங்கவேண்டுமென்ற ருறையில் வேலை செய்யவேண்டும். அப்படி வேலை செய்தால் சர்க்காருக்கு நல்ல பெயர். எதை எதை எந்த எந்த நேரத்திலே செய்து கொடுக்கவேண்டுமோ அதையெல்லாம் செய்து கொடுக்க பொறுமையுடனாக வசதிகளைச் செய்து கொடுத்தால் ஊனங்களுக்கும் நன்மை, எங்களுக்கும் நன்மை, உங்களுக்கும் நன்மை. அரசாங்கத்துக்கும் நன்மை நல்ல பெயர். அதையெல்லாம் பரிசீலனை செய்து நீங்கள் நடத்தித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த நேரத்திலே மற்றொன்றைக் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். பத்து வருடத்திற்கு முன்னால் ஒரு மரான்ஸ்போர்ட்டர் வைக்கெந்தார்கள் இப்பொழுது விவசாயிகள் திடீர் திடீரென்று பம்பு செட் போடவேண்டுமென்று விரும்புகிறார்கள். அவர்களால் கவலையும் இறைக்க மடியவில்லை. ஏற்றத்திலேயும் இறைக்கமடியவில்லை. பக்கத்து வீட்டுக்காரன் பம்பு செட் வைத்த கண்ணீர் இறைக்கிறான். நாம் என் கவலையையும் வைத்துக்கொண்டு ஏற்றக்கூடியும் வைத்துக் கொண்டு இருக்கவேண்டுமென்று விவசாயி நினைக்கிறான் கடன்பட்டு, தொல்லையை அனுபவிக்க, மோட்டாருக்கு ஏற்பாடு செய்கிறார்கள். அத்தமாதிரி நேரத்திலே

[திரு. ஏ. கோ. பாலகிருஷ்ணன்]

[1969 ஆகஸ்ட் 16]

என்ன சங்கடம் இருக்கிறது என்று சொன்னால் 10 வருடத்திற்கு முன்னால் 50 கிலோ வாட்ஸ், அல்லது 100 கிலோ வாட்ஸ் பவருள்ள டிரான்ஸ்ஃபார்மர்கள் வைத்தார்கள். இப்பொழுது அதிகப் படியாக வேண்டுமென்று சொன்னால் அதை மாற்றினால்தான் முடியும் என்று என்னைமாதிரிக் கேட்கிறவர்களுக்கு பதில் சொல்லிவிடுகிறார்கள். எந்த அளவுக்கு அது உண்மை? எனக்கும் புரியவில்லை. நேரத்தைக் கடத்துவதற்காக அப்படிப் பதில் சொல்கிறார்கள் என்று எங்களுக்கும் புரியும். ஒரு அதிகாரியைப் பார்த்து, அடிஷனல் சர்வீஸ் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். இதை யாரைப் போய் கேட்பது எப்பொழுது மாற்றுவது என்று கேட்டால், அதை மாற்ற சீப் இன்ஜினியரைப் பார்க்க வேண்டும், சேர்மனைப் பார்க்கவேண்டும், மினிஸ்டரைப் பார்க்க வேண்டும், அப்படிப் பார்த்தாலும் கூட கிடைக்கிறதோ இல்லையோ என்று சொல்லுகிறார்கள். விவசாயிக்கு பக்கத்து வீட்டுக்காரன் பம்பு செட் வைத்துக் கொண்டிருப்பதைப் பார்க்கும்போது, அவன் கான்ட் வைத்து தண்ணீர் இறைக்கிறான், நாம் ஏன் கவலை, ஏற்றம் கொண்டு இறைக்கவேண்டுமென்ற எண்ணம் தோன்றி, நாமும் அதைப்போல் பம்பு செட்டுக்கு மாற்ற வேண்டுமென்ற ஆசை எழுகிறது. இதையெல்லாம் சீராக்கத்தக்க அளவிலே, 10 வருடத்திற்கு முன்னால் இருந்ததைவிட இப்பொழுது அதிகப்படியாக அபிவிருத்தி அடைந்திருக்கிற காரணத்தாலே ஒரு சர்வே எடுத்து, எங்கெங்கு விஸ்தரிப்பு தேவைப்படுகிறது. எங்கெங்கே அவசியம் மாற்றவேண்டும், எங்கெங்கு மாற்ற வழி இருக்கிறது என்ற கணக்கைப் பார்த்து மாற்றுவதற்கு ஏற்பாடு செய்தால், நானும் இதை மாற்று, அதை மாற்று என்று சொல்ல வேண்டிய தில்லை, நண்பர் மாரிமுத்துவும் மாற்று, மாற்று என்று சொல்ல வேண்டியதில்லை, மற்ற அங்கத்தினர்களும் அவரவர் தொகுதியில் மாற்ற வேண்டுமென்று சொல்ல வேண்டிய அவசியம் இல்லை. இதைப்பற்றி பொதுவாக ஒரு சர்வே பண்ணி, எந்த வருஷம் பம்பு செட் வைத்தார், அதற்குப் பிற்பாடு தேவை வளர்ந்திருக்கிறதா, எத்தனை ஹார்ஸ் பவர் மேட்டார் கேட்கிறார் என்பதைப்பற்றியெல்லாம் சர்வே செய்து, சப்ஸ்டாவாக மாற்றி விட்டால், எல்லோருடைய குறைகளும் நிவர்த்தியாகிவிடும் என்பதைப் பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இந்த மபார்ட்மெண்டில் இன்னொரு பெருந்த சங்கடம் இருக்கிறது. 10 வருஷங்கள், 8 வருஷங்கள் அகியும் இன்னும் தினக் கூலிகளாகவே வேலை பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதிலும் அவர்கள் பெரும்பகுதி அரிஜனங்களாக இருக்கிறார்கள். அது தான் எனக்கு இருக்கிற தலைவலி. மற்றவர்கள் வெளியே சொல்ல மாட்டார்கள். அரிஜனங்களாக இருக்கிற காரணத்தினால், எங்கள் மாகிரி அப்துலிடம் 'என்ன ஸார், யாரும் கேட்கமாட்டேன்' என்னிறுக்கனே, நீங்கள் தான் சொல்லவேண்டும்' என்ற ஒரு ஆசையோடு எங்களிடம் சொன்னால் அமைச்சரைப் பார்ப்போம், அதிகாரிகளைப் பார்ப்போம், குறைகள் நிவர்த்தி செய்யப்படுவதற்கு சந்தர்ப்பம் ஏற்படும் என்று ஆசையோடு சொல்கிறார்கள். அந்த

1969 ஆகஸ்ட் 16] [ஏ. கோ. பாலகிருஷ்ணன்]

நம்பிக்கையோடு அதை இந்த இடத்தில் உங்களிடம் சொல்கிறேன். தினக் கூலி என்ற நிலை இல்லாமல், தயவு செய்து அவர்களை நிரந்தரக் கூலிகளாக ஆக்கி, முடிந்தால் மாதச் சம்பளக் காரர்களாக ஆக்கிவிட்டால் சர்க்காருக்கும் நஷ்டம் இல்லை, கிராமங்களில் தினமும் ஆட்கள் தேவைப்படுகிறார்கள், மின்சார விஸ்தரிப்பு இல்லாமல் இல்லை, மின்சார இலாகாவில் அதிக ஆட்கள் தேவைப்படுகிறார்கள், அப்பொழுதெல்லாம் இந்த மாதிரி ஆட்களைப் பயன்படுத்தி குறிப்பிட்ட நேரத்தில் அவர்களுக்குத் தக்க பிரமோஷன் கொடுத்தால், அவர்களும் சந்தோஷமாக வேலை செய்வார்கள், வேலையில்லாத திண்டாட்டமும் ஒழியும். ஆகவே, அந்த நிலை ஏற்படும்படி செய்ய வேண்டுமென்று நான் மிகவும் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மின்சார இலாகாவில் பணியாற்றுகின்ற அத்தனை அதிகாரிகளுக்கும்—மேலே இருக்கிற அதிகாரிகளுக்கு அந்த நெருக்கடி இருக்கிறதோ என்னவோ தெரியவில்லை—கிராம மட்டத்திலுள்ள அதிகாரிகளுக்கு எப்பொழுதும் ஒரு அபாயம் இருக்கிறது. சாதாரணமாக மனிதனுக்கு பாம்பு கடித்தால் கூட 10 கெஜம், 20 கெஜம் தூரம் போய், விஷம் தலைக்கு ஏறி, மயக்கம் வந்து பிறகு தான் சாவு ஏற்படுகிறது. ஆனால், மின்சாரத்தில் வேலை செய்யும் பணியாளர்களுக்கு, தவறாக தொடக்கூடாத இடத்தைத் தொட்டு விட்டால் அந்த இடத்திலேயே மின்சாரம் பாய்ந்து செத்து விழக் கூடிய அபாயம் இருக்கிறது. அதற்கு அவனுக்கு ஒருவிதமான உத்தரவாதமும் கிடையாது. அவனுக்குப் பிறகு அவனுடைய குடும்பம் என்ன ஆவது என்பது தெரியவில்லை. அம்மாதிரி சூழ்நிலையில் அந்தத் தொழிலாளி இறந்தால், அவனுடைய குடும்பத்துக்குப் பாதுகாப்பு கொடுக்கக்கூடிய அளவில் நமது அரசாங்கம் ஏதாவது உத்தரவாதம் கொடுத்து அவர்கள் வாழ்க்கையை உயர்த்துவதற்கு வழிவகை செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

எனது பகுதியிலே இன்னும் மின் இணைப்பு பெறாமல் அநேகக் கிராமங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளையெல்லாம் பரிசீலனை செய்து, சீக்கிரம் 1971-க்குள்ளாவது அவைகளுக்கு மின் இணைப்பு கொடுத்தால் நலமாக இருக்கும் என்ற வேண்டுகோளைச் சொல்லி எனது வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. எஸ். ஜே. ராமசாமி: மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, நடைபெற்றுவரும் மின்சார வாரியத்தின் நிதிநிலை அறிக்கையைப் பற்றிய விவாதத்தில் எனது கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்தப் புதிய அமைச்சர் அவையிலே வாலிபராக இருக்கக்கூடிய, நல்ல ஒரு எழுச்சி உள்ள, சுறுசுறுப்பாக வேலை செய்யக்கூடிய ஒருவரை மின்சாரத்துறை அமைச்சராகப் பெற்று இருப்பது எங்களைப்போன்றவர்களுக்கெல்லாம் பெரிய மகிழ்ச்சியைக் கொடுக்கிறது. மின்சாரம் எப்படி சுறுசுறுப்பாக இயங்குகின்றதோ அந்த அளவுக்கு சுழன்று ஓடி ஆடி வேலை செய்யக்கூடிய ஆற்றலும், வாய்ப்பும் மின்சார அமைச்சர் அவர்களுக்கு

[திரு. எஸ். ஜே. ராமசாமி]

[1969 ஆகஸ்ட் 16]

இருக்கிறது. அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு நல்ல விவசாயக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். மின்சார இலாகாவில் விவசாயிகளுக்கு நல்ல சலுகைகளை ஏற்படுத்திக்கொடுக்க வேண்டும். அதுவும் அமைச்சர் அவர்கள் விவசாயத் துறையிலே கிராமத்திலிருந்து வந்திருப்பவர். விவசாயத் துறையிலே பம்பு செட்டுகள் வைத்துக்கொண்டிருக்கும் அத்தனை பேர்களையும் திருப்தி செய்வது என்பது முடியாத காரியமானாலும், ஏறக்குறைய விவசாயிகளுடைய குறைகளில் கவனம் செலுத்தி, எந்தெந்தக் குறைகளை ரெக்டிபை செய்ய முடியுமோ அந்தக் குறைகளை நிவர்த்தி செய்வதற்கான முறைகளை வகுத்துக்கொள்வது சாலச் சிறந்தது என்று நான் கருதுகிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை).

முதலாவதாக ஒன்று சொல்கிறேன். விவசாயப் பிரதிநிதி என்ற முறையில் இந்தச் சட்டமன்றத்தில் கூறிக்கொள்கிறேன். இந்த நிறுவனத்திற்கும் சொல்கிறேன். விவசாயத் துறையிலே 20 சதவீதம் சர்சார்ஜ் வசூலித்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். முன்பிருந்த காங்கிரஸ் அமைச்சர் திரு. வெங்கட்டராமன் அவர்கள் வேறு முறையில் இருக்கக்கூடிய பல சிக்கல்களை எடுத்துவிட்டு, ஒரே மொத்தமாக 20 சத வீதம் சர்சார்ஜ் விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னார். சர்சார்ஜ் கூடாது என்று அப்பொழுதே கூட சொன்னோம். லோ டென்ஷன், ஹை டென்ஷன் என்று இருவகையாகப் பிரித்து, சர்சார்ஜ் வசூலிக்கப்படுகிறது. உணவு தானிய நெருக்கடி ஏற்பட்டிருக்கிற இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூடும்னவரையில் பம்பு செட்டுகளுக்கு விதிக்கப்பட்டிருந்த சர்சார்ஜை ஓரளவுக்காவது குறைக்க வேண்டும். நான் சர்சார்ஜை முழுவதும் எடுத்துவிடவேண்டும் என்று சொல்லவில்லை. சர்க்காருக்குப் பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. அதை நான் உணர்கிறேன். இருந்தாலும், கூடுமானவரையில் சர்சார்ஜை கொஞ்சம் குறைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஒட்டகத்தின் முதுகின் மேல் ஏராளமான பாரத்தை ஏற்றிவிட்டு கொஞ்சம் குறைப்பதுபோலாவது இந்த சர்சார்ஜைக் கொஞ்சம் குறைக்கவேண்டும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மூன்று இந்த நிறுவனத்தின் தலைவராக இருந்தவர் இரண்டு துறைகளிலும் நல்ல தேர்ச்சிபெற்றவர். டெக்னிகல் துறையிலும் சரி, நிர்வாகத் துறையிலும் சரி, நல்ல தேர்ச்சி பெற்றவராக இருந்தார். நான் வேறு யாரையும் சொல்லவில்லை. திரு. அப்பாதுரை முதலியார் அவர்களைத் தான் சொல்கிறேன். வேறு யாரையும் சொல்லவில்லை. அவருக்கு கன்னியாகுமரியிலிருந்து காவேரிப்பாக்கம் வரையிலும் நன்றாகத் தெரியும். அதேமாதிரி சென்னையிலிருந்து சதுரங்கப்பட்டணம் வரையிலும் நன்றாகத் தெரியும். எந்தெந்த டிபார்ட்மெண்டுகளில் யார் யார் வேலை செய்கிறார்கள். எப்படி வேலை செய்கிறார்கள், என்ன வேலை செய்கிறார்கள் என்றெல்லாம் தெரிந்து வைத்துக் கொண்டு ஒரு நல்ல தொடர்பை ஏற்படுத்தி வைத்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

1966 ஆகஸ்ட் 16]

[திரு. எஸ். ஜே. ராமசாமி]

இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய தலைவரும் நல்லமுறையில் பணியாற்றக்கூடியவர் தான். அவர் ரொயின்ஸ் போர்டிலிருந்து வந்தவர். அவரும் நல்ல முறையில் பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார் என்பதில் சந்தேகமே கிடையாது. யார் அவரிடத்தில் சென்றாலும் குறைகளைக் கேட்டு அதற்குத் தகுந்த வழிமுறைகளை வகுத்து, குறைகளை நிவர்த்தி செய்யக்கூடிய வகையில் அவர்கள் பணியாற்றிக்கொண்டு வருகிறார்கள். ஆனால், அதில் ஒரு சங்கடமான பிரச்சினை இருக்கிறது. டெக்னிகல் துறை என்பது அவருக்குப் புதியதாக இருக்கிறது. நிர்வாகத் துறையில் எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் அவர்களுக்குத் தெரியும். ஆனால், டெக்னிகல் லேவில் படித்தவர்கள், என்ஜினியராக இருந்து வந்தவர்கள் இந்த நிறுவனத்திற்குத் தலைவராக நியமிக்கப்பட்டால் மிகவும் நல்லதாக இருக்கும் என்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம். அதைப்பற்றி இந்த அரசாங்கம் ஆலோசிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்ஜினியராகப் பணியாற்றுவவர்களை, அவர்கள் ஓர் இடத்தில் ஒரு வருஷம், இரண்டு வருஷம் வேலை பார்த்தவுடன் அவர்களை வேறு இடத்திற்கு டிரான்ஸ்ஃபர் செய்வது என்பது கூடாது. எந்த இடத்தில் என்ன இருக்கிறது, யார் யார் எப்படி எப்படி வேலை செய்கிறார்கள், எங்கு எங்கு என்னென்ன குறைகள் இருக்கின்றன, எந்தெந்த இடங்களுக்கு சரளில் கொடுக்கவேண்டும், எந்த எந்த இடத்திலிருந்து கோரிக்கைகள் வந்திருக்கின்றன என்பதையெல்லாம் பற்றித் தெரிந்துகொள்வதற்கே அவர்களுக்கு ஒரு வருஷம், 6 மாதம் ஆகிவிடுகிறது. அதற்குள் அவர்களை வேறு இடத்திற்கு மாற்றிவிட்டால், புதியதாக வருபவர்கள் மறுபடியும் அந்த வேலையை முதலிலிருந்து தொடங்கவேண்டி இருக்கிறது. இப்படிப் பட்ட நிலை ஏற்படாமல் இருப்பதற்கு, அசிஸ்டெண்டு என்ஜினியராக இருந்தாலும் சரி, டிவிஷனல் இன்ஜினியராக இருந்தாலும் சரி, சீஃப் என்ஜினியராக இருந்தாலும் சரி, 4 வருஷம், 5 வருஷம் ஓர் இடத்தில் இருந்தால்தான் நன்றாகப் பணியாற்ற முடியும். இரண்டு வருஷம், ஒரு வருஷத்திற்குள் மாற்றிவிட்டால், அவர்கள் நன்றாகப் பணியாற்ற முடியாது. அரசாங்கம் இதையும் ஆலோசனை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்ஜினியர்கள் என்ஜினியரிங் கல்லூரியில் படித்துவிட்டு வேலைக்கு வருகிறார்கள். அவர்களுடைய பெற்றோர்கள் ஆயிரக் கணக்கான ரூபாய் அனுப்பி, அவர்கள் படித்து பட்டம் பெற்று வேலை செய்வதற்கு வருகிறார்கள். படித்தவர்களுக்கு வேலை இல்லை என்ற பிரச்சினை இருக்கிறது. நிறையப் பேர்கள் படித்து பட்டம் பெற்று வந்துவிட்டால், அவர்களுக்கு வேலை கொடுப்பதற்கு எங்கே போவது என்று அரசாங்கத் தரப்பில் உள்ளவர்கள் சொல்வார்கள். இந்த நிலைமையையும் நான் உணர்கிறேன். இருந்தாலும், அவர்கள் என்ன படிப்பு படித்துவிட்டு வந்திருக்கிறார்கள் எவ்வளவு கஷ்டப்பட்டு வந்திருக்கிறார்கள். எவ்வளவு புத்தகங்கள் படித்துவிட்டு வந்திருக்கிறார்கள், எவ்வளவு வருஷம் படித்துவிட்டு வேலைக்கு வந்திருக்கிறார்கள், அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு தினத்

[திரு. எஸ். ஜே. ராமசாமி] [1969 ஆகஸ்ட் 16]

திற்கு ரூ. 3½ கொடுப்பது என்ன நியாயம்? அதாவது என்ஜினியரிங் காலேஜில் படித்து பட்டம் பெற்றவர் ஒருவர் வேலைக்கு வந்தால், டெய்லி வேஜஸ் என்ற முறையில் அவருக்கு ரூ. 3½ தான் கொடுக்கப்படுகிறது. இதை ரூ. 7 என்ற அளவுக்காவது உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏதோ கொஞ்சம் படித்துவிட்டு நாம் சட்டமன்றத்திற்கு வந்து விடுகிறோம். அவர்கள் எத்தனை வருஷம், எத்தனை புத்தகங்களைக் கஷ்டப்பட்டு படித்து வேலைக்கு வந்திருக்கிறார்கள் என்பதை உணர்ந்து, ரூ. 3½ என்பதை ரூ. 7 என்ற அளவுக்காவது உயர்த்திக் கொடுப்பது பற்றி ஆலோசிக்கவேண்டும் என்று அமைச்சர் அவையையும் இந்த நிறுவனத்தையும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னும் என்.எம்.ஆர். கூலிகள் என்று பணியாற்றுகிறார்கள், ஒவ்வொருவருக்கும் குறிப்பிட்ட மாதங்கள்தான் வேலை கொடுக்கிறார்கள், அவர்கள் எங்களைப் போன்ற எம்.எல்.ஏ. கள் எங்கே இருக்கிறார்கள் என்று பார்த்து சிபாரிசுக் கடிதம் கேட்கிறார்கள், நாங்கள் மேல் அதிகாரிகளிடத்திலோ அல்லது அமைச்சரிடத்திலோ போய்ச் சொல்லுகிறோம். அமைச்சரும், 'சரி, ஆகட்டும், பார்க்கலாம்' என்று சொல்லுகிறார்கள். அந்த நிறுவனத்தாரிடம் சொல்வார்கள். அவர்களும் அமைச்சர் ரெகமெண்டேஷன் பேரில் ஒரு ஆறு மாதத்திற்கு வேலைக்குப் போடுவார்கள். பிறகு வேலையில்லை என்று வேலையிலிருந்து மூன்று மாதத்திற்கு நீக்கிவிடுகிறார்கள் இப்படி விட்டு விட்டு இரண்டு மூன்று ஆண்டுகள் வேலை செய்தவர்களைக் கூட, பர்மெனன்ட் ஆக்காமல் இருப்பதற்காக நடு நடுவே மூன்று மாதத்திற்கு வேலையிலிருந்து நீக்கி வைக்கிறார்கள். இப்படி நிறுத்தி நிறுத்தி, பிறகு வேலைக்கு எடுக்கிறார்கள். அதனால் 10 வருஷமாக வேலை செய்திருந்தாலும் கூட மூன்று மாதத்திற்கு நிறுத்தி வைக்கப்பட்டு பிற்பாடு வேலைக்கு எடுத்துக் கொள்ளும் வழக்கம் இருக்கிறது. இதைப் பற்றி அந்த நிறுவனம் ஆலோசிக்க வேண்டும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மின்சார வாரியத்தின் சாதனைகள் மிகப் பெரிய சாதனைகள். அதில் ஒன்றும் தவறில்லை. 1959-ல் தனி நபர் உபயோகித்தது 12 யூனிட்டாக இருந்தது இன்றைக்கு சராசரி 118 யூனிட்டாக உயர்ந்திருக்கிறது என்றால் அது பெரிய சாதனையாக. அந்த வாரியமும் நன்றாகச் செயல்பட்டிருக்கிறது, அதை அரசாங்கமும் நன்கு பயன்படுத்தியிருக்கிறார்கள். சந்தேகம் இல்லை.

அதே நேரத்திலே ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன் மின்சார இணைப்பு உள்ள இடங்களில் ஹெல்பர் இருக்கிறார் என்றால், அவர் போய் 'ஃப்ரூஸ்' போடவேண்டும் என்றால் இரண்டு மைல் இரண்டரை மைல் நடந்து போய்ப் போட வேண்டியிருக்கிறது. அப்படி அவர் நடந்து போய் போடுவதற்குள் விவசாயிக்கு எவ்வளவோ கஷ்டமாகப் போய்விடுகிறது. விவசாயத்தில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களுக்கு அரை நாள் என்றால் எவ்வளவு முக்கியமானது என்பதை நாம் பார்க்க வேண்டும். நடவு வேலை, கிணற்றுப் பாசன வேலை முதலியவை தடைபட்டுப் போகும்.

1969 ஆகஸ்ட் 16]

[திரு. எஸ். ஜே. ராமசாமி]

ஆகவே எங்கெல்லாம் ஹெல்பர்கள் இருக்கிறார்களோ அவர்களுக்
கெல்லாம் ஒவ்வொருவருக்கும் ஒரு சைக்கிளாக் கொடுக்க மின்சார
நிறுவனம் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

இன்னொன்றையும் குறிப்பிடவேண்டும். எங்கெல்லாம்
எலெக்ட்ரிக் லைன் இருக்கிறதோ, அந்த ஊரிலெல்லாம் அந்த
ஊழியர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கவேண்டும். இந்த
எலக்ட்ரிசிட்டி போட்டுக்கு ஏராளமான வருமானம் வருகிறது.
அவர்களுக்கு நிறைய வருமானம் வருகிறது என்பது
எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம். ஆனால் அவர்கள் சிக்கனம்
சிக்கனம் என்று சொல்லிக்கொண்டு, எதையும் செய்யத்
தயங்குகிறார்கள். அவ்வளவு சிக்கனம் செய்யத் தேவையில்லை.
என்னென்ன குறை என்று பார்த்து, ஹெல்பர்கள் இருக்கக்கூடிய
இடங்களில் அவர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கவேண்டும்.
இல்லையென்றால், ஏதாவது தனது என்றால், மேல் அதிகாரிகள்
போனால் கூட, அங்கே ஹெல்பர் இருக்க மாட்டார். கேட்டால்,
இங்கே வீடு இல்லை, அங்கே இருக்கிறேன், இங்கே இருக்கிறேன்
என்பார்கள். கிராமங்கள் சென்னையைப் போல் அல்ல. நிறைய
வீடுகள் கிடைக்கும் என்ற நிலை இல்லை. ஆகவே எங்கெல்லாம்
கனெக்ஷன் கொடுக்கிறார்களோ அங்கெல்லாம் இந்த ஊழியர்
களுக்கும் வீடுகள் கட்ட ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

இந்தச் சிறந்த துறையின் நிர்வாகப் பொறுப்பை ஏற்றிருக்கும்
அமைச்சரவர்கள் இவற்றிற்கெல்லாம் தகுந்த பரிசாரம் தேடு
வார்கள், அடுத்த வருஷம் இப்படிப்பட்ட புத்தகத்தில், 'நாங்கள்
அதைச் செய்தோம், இதைச் செய்தோம்' என்று மட்டும்
போடாமல், குறைகளைத் தீர்க்க நல்ல பல ஏற்பாடுகளையும்
செய்வார்கள் என்று எதிர்பார்த்து, என் உரையை முடிக்கிறேன்.

4. அறிவிப்புகள்—தொடர்க்கி.

(iii) பேரவை அலுவல் ஆய்வுக் குழுவின் தீர்மானங்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் அலுவல் ஆய்வுக்
குழுவின் முடிவுகளை பேரவைக்கு இப்பொழுது அறிவிக்கிறேன்.

16th August 1969 Discussion on the Tamil Nadu Electricity
(Saturday). Board Annual Financial Statement for
1969-70 and Supplementary Financial
Statement for 1968-69.

17th August 1969 HOLIDAY.
(Sunday).

18th August 1969 Discussion on the Tamil Nadu Electricity
(Monday). Board Annual Financial Statement for
1969-70 and Supplementary Financial
Statement for 1968-69.

19th August 1969
(Tuesday).

Do. (last day).